Modlitwy

na dni świąteczne.

* * *

מחזור ליום א׳ וב׳ דראש השנה

* * *

הוצאת "סיני" תל־אביב
«SINAI» PUBLISHING TEL-AVIV, ISRAEL
Printed in Israel

I.

Modlitwy na pierwszy i drugi dzień Nowego Roku

קַבָּלַת שַׁבָּת

כשחל ראש השנה בשבת מתחילין כאן.

(צב) מִזְמוֹר, שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב
לְהוֹדוֹת לַייָ, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן.
לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת.
עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל, עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר.
כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
אֲרַנֵּן. מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, מְאֹד עָמְקוּ
מַחְשְׁבֹתֶיךָ. אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע, וּכְסִיל
לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת. בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים
כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן,
לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד. וְאַתָּה מָרוֹם
לְעֹלָם יְיָ. כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ, כִּי־הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ, יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן.
וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי, בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן.
וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי, בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים
תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי. צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח,

Modlitwa wieczorna.

Gdy święto przypada na sobotę.

מזמור (Ps. XCII) Pieśń, śpiew na dzień sobotni. Dobrze jest dziękować Wiekuistemu i opiewać imię Twoje Najwyższy! głosić z rana Twoją łaskę i nocą wierność Twoją — przy dźwiękach psałterza o dziesięciu strunach, przy lutni wśród brzmienia harfy. Że mnie uradowałeś Wiekuisty dziełami Twojemi, chcę wyspiewać pracę rąk Twoich. Jak wielkie są Twoje twory Wiekuisty, jak bardzo głębokie są Twoje myśli. Zwykły człowiek nie wie, a prostak nie rozumie tego, że gdy grzesznicy rozrosną się jak ziele lub wszyscy złoczyńcy rozwiną się jak kwiaty — to na wieczną swoją zgubę. Ty zaś wzniosły jesteś po wieki Wiekuisty. Natomiast Twoi wrogowie — Twoi wrogowie znikną, rozproszą się wszyscy złoczyńcy. Ale mój róg podniesiesz jak u bawołu; świeżym namaszczę się olejem. Oko moje wyśledzi moich wrogów, a gdy złoczyńcy przeciw mnie powstaną, usłyszą to moje uszy. Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, wyrośnie jak cedr Libanu. Szczepy w domu Wiekuistego będą kwitły w przybytkach naszego Boga. W starości jeszcze one będą kwitły, zazielenią się

כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה. שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ, בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ. עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה, דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ, צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ.

(צג) יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט. נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז, מֵעוֹלָם אָתָּה. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ, נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם. מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם, אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ. עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ, יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים.

קדי״ש יתום.

i pokryją pędem. By głosić, że Wiekuisty jest sprawiedliwy, że On moją Opoką, w której żadnej nie masz skazy.

ה׳ מלך (Ps. XCIII) Wiekuisty, który króluje odział się w krasę — odział się Wiekuisty, mocą się opasał, a świat umocnił, by się nie zachwiał. Umocniony jest od dawna Twój tron, od wiecznych czasów Ty jesteś. Rzeki Wiekuistego podnoszą głos, rzeki podnoszą swój huk. Wspanialsze jednak nad głosy rozległych wód są wiry morza. Najwspanialszy zaś jest Wiekuisty na wysokości. Twoje świadectwa są bardzo wiarygodne; Twemu domowi przystoi przeto świętość, o Panie, na długie dni.

Modlitwa za zmarłych [1])

---

[1]) stronica 19.

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קו"ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים, בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים, וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ, כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חשֶׁךְ וְחשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם, תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ, תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

ברכו Chwalcie Wiekuistego, godnego chwały!

Niech będzie pochwalony Wiekuisty godny chwały na wieki wieków!

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu świata, który słowem Swojem sprowadzasz zmierzchy, mądrością otwierasz bramy, rozumem zmieniasz czasy, odróżniasz pory i ustawiasz gwiazdy wedle ich straży na nieboskłonie podług Swojej woli. On stwarza dzień i noc, toczy światło przed ciemnością, a ciemność przed światłem, odprowadza dzień i przywodzi noc i czyni — różnicę między dniem a nocą. Wiekuisty zastępów imię Jego. Pan wiecznie żyjący i trwający będzie nad nami panował na wieki wieków. Bądź pochwalony Wiekuisty, który sprowadzasz zmierzchy.

אהבת Wieczną miłością umiłowałeś dom Izraela — naród Twój. Naukę i przykazania, ustawy i prawa nam nadałeś, dlatego Wiekuisty Boże nasz, kładąc się i wstawając mówimy o Twoich zrządzeniach i radujemy się zawsze słowami Twej nauki i przykazaniami Twojemi, gdyż one są naszem życiem i przedłużeniem naszych dni; przeto nad niemi chcemy rozmyślać dniem i nocą. Byle tylko miłość Twa nigdy nas nie odstąpiła. Bądź pochwalony Wiekuisty, miłujący naród Swój — Izraela.

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ, וּבְכָל־נַפְשְׁךָ, וּבְכָל־מְאֹדֶךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ, וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ, וּבְשָׁכְבְּךָ, וּבְקוּמֶךָ. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ, וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ, וּבִשְׁעָרֶיךָ.

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ, וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ, וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ. הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם, וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן

אל מלך Pan jest wiernym Królem.

שמע (V. księga Mojż. VI. w. 4—9) Słuchaj Izraelu Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest jedyny.

ברוך Niech będzie pochwalone imię wspaniałego Jego królestwa na wieki wieków.

ואהבת A będziesz miłował Wiekuistego Boga Twego całem sercem twojem i całą duszą twoją i całem mieniem twojem. I niech będą te słowa, które ci dziś przekazuję, na sercu twojem, będziesz je wpajał dzieciom twoim i będziesz o nich opowiadał siedząc w domu twoim, idąc drogą, kładąc się i wstając. Uwiążesz je jako znak na ręce twojej i niech będą naczółkiem między twojemi oczyma. Napiszesz je na odrzwiach domu twego i na bramach twoich.

והיה (V ks. Mojż. XI w. 13—21) A stanie się, skoro słuchać będziecie moich przykazań, które Ja wam dziś przykazuję, abyście miłowali Wiekuistego Boga waszego i służyli Mu całem sercem waszem i całą duszą waszą. Tedy dam deszcz waszej ziemi w swoim czasie, deszcz jesienny i wiosenny i będziesz zbierał twoje żyto, twój moszcz i twoją oliwę. I dam ziele na polu twojem dla twego bydła i będziesz jadł i nasycisz się. Strzeżcie się, by się nie dało uwieść wasze serce, byście się nie cofnęli wstecz i nie służyli obcym bogom i im się nie kłaniali, bo

אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם. וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ. וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ.

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי, וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

gniew Wiekuistego zapali się przeciw wam; On zawrze niebiosa i nie będzie deszczu, a ziemia nie wyda swego plonu i znikniecie rychło z tego dobrego kraju, który Wiekuisty wam daje. Wtłoczcie tedy te moje słowa w wasze serce i w waszą duszę i przywiążcie je jako znak na ręce waszej i niech będą naczółkiem między waszemi oczyma. Będziecie ich nauczali wasze dzieci, by o nich opowiadały, gdy będziesz siedział w twoim domu, lub szedł drogą, gdy się położysz i wstaniesz, i napiszesz je na odrzwiach twego domu i na bramach twoich.

Aby się pomnożyły dni wasze i dni waszych dzieci na ziemi, którą zaprzysiągł Wiekuisty waszym ojcom, że im ją odda na tak długo, jak długo niebiosa są nad ziemią.

ויאמר (IV. ks. Mojż. XV. w. 37—41) Wiekuisty rzekł do Mojżesza co następuje: Przemów do dzieci Izraela i powiedz im, aby sobie uczynili pętlice na rogach swoich szat — po wszystkie pokolenia, do pętlic u rogu niech przydadzą sznurek z niebieskiej wełny. Tak niech będą wasze pętlice; oglądając przypomnicie sobie wszystkie przykazania Wiekuistego i będziecie je wykonywali i nie będziecie wykraczali wedle woli waszego serca i waszych oczu, którym ulegacie. Pamiętajcie tedy i wykonujcie wszystkie moje przykazania, byście

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם.

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת, וְקַיָּם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ, וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר, וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם, בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע, וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ,

byli świętymi waszemu Bogu. Jam Wiekuisty— Bóg wasz, który was wywiódł z kraju Egiptu, by być wam Bogiem; Ja Wiekuisty Bóg wasz.

אמת Prawdziwe i szczere to wszystko i niezachwiane dla nas, że On jest Wiekuistym Bogiem naszym, a nikt inny nim nie jest, a my Izrael Jego narodem. On nas wyzwolił z ręki królów, On królem naszym, który nas wybawił z ręki tyranów. On panem, który odpłacał za nas naszym wrogom i wymierzał karę wszystkim naszym nieprzyjaciołom. On tak wielkie zdziałał rzeczy, że ich nie podobna zbadać, a cuda których niemożna zliczyć. On utrzymał naszą duszę przy życiu i nie dozwolił, by się noga nasza zachwiała. On prowadził nas po wyżynach wrogów naszych i wzniósł róg nasz nad wszystkie nasze nieprzyjacioły. On dokonał dla nas cudów i zemsty na Faraonie, znaków i dziwów w ziemi synów Chama. On w Swoim gniewie zabił wszystkich pierworodnych Egiptu i wywiódł naród Swój — Izraela z pośród nich na wieczną wolność. On przeprowadził Swoje dzieci po przez bruzdy morza Suf, a prześladowców ich i nieprzyjaciół pogrążył w głębiny. Dzieci Jego widząc Jego potęgę wychwalali i dzięki czynili Jego imieniu i chętnie przyjęli na się Jego panowanie. Mojżesz i synowie Izraela Tobie pieśń zanucili wśród wielkiej

שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ, מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא.

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה, זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְנֶאֱמַר, כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גָּאַל יִשְׂרָאֵל.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים, וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ, וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ: אוֹיֵב, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וְיָגוֹן, וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

radości wołając razem: „któż jak Ty między możnymi—Wiekuisty, któż jak Ty uświetniony świętością, wzniosły wśród pochwał, Sprawco cudów.“ [1]) Królewskość Twoją oglądały Twe dzieci, gdyś morze rozdzielał przed Mojżeszem. „Oto mój Pan“[2]) wołali i mówili. „Wiekuisty będzie panował na wieki[3]).“ I powiedziane jest (w piśmie świętem): „wszak Wiekuisty wyzwolił Jakóba i wybawił go z ręki mocniejszego[4]).“ Bądź pochwalony Wiekuisty, który wybawiłeś Izraela.

השכיבנו Pozwól Wiekuisty, Boże nasz, nam się położyć w spokoju i w zdrowiu wstać nam pozwól Królu nasz i rozprzestrzeń nad nami osłonę Twego pokoju. Wzmocnij nas dobrą radą Twoją i dopomóż nam dla imienia Twego, ochroń nas i usuń od nas wroga, zarazę, miecz, głód i utrapienie, usuń szatana czyhającego przed i za nami i ukryj nas w cieniu Twoich skrzydeł, gdyż Ty Panie jesteś naszym Stróżem i Zbawcą, Ty o Panie jesteś litościwym i miłosiernym Królem. Strzeżże tedy naszego wyjścia i przyjścia ku życiu i pokojowi odtąd i na wieki.

---

[1]) Exodus XV. 11. [2]) Exod. XV. 2. [3]) Exod. XV. 18
[4]) Jer. XXXI. 10.

וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם.

כשחל ראש השנה בשבת אומרים זה.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם, כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ.

תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר, בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב.

חצי קדיש.

ופרס Rozprzestrzeń nad nami osłonę Twego pokoju, bądź pochwalony Wiekuisty, który rozpościerasz osłonę pokoju nad nami i nad całym narodem Swoim — Izraelem i nad Jerozolimą.

(W sobotę:)

ושמרו [1]) Synowie Izraela będą przestrzegać soboty, zachować mają sobotę po wszystkie pokolenia jako wieczyste przymierze. Między mną, a między synami Izraela jest ona wiecznym znakiem, albowiem w sześciu dniach stworzył Wiekuisty niebo i ziemię, siódmego zaś dnia zaprzestał pracy i wypoczął.

תקעו [2]) Uderzcie z początkiem miesiąca w trąbę w dniu nowiu świątecznego, bo taka to ustawa dla Izraela, prawo dla Boga Jakóba.

---

[1]) Exodus XXXI. 16. [2]) Psalmy LXXXI. 4—5.

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר, מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

אדני Panie mój, otwórz moje wargi, a usta moje niech głoszą chwałę Twoją.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie wielki, potężny i pełen majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i zapisz nas do księgi żywota gwoli Sobie o Boże życia, Królu, Podporo, Zbawco i Tarczo!

מלך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki mój Panie, ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu. Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty panem potężnym i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia, który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń. A wiarygodny jesteś, że ożywisz

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych.

אתה קדוש Tyś święty, a imię Twoje święte, a święci chwalą Cię co dnia, sela'.

ובכן Tak tedy ześlij Twą bojaźń Wiekuisty Boże nasz na wszystkie Twoje dzieła, a trwogę Twoją na wszystko, co stworzyłeś, aby się Ciebie obawiały wszystkie jestestwa, a przed Tobą się korzyły wszystkie stworzenia, aby się wszyscy złączyli w jeden związek dla czynienia Twojej woli z całem sercem — tak jak my to uznajemy Wiekuisty Boże nasz, że panowanie należy do Ciebie, potęga w Twojej ręce, a siła w Twej prawicy, a imię Twoje majestatu pełne nad wszystkiem, co stworzyłeś.

ובכן Tak tedy daj cześć Wiekuisty Twemu narodowi, chwałę tym, którzy się Ciebie boją, błogą nadzieję tym, którzy Ciebie szukają i swobodę ust tym, którzy w Tobie pokładają ufność, radość Twej ziemi, wesele Twemu miastu i wzrost siły Twemu słudze Dawidowi i blask jasności synowi Izaja — Twemu pomazańcowi, rychło za dni naszych.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

ובכן A sprawiedliwi będą widzieli i będą się cieszyli, uczciwi będą się radowali, a pobożni śpiewem się rozweselą. Zbrodnia zaś zawrze swą paszczę, a grzeszność wszelaka zniknie — jak dym, gdy usuniesz z ziemi panowanie przemocy.

ותמלוך A Ty Wiekuisty sam będziesz panował nad wszystkiemi Twojemi dziełami, na górze Syon, siedzibie Twojej chwały i w Jerozolimie, Twoim świętym grodzie, jak jest napisane w Twoich świętych słowach: „będzie panował Wiekuisty na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie. Halleluja'[1]).“

קדוש Ty jesteś święty, a pełne majestatu imię Twoje, a nie masz Boga prócz Ciebie jak napisane: „wywyższony jest Wiekuisty zastępów przez sprawiedliwość, a święty Pan uświęcony łaską[2]).“ Bądź pochwalony Wiekuisty, święty Królu!

אתה בחרתנו Ty nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów, umiłowałeś nas i znalazłeś w nas upodobanie, wywyższyłeś nas ponad inne języki, uświęciłeś nas Twojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas Królu nasz do Twojej służby i wielkiem a świętem imieniem Twojem nas obwołałeś.

[1]) Psalmy CXLVI. 10. [2]) Jezajasz V. 16.

כשחל ראש השנה במוצאי שבת אומרים כאן ותודיענו.

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ, וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים, וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה, וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ, הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן

Gdy święto przypada na sobotę wieczór.

ותודיענו Oznajmiłeś nam Wiekuisty Boże nasz zasady Twej sprawiedliwości i nakazałeś wykonywać zrządzenia Twej woli. I nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz zasady proste i nauki prawdziwe, dobre zrządzenia i przykazania; w dziedzictwo dałeś czasy radosne, święte uroczystości i dobroczynne obchody. Jako ojcowiznę nam przekazałeś świętość soboty i świąteczne uroczystości i obchody. Różnicę ustanowiłeś Wiekuisty Boże nasz między świętością, a powszednością, między światłem, a ciemnością, między Izraelem, a narodami, między siódmym dniem, a sześciu dniami pracy. Między świętością soboty, a świętością dnia uroczystego różnicę uczyniłeś i siódmemu dniowi więcej świętości nadałeś niż sześciu dniom pracy; odróżniłeś i uświęciłeś naród, Twój Izraela w Twej świętości.

ותתן Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień (sobotni i dzień) pamiętania, dzień (przypominania) surmy — (w miłości) — świętą zjawę — jako pamiątkę wyjścia z Egiptu.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, niech się wzniesie, dojdzie i dosięgnie Cię, niech się ukaże, niech łaskawie będzie przyjęta, wysłuchana i uwzględniona pamięć i myśl o nas i pamięć o naszych ojcach i pamięć o Messyaszu, potomku Dawida, Twego sługi i pamięć o Jerozolimie, Twoim świętym grodzie i pamięć o całym narodzie Twoim — domu Izraela ku zbawieniu,

מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה, לְחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם,
בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס
וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ עַל
כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ, וְהִנָּשֵׂא עַל
כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ, וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן
עֻזֶּךָ עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ, וְיֵדַע
כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל
יָצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ, וְיֹאמַר כֹּל
אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה. (לשבה אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ,

dobremu, życzliwości, łasce i miłosierdziu, ku życiu i pokojowi w tym dniu pamiętania. Wspomnij o nas Wiekuisty Boże nasz w nim dla dobra i pamiętaj o nas w nim ku błogosławieństwu i dopomóż nam w nim ku życiu. Słowem zaś pomocy i miłosierdzia osłoń nas i zlituj się nad nami. Zmiłuj się nad nami i dopomóż nam, gdyż do Ciebie są oczy nasze (zwrócone), albowiem Ty jesteś Panem, królem litości i miłosierdzia.

אלהינו ואלהי Boże nasz i Boże naszych ojców zapanuj nad całym światem w Twej świetności, wznieś się nad całą ziemią w Twej wspaniałości i zajaśnij blaskiem potężnej Twej mocy nad wszystkimi mieszkańcami świata na Twej ziemi, aby każde stworzenie wiedziało,ześ Ty je stworzył i zrozumiała każda istota, żeś Ty ją do życia powołał, aby przyznało wszystko, co tchnienie ma w swych nozdrzach: „Wiekuisty, Bóg Izraela jest królem, a królestwo Jego rozciąga się na wszystko[1].“ (*W sobotę:* Boże nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spoczynku), Uświęć nas Twojemi przykazaniami, daj nam udział w Twej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą (*w sobotę:* i utrwal w miłości i łasce

[1]) Ps. CIII. 19.

וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ

Wiekuisty Boże nasz nasze dziedzictwo, Twoją świętą sobotę, by w niej odpoczywał Izrael, co święci imię Twoje), oczyść nasze serce, by Ci mogło szczerze służyć, jako Ty Wiekuisty jesteś Bogiem szczerym i słowo Twoje jest szczere i wiecznie trwające. Bądź pochwalony Wiekuisty, Królu nad całą ziemią, który uświęcasz (sobotę) Izraela i dzień pamiętania.

רצה Miej upodobanie Wiekuisty Boże nasz w narodzie Twoim Izraelu i w jego modlitwie i przywróć służbę do podwórza Twego domu, ofiary zaś Izraela i jego modlitwę przyjm w miłości i łasce i oby się Tobie zawsze podobała służba Izraela narodu Twego. Oby oczy nasze widziały jak powrócisz do Syonu w miłosierdziu bądź pochwalony Wiekuisty, który zwróci Syonowi Swoją świetność.

מודים Dziękujemy Ci, albowiem Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców po wszystkie czasy, Opoką naszego życia; Tarczą jesteś naszego zbawienia z pokolenia w pokolenie. Dziękujemy Ci i głosimy chwałę Twoją za nasze życie Twojej ręce powierzone i za nasze duszy Tobie poruczone i za Twoje codzienne cudy wobec nas i za Twoje dziwy i za Twoje dobrodziejstwa każdoczesne, z wieczora z rana i w południe. Najdobrotliwszy! niewy-

רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם
קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ
בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם,
כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם, וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת
וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה
טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר
מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר
לַכֹּל תִּהְיֶה, פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ

czerpane jest Twoje miłosierdzie; Najmiłosierniejszy! bezgraniczna jest Twoja łaska. Od wieków my Tobie ufamy.

ועל Za to wszystko niech będzie pochwalone i wywyższone imię Twoje Królu nasz po wieki wieków.

וכתוב Zapisz ku błogiemu życiu wszystkich synów Twego przymierza.

וכל Wszyscy żywi dziękują Ci sela' i chwalą szczerze imię Twoje — Panie naszego zbawienia i naszej pomocy, sela'. Bądź pochwalony Wiekuisty. „Najdobrotliwszy" jest imię Twoje i tylko Tobie godzi się dziękować.

שלום רב Użycz na zawsze mnogiego pokoju Izraelowi, narodowi Twojemu, albowiem Ty jesteś Królem, i Panem wszelkiego pokoju. Oby się Tobie podobało pobłogosławić naród Twój Izraela każdej pory i każdej godziny Twoim pokojem.

בספר W księdze życia, błogosławieństwa, spokoju i godziwego utrzymania — obyśmy byli wymienieni i zapisani przez Ciebie, my i cały naród Twój, dom Izraela, ku błogiemu życiu i pokojowi. Bądź pochwalony Wiekuisty, Sprawco pokoju.

אלהי Panie strzeż mego języka od złego, a moich warg od obłudnej mowy. Obym wobec

תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

כשחל ראש השנה בשבת אומרים כאן ויכלו.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב,

tych, co mi złorzeczą mógł milczeć, obym mógł wobec każdego być (skromny) jak proch. Otwórz moje serce dla Twej nauki, oby moja dusza lgnęła do Twoich przykazań; udaremnij rychło zamiar tych wszystkich, którzy knują przeciw mnie zło i zniwecz ich postanowienia. Uczyń to dla imienia Twego, uczyń dla Twojej prawicy, uczyń dla Twojej świętości, uczyń dla Twojej nauki, by ocaleni zostali Twoi ulubieńcy. Dopomóż mi prawicą Twoją i odpowiedz mi.

יהי Oby Ci się podobały słowa moich ust i myśli mego serca Wiekuisty, moja Opoko i mój Zbawco. Oby Sprawca pokoju na wyżynach zesłał pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

ויהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, aby odbudowana została świątynia rychło za dni naszych, daj nam udział w Twojej nauce, abyśmy Ci służyć mogli w bojaźni jak za dni poprzednich i lat dawnych. Oby Wiekuisty znowu sobie upodobał dań ofiarną Judy i Jerozolimy jak za dni poprzednich i lat dawnych.

W sobotę.

ויכלו (I ks. Mojż. II w 1—4) I ukończone zostały niebiosa i ziemia i wszystkie ich zastępy. — Bóg skończył w siódmym dniu Swoje dzieło, które rozpoczął, i zaprzestał siódmego dnia wszelkiej pracy, którą począł. I pobłogosławił Bóg siódmemu dniowi i uświęcił go, albowiem w nim odpoczywał po wszelkiem Swem dziele, które Bóg zaczął tworzyć.

ברוך Bądź pochwalony, Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Izaka

הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

קהל מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ, קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת. קדיש שלם

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ

i Jakóba, Panie wielki, potężny, pełen majestatu, Panie najwyższy, Twórco nieba i ziemi.

מגן Ten, który tarczą był praojcom słowem Swojem, wskrzesi zmarłych Swojem powiedzeniem. On jest świętym Królem, do którego nikt nie jest podobny, On udzielił spokoju Swemu narodowi w świętym dniu sobotnim, albowiem jego Sobie upodobał, by jemu użyczyć spokoju. Za to my Mu w bojaźni i trwodze służyć chcemy, i Jego imieniowi dzięki składać codziennie, ciągle i nieustannie Jego błogosławiąc. On jest Panem godnym dziękczynienia, Panem pokoju, On uświęcił sobotę, pobłogosławił siódmemu dniowi i użyczył w Swojej świętości spokoju narodowi, który się cieszy radością sobotnią jako pamiątką dzieła stworzenia.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spokoju, uświęć nas Twojemi przykazaniami i daj nam udział w Twojej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą, oczyść nasze serce, byśmy Ci służyli szczerze i pozostaw nam jako dziedzictwo, Wiekuisty Boże nasz, w miłości i łasce, święty Twój dzień sobotni, by w nim odpoczywać mógł Izrael, który święci imię Twoje. Bądź pochwalony, Wiekuisty, który uświęciłeś sobotę.

עלינו Jest naszym obowiązkiem chwalić Pana wszechbytu, hołd złożyć Stwórcy początku za to, że nas nie stworzył jak pogan innych krajów i nie zrównał nas z innymi narodami ziemi;

כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד.

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי־לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

za to, że nam nie przeznaczył takiego działu, jak im, ani takiego losu, jak całemu mnóstwu innych. Przeto klękamy, kłaniamy się i dzięki składamy Królowi królów, Świętemu, niech będzie błogosławiony. On to rozpiął niebiosa i utwierdził ziemię. Wspaniałą Swoją siedzibę ma w niebiosach wysoko, a potężne Swe mieszkanie na górnych wyżynach. On naszym Bogiem, niemasz nikogo prócz Niego, On też naszym Królem, a nikt inny — jak napisano w Jego nauce „i poznasz to dziś i w sercu rozważysz, że Wiekuisty jest Bogiem w niebiosach wysoko i na ziemi nisko, On — a nikt inny“ [1])

על כן Dlatego ufamy Tobie Wiekuisty Boże nasz, że rychło zobaczymy świetność Twojej potęgi, że usunięte zostaną z ziemi bożyszcza i wytępione będą bałwany; świat zaś zostanie utwierdzony na królestwie Wszechmogącego; wszystkie stworzenia będą wzywały Twego imienia a nawet wszyscy grzesznicy ziemi nawrócą się do Ciebie. Wszyscy mieszkańcy świata poznają i przekonają się, że przed Tobą powinno się uginać wszelkie kolano, na Ciebie przysięgać wszelki język. Przed Tobą Wiekuisty Boże nasz — ugną się i upadną pokłon oddając wspaniałemu imieniu Twemu i przyjmując na się jarzmo Twojego królestwa. Toteż zechcij rychło nad nimi zapanować po wieki wieków. Wszak królowanie do Ciebie należy i zawsze królować będziesz w chwale, jako napisane jest w Twojej nauce: „Wiekuisty będzie królował na wieki“ [2]) i jeszcze jest powiedziane: „Wiekuisty będzie

[1]) V ks. Mojż. IV. 39. [2]) II ks. Mojż. r. XV. 18.

קַדִּישׁ יָתוֹם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

קִדּוּשׁ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם

królem nad całą ziemią, w onym dniu będzie Wiekuisty jedyny i imię Jego jedyne"[1]).

Modlitwa za zmarłych:

יתגדל Niech będzie wywyższone i poświęcone imię Pana na świecie, który stworzył wedle Swej woli. Oby zesłał Swoje królestwo za życia waszego i waszych dni i za życia całego domu Izraela jak najrychlej i w jak najbliższym czasie i mówcie amen!

יהא Niech będzie imię Jego wielkie pochwalone na wieki wieków.

תברך Niech będzie pochwalone, błogosławione, uczczone i wywyższone, uświetnione i wyniesione imię Jego świętości. Niech będzie pochwalony Ten, który jest wyższy ponad wszelkie błogosławieństwo, śpiew, chwałę lub dziękczynienie, jakie my tu na świecie możemy głosić i mówcie amen!

יהא Oby nam z niebios przeznaczone zostały mnogi pokój i życie, nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

עשה Oby Ten, który jest sprawcą pokoju na wyżynach zesłał w Swojem miłosierdziu pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

KIDDUSZ.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Boże wszechświata, który stworzyłeś owoc winnej latorośli.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który wybrałeś nas z pośród wszystkich narodów, wywyższyłeś ponad wszel-

[1]) Zacharyasz XIV. 8.

(זִכָּרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם, כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים, וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה.

בשחל ראש השנה במוצאי שבת אומרים זה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ, הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ. שהחיינו וכו'.

kie języki i uświęciłeś Swojemi przykazaniami. Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości dzień (sobotni ten i ten dzień) pamiętania, dzień przypominania surmą, (w miłości) świętą zjawę jako pamiątkę wyjścia z Egiptu, nas bowiem wybrałeś i nas poświęciłeś z pośród wszystkich narodów; postanowienie zaś Twoje jest szczere i trwa po wieki. Bądź pochwalony Królu nad całą ziemią, który uświęciłeś (sobotę), Izraela i dzień wspomnienia.

שהחינו Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który zachowałeś nas przy życiu, nas utrzymałeś i doczekać pozwoliłeś do tego czasu.

Gdy święto przypada na sobotę wieczór, odmawia się przy modlitwie kiddusz i hawdalę.

בורא Bądź pochwalony, Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, Stwórco świateł ognistych.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który rozróżniłeś między świętością, a powszednością, między światłem, a ciemnością, między Izraelem a narodami, między siódmym dniem, a sześciu dniami pracy. Między świętością soboty, a świętością dnia uroczystego różnicę uczyniłeś i siódmemu dniowi więcej świętości nadałeś, niż sześciu dniom pracy; odróżniłeś i uświęciłeś naród Twój Izraela w Twojej świętości. Bądź pochwalony Wiekuisty, który rozróżniłeś między świętością, a świętością.

תְּפִלַּת שַׁחֲרִית.

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל. וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ, אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ. יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי. וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ.

Modlitwa poranna

מה טבו [1] Jak dobre są Twoje namioty Jakóbie, Twoje siedziby Izraelu. Toteż [2] ufny w Twoją nieprzebraną łaskę przychodzę do Twojego domu, korzę się przed Twoim świętym pałacem dla Ciebie czci pełen. Wiekuisty [3] miłuję mieszkanie w Twoim domu i miejsce pobytu Twej chwały. Korzę [4] się tedy i schylam i klękam przed Wiekuistym, moim Stwórcą. I [5] do Ciebie tylko Wiekuisty się modlę, w chwili łaski odpowiedz mi o Panie w nieprzebranem Twojem miłosierdziu szczerą pomocą.

---

[1] IV ks. Mojż. XXIV. 5. [2] Psalmy V. 8. [3] Ps. XXVI. 8. [4] Ps. XCV. 6: [5] Ps. LXIX. 14.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח,
נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ.
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ,
נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ.
אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף,
לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ.
קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא,
רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ.
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר,
יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ.
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל־
אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ.
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד,
נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ.
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל,
עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ.
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר
דָּתוֹ, לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ.
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ,
מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ.

יגדל [1]) Niech będzie wywyższony i pochwalony
Bóg żywy,
On istnieje, a żaden czas nie określa Jego
istności.
On jest Jeden, a nie masz jedności, jako
jest Jego jedność,
Nie do zbadania i nie do ograniczenia jest
Jego jedność.
On nie ma ani kształtu ciała, ani nie jest
ciałem;
Nic nie możemy porównać z Jego świętością,
On poprzedza wszelką stworzoną rzecz,
Jest pierwszy i niema początku Jego początku.
On jest panem świata; a wszelkie stworzenie
Opiewa Jego wielkość i Jego królowanie.
Mocy proroczej Swej udzielił mężom,
Których Sobie wybrał i upodobał.
Nie wstał w Izraelu żaden prorok jak Mojżesz,
Któryby oglądał Jego oblicze.
Naukę prawdy nadał Pan Swemu narodowi
Przez Swego proroka, Swego domu
powiernika.
Swego prawa nie przeistoczy Pan nigdy
I nie zmieni na inne.
On patrzy i zna nasze tajemnice,
Patrzy końca rzeczy u jej początku

[1]) Modlitwa יגדל zawiera trzynaście artykułów wiary Majmonidesa. Hymn ten miał napisać w XIV stuleciu Daniel syn Jehudy, jeden ze zwolenników Majmonidesa.

גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ,
נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ.
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ,
לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ.
מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ,
בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ,
בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא.
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל,
אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל,
לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא.
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה,
וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה.
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי,
לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה.
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית,
וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה.

Wynagradza pobożnego wedle jego uczynku,
Złemu złem płaci gwoli jego nieprawości.
Zeszle pod koniec dni naszego pomazańca
By wyzwolić tych, którzy czekają ostatecznego
Jego wybawienia.
Zmarłych Pan ożywi w nieprzebranej Swej
łasce.
Niech będzie pochwalone na wieki imię
Jego chwały.

אדון Pan świata królował
Zanim poczęło się jakieś stworzenie.
W swoim czasie wszystko stało się wedle
Jego woli,
I wówczas królem Go nazywano.
Nawet gdy się wszystko skończy,
On sam pełen majestatu będzie królował.
On był, jest i będzie w chwale.
On jest jeden i nie masz drugiego,
Z kimby go można zestawić lub zrównać.
On jest bez początku i bez końca,
U Niego jest moc i potęga.
On jest moim Panem i wiecznie żyjącym
Zbawcą,
Ucieczką w moim bolu, w czasie niedoli.
On moim Sztandarem, mojem Schronienien
Udziałem mego kielicha w dniu mego
wołania.

וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי,
וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה.
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי,
מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא.
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי,
בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה.
וְעִם־רוּחִי גְּוִיָּתִי,
יְיָ לִי וְלֹא אִירָא.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים, גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה.

W Jego rękę poruczam mego ducha,
Gdy śpię i gdy się budzę.
I wraz z duchem moje ciało; Wiekuisty
Ze mną, nie trwożę się.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który uświęciłeś nas Swojemi przykazaniami i przykazałeś nam umywanie rąk.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz królu wszechświata, który ukształtowałeś człowieka wedle mądrości i poczyniłeś w nim rozmaite wklęsłości i otwory. Wiadomem i znanem jest Majestatowi Twego tronu, że niepodobna wytrwać i utrzymać się przed Tobą, skoro jeden z nich się odemknie lub zawrze. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Lekarzu wszelkiego ciała i Cudoczyńco.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który uświęciłeś nas Swemi przykazaniami i poleciłeś nam zajmować się słowami nauki.

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ (לִשְׁמָהּ). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם.

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר. הַפֵּאָה. וְהַבִּכּוּרִים, וְהָרֵאָיוֹן, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְתַלְמוּד תּוֹרָה. אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלּוּ הֵן. כִּבּוּד אָב וָאֵם, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית, וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְנָסַת כַּלָּה, וּלְוָיַת הַמֵּת, וְעִיּוּן תְּפִלָּה, וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ. וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם.

והערב Pozwól nam zachwycać się, Wiekuisty Boże nasz, słowami Twej nauki, które są w ustach naszych i w ustach Twego narodu, domu Izraela. Obyśmy my i potomkowie nasi i potomkowie Twego narodu domu Izraela, wszyscy poznali imię Twoje i szczerze przykładali się do Twej nauki. Bądź pochwalony Wiekuisty, który poruczyłeś torę narodowi Swemu, Izraelowi.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu wszechświata, któryś wybrał nas z pośród narodów i udzielił nam Swej nauki. Bądź pochwalony Wiekuisty. Dawco nauki.

יברכך [1]) Oby ci Bóg błogosławił i cię strzegł, oby Bóg rozjaśnił ku tobie Swoje oblicze i był ci łaskawy, oby zwrócił ku Tobie twarz Swoją i użyczył ci spokoju.

אלו Oto są rzeczy, dla których niema granicy; (w torze), krańce pola (zostawione dla biednych), pierwociny, odwiedzanie świątyni, świadczenie dobrego i pielęgnowanie nauki. Oto są rzeczy, których owoce człowiek spożywa na tym świecie, istotna zaś wartość zostaje na przyszłe życie: Oto one: cześć dla ojca i matki, świadczenie dobrego, wczesne wstawanie i uczęszczanie do domu nauki rano i wieczorem, ugaszczanie obcych, odwiedzanie chorych i wyposażenie narzeczonych (biednych), odprowadzanie zmarłych (na miejsce spoczynku), żarliwość w modlitwie, godzenie człowieka z bliźnim; pielęgnowanie zaś nauki jest nadewszystko.

[1]) IV ks. Mojż. rozd. VI. 24—26.

אֱלֹהַי, נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא, אַתָּה בְרָאתָהּ, אַתָּה יְצַרְתָּהּ, אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי, וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא. כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי, מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱמ״ה שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱמ״ה שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד.

אנשים אומרים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱמ״ה שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה.

נשים אומרות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱמ״ה פּוֹקֵחַ עִוְרִים.

אלהי Boże mój! dusza, którą mi dałeś jest czysta, Ty ją stworzyłeś, Ty ją ukształciłeś, Ty ją tchnąłeś we mnie i Ty jej we mnie strzeżesz; Ty gotów jesteś mnie ją zabrać i zwrócić w przyszłości. Jak długo zaś dusza jest we mnie, dzięki Ci składam Wiekuisty Boże mój i Boże moich ojców, Władco wszelkich tworów, Panie wszelkich dusz. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże, które zwracasz dusze martwym ciałom.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który dałeś kogutowi rozsądek dla odróżnienia dnia od nocy.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, żeś mnie nie stworzył poganinem.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, żeś mnie nie stworzył niewolnikiem.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, żeś mnie nie stworzył kobietą (kobiety mówią; żeś mnie stworzył wedle woli Swojej).

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który otwierasz oczy ślepych.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który odziewasz nagich.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który uwalniasz uwięzionych.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ מַתִּיר אֲסוּרִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ זוֹקֵף כְּפוּפִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ שֶׁעָשָׂה לִּי כָּל־צָרְכִּי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֶט־בָּנוּ יֵצֶר הָרָע, וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który dźwigasz upadłych.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który rozciągasz ziemię nad wodami.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który zaopatrujesz mnie we wszystkie moje potrzeby.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który kierujesz krokami człowieka.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który obdarzasz Izraela mocą.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który wieńczysz Izraela wspaniałością.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który dajesz znużonemu siłę.

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu wszechświata, który spędzasz sen (na czas) z oczu moich i drzemanie z moich powiek.

ויהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, byś nas wdrażał do nauki Twojej i przywiązał do Twoich przykazań i nie wodź nas ni do grzechu, ni do przestępstwa, ni występku, ani na pokuszenie ani do hańby. Oby nami nie zawładnęła zła skłonność, oddalaj nas od złego człowieka i złego towarzysza. Umacniaj nas w dobrej

וּמֵחָבֵר רָע, וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכוֹף אֶת־יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד־לָךְ, וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ, וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים, וּמֵעַזּוּת פָּנִים, מֵאָדָם רָע, וּמֵחָבֵר רָע, וּמִשָּׁכֵן רָע, וּמִפֶּגַע רָע, וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית, מִדִּין קָשֶׁה, וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית, וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן־בְּרִית.

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר. וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת. וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים, לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, מָה אֲנַחְנוּ, מֶה חַיֵּינוּ, מֶה חַסְדֵּנוּ, מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ, מַה־יְּשׁוּעָתֵנוּ, מַה־כֹּחֵנוּ, מַה־גְּבוּרָתֵנוּ, מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ, וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים

skłonności i dobrych uczynkach i skłoń naszą wolę, byśmy Tobie służyli i daj nam dziś i codziennie mir, łaskę i miłosierdzie w oczach Twoich i w oczach wszystkich, którzy nas widzą i ogarnij nas Twoją łaską. Bądź pochwalony Wiekuisty, który wyświadczasz łaski Swemu narodowi, Izraelowi.

יהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże mój i Boże ojców moich, byś mnie zasłaniał dziś i co dnia przed zuchwalcami i zuchwałością przed złym człowiekiem i złym towarzyszem, przed złym sąsiadem, złem spotkaniem, przed szatanem uwodzicielem, przed twardym sądem i twardym przeciwnikiem — czy jest on wyznawcą tego samego przymierza, czy też nie.

לעולם Zawsze niech człowiek będzie bogobojny nawet w skrytości i przyznaje się do prawdy i prawdę mówi jak ją w sercu czuje; codziennie zaś rano niechaj mówi:

רבון Panie wszechświatów, nie na naszej sprawiedliwości opieramy nasze modlitwy do Ciebie — tylko na Twojem wielkiem miłosierdziu. Czem my, czem życie nasze, czem łaska nasza i sprawiedliwość, czem pomoc nasza, siła i potęga nasza? Cóż możemy Ci powiedzieć Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców? Wszak wszyscy bohaterowie niczem są wobec Ciebie, a ludzie imienia (głośnego) — jakby nie byli, mędrcy

כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל, כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ, וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן, כִּי הַכֹּל הָבֶל.

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ, שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ־לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ, שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב־הַמִּזְבֵּחַ, עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ, שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אֹתוֹ, וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ, קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ. אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ, וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ, אַשְׁרֵינוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם,

jakby byli bez wiedzy, a rozumni jakby byli bez rozumu, albowiem większość dzieł ich jest znikoma, a dni ich życia niczem są wobec Ciebie. W niczem człowiek nie jest wyższy od zwierzęcia, gdyż wszystko jest marne.

אבל Ale my jesteśmy Twoim narodem, synami przymierza, synami Abrahama Twego ulubieńca, któremu przysiągłeś (łaskę) na górze Moria, potomstwem jesteśmy Izaka, jedynego jego syna, który leżał związany na ołtarzu, my jesteśmy zborem Jakóba, Twego pierworodnego syna, którego od miłości, jaką go ukochałeś i od radości, jaką go otaczyłeś, Izraelem i Jeszurun nazwałeś.

לפיכך Dlatego my obowiązani jesteśmy Tobie dzięki składać, Ciebie chwalić, wynosić, błogosławić, uświęcić i składać chwałę i dziękczynienie imieniowi Twemu. Szczęśliwi jesteśmy, że taki dobry nasz udział, że taki miły nasz los i piękne nasze dziedzictwo; szczęśliwiśmy, że wstając i kładąc się do snu, wieczorem i rano mówimy dwa razy do dnia:

שמע Słuchaj Izraelu, Wiekuisty jest Bogiem naszym, Wiekuisty jest jedyny;

ברוך Niech będzie pochwalone imię Majestatu królestwa Jego na wieki wieków.

אתה Ty byłeś tensam, zanim świat został stworzony, Tyś tensam po stworzeniu świata,

אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא. קַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ, וְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ, וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קֹוֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה, אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ, וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב: בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ.

Tyś tensam na tym świecie i w przyszłym. Uświęć imię Twoje na tych, którzy je święcą i uświęć je na tym świecie; przez udzielenie zaś nam Twej pomocy podnieś wysoko nasz róg (naszą dolę). Bądź pochwalony Wiekuisty, który uświęcasz imię Swoje wobec wszystkich.

אתה Ty Wiekuisty Boże nasz jesteś na niebie i na ziemi i na szczytach wszystkich niebios. Prawda żeś Ty pierwszy i ostatni, a oprócz Ciebie niema Boga. Zbierz tych, którzy w Tobie ufność pokładają, z czterech stron ziemi. Niech poznają i wiedzą wszyscy przebywający na ziemi, że Ty Boże sam jesteś nad wszystkiemi królestwami świata. Ty stworzyłeś niebo, ziemię i morze wraz z wszystkiem, co się w nich znajduje. Bo też kto jest wśród dzieł Twoich rąk, czy to wśród niebian czy też wśród ziemian, któryby Ci powiedział, co czynisz? Ojcze nasz niebieski postąp z nami łaskawie dla Twego imienia wielkiego, którem i nas się zwie i spełnij na nas Wiekuisty Boże nasz co napisane: „W swoim czasie przyprowadzę was i w swoim czasie zbiorę was, albowiem dam was na imię i sławę pośród wszystkich narodów ziemi, kiedy waszych wygnańców napowrót zaprowadzę w oczach waszych, rzecze Wiekuisty.“ [1])

[1]) Zephania III. 20.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר. צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ. וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד. אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם. וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין. עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה. וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה. וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה.

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה, וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב.

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ, עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ.

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים, קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן. פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים, וְעַל הַפָּרֹכֶת, וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב. מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן, אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב. מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם, הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן, אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב, אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדֶּשֶׁן. חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד. אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר, שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל־מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד: עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב, וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מַעֲרָבִית, מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי, וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים, לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת.

הָעוֹלָה, קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי־שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וּטְעוּנָה הַפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים.

זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת, אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת: אֲשַׁם גְּזֵלוֹת, אֲשַׁם מְעִילוֹת, אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה, אֲשַׁם נָזִיר

אֲשַׁם מְצֹרָע, אֲשַׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכָל מַאֲכָל, לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת.

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר, קָדָשִׁים קַלִּים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה. וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר, לְכָל־אָדָם, בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת. הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם, אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם.

שְׁלָמִים, קָדָשִׁים קַלִּים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה. וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר. לְכָל־אָדָם, בְּכָל־מַאֲכָל, לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם, אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים. לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם.

הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח, קָדָשִׁים קַלִּים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה, וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת. וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד. שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן. הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים. וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל. לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי.

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר. בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחֹמֶר. וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב

אֶחָד וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים, מִכְּלָל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל, כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד. לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא, אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל, וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ, יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לָדוּן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ, אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ, עַד־שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת זֶה, עַד־שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

סֵדֶר עֲטִיפַת הַטַּלִּית.

קודם עטיפת הטלית יברך מעומד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת.

ל מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי, וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי. יְיָ אֱלֹהָי, שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי. יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי, חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר. זַמְּרוּ לַייָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ. כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ, חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ, בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה. וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי, בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם. יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז, הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל. אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא, וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן. מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת, הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ. שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי, יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי. הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי, פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה. לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ. קדיש יתום.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który nas uświęciłeś Swojemi przykazaniami i nakazałeś nam nałożenie pętlic.

מזמור (Ps. XXX). Psalm — pieśń Dawida przy poświęceniu domu. Wywyższam Cię Wiekuisty, bo z toni mnie wydobyłeś i nie uradowałeś moich wrogów. Wiekuisty Boże mój, zwracam się do Ciebie, Ty mnie uzdrowisz. Wiekuisty wydobyłeś z otchłani moją duszę. ocaliłeś mnie, gdym miał zstąpić do grobu, Śpiewajcie Wiekuistemu — pobożni i dziękujcie pamięci Jego świętości, bo chwilę tylko trwa Jego gniew, w życiu Jego upodobanie. Wieczorem koi przez sen mój płacz, a rano (użycza) radości. W czasie mego spokoju myślałem, że się nigdy nie zachwieję. A to Ty Wiekuisty w Twej łasce ustaliłeś jakby górę moją siłę, gdybyś tylko Twe oblicze odwrócił, truchlałbym. Do Ciebie Wiekuisty wołam i mego Pana błagam. Bo też cóż za użytek z mej krwi, gdy zstąpię do podziemia, czy Cię proch chwalić może, lub zwiastować prawdę o Tobie. Słuchaj Wiekuisty bądź łaskawym dla mnie i dopomóż mi. Ty zamienisz mój smutek w wesele, zdejmiesz szatę mego smutku i ogarniesz mnie radością. Aby módz bezustannie chwałę Twoją opiewać i nigdy nie zamilknąć, Wiekuisty Boże mój, chcę Cię wiecznie chwalić.

Modlitwa za zmarłych str. 19.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, בָּרוּךְ
הוּא, בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית, בָּרוּךְ
אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם, בָּרוּךְ
מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ, בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הַבְּרִיּוֹת, בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב
לִירֵאָיו, בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח,
בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל
הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח
וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו, וּבְשִׁירֵי
דָוִד עַבְדֶּךָ, נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת
וּבִזְמִרוֹת נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ,
וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ,
יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר
עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת.

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו. שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ, שִׂיחוּ בְּכָל-
נִפְלְאוֹתָיו. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב

ברוך Niech będzie błogosławiony Ten, na którego słowo świat powstał. Niech będzie błogosławiony. Niech będzie błogosławiony Stwórca początku, niech będzie błogosławiony Ten, co mówi i czyni. Niech będzie błogosławiony Ten, który postanawia i wykonuje. Niech będzie błogosławiony Ten, co się zlitował nad ziemią, niech będzie błogosławiony Ten — co się lituje nad stworzeniami. Niech będzie błogosławiony Ten, co wynagradza bogobojnych Swoich. Niech będzie błogosławiony Ten, co zawsze żyje i wiecznie trwa. Niech będzie błogosławiony Ten, co zbawia i ocala, niech będzie błogosławione imię Jego. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, Panie Ojcze litościwy, wychwalany w ustach Swego narodu i wyniesiony przez Swoich pobożnych i sług Swoich. W pieśniach Dawida sługi Twego sławić Cię chcemy Wiekuisty Boże nasz, w chwalbach i pieśniach. Chcemy Cię wywyższać, wychwalać, uświetnić i wspominać imię Twoje. Hołd Ci składamy Królu nasz, Boże nasz Jedyny wiecznie żyjący, Królu godny chwały i wywyższenia, którego wielkie imię jest wiecznie! Bądź pochwalony Wiekuisty, Królu opiewany w pieśniach chwalebnych.

הודו (I Księga kronik XVI. 8—36.) Dziękujcie Wiekuistemu, wzywajcie imienia Jego, głoście między narodami Jego czyny. Śpiewajcie

מִבַּקְשֵׁי יְיָ. דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ, בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד.
זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי
פִיהוּ. זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו.
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו. זִכְרוּ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר. אֲשֶׁר
כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק. וַיַּעֲמִידֶהָ
לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. לֵאמֹר:
לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן, חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם. בִּהְיוֹתְכֶם
מְתֵי מִסְפָּר, כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ. וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי
אֶל־גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר. לֹא־הִנִּיחַ
לְאִישׁ לְעָשְׁקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים. אַל־
תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי, וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ. שִׁירוּ לַייָ
כָּל־הָאָרֶץ, בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ. סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ, בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו.
כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־
אֱלֹהִים. כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, וַייָ
שָׁמַיִם עָשָׂה. הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו, עֹז וְחֶדְוָה
בִּמְקֹמוֹ. הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַייָ
כָּבוֹד וָעֹז. הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה
וּבֹאוּ לְפָנָיו, הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ.
חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ, אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־

i pieśń mu zanućcie, opowiadajcie o wszystkich cudach Jego; Chlubcie się świętem Jego imieniem, niech się raduje serce wszystkich tych, co szukają Boga. Badajcie tedy Wiekuistego i Jego potęgę, szukajcie zawsze Jego oblicza. Pamiętajcie o cudach, których dokonał, o nadzwyczajnych czynach i sprawiedliwych zasadach Jego. Wy potomkowie Izraela — sługi Jego, synowie Jakóba Jego wybrańcy. On jest naszym Bogiem, zasady Jego sprawiedliwości (obowiązują) całą ziemię. Wspominajcie na wieki Jego przymierze, słowo, które przekazał po tysiączne pokolenie. O (przymierzu) które zawarł z Abrahamem i przysiędze, którą złożył Izakowi, jakto potwierdził wobec Jakóba jako wieczyste prawo, jako nieustające przymierze dla Izraela, gdy rzekł: Tobie oddam kraj Knaan jako wasz dział dziedziczny. Gdyście jeszcze byli nieliczną garstką, bezdomni i wędrowali od narodu do narodu i z państwa jednego do państwa innego narodu, nie dozwolił nikomu was krzywdzić i z powodu nich karał królów. „Nie tknijcie moich pomazańców i nie krzywdzcie moich proroków". Śpiewajcie Wiekuistemu kraje całej ziemi zwiastujcie z dnia na dzień Jego zbawczą moc. Opowiadajcie o Jego chwale między narodami, o cudach Jego między ludami. Albowiem wielkim jest Wiekuisty i nader godny chwały i wzniosły On nad wszelkie bogi. Albowiem wszelkie bogi narodów są bożyszczami, Bóg natomiast stworzył niebiosa. Cześć i sława przed Nim — potęga i radość na miejscu jego pobytu. Oddajcie Wiekuistemu rodziny ludów, oddajcie Wiekuistemu cześć i potęgę — należną Jego imieniu, zanieście dar i przybądźcie do

תִּמּוֹט. יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ, וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ. יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ, יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ. אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר, מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ. הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ, לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא. רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ, כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ.

אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי.

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה.

תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ, וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים.

נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם, בָּרוּךְ אֱלֹהִים.

Niego, korzcie się przed Wiekuistym w świętej ozdobie. Przed Nim drżyj cała ziemio, choć zresztą mocno utwierdzony jest świat, by się nie zachwiał. Niech niebiosa się cieszą i ziemia uraduje, niech głoszą między ludami; „Wiekuisty jest Królem.“ Zahuczy morze i jego pełnia, rozraduje się pole i co się na niem znajduje; wówczas będą się cieszyły drzewa leśne przed Bogiem, gdy przyjdzie, by sądzić ziemię. Dziękujcie Wiekuistemu, bo On dobry, gdyż na wieki Jego łaska. Rzeknijcie: dopomóż nam Wiekuisty nasz Zbawco, zgromadź nas i wybaw z pośród narodów, byśmy mogli dzięki składać Twemu świętemu imieniu i szczycić się chwałą Twoją. Niech będzie pochwalony Wiekuisty Bóg Izraela odtąd i na wieki, a cały lud odpowie „amen — chwała Bogu“!

רוממו ײ [1]) Wywyższajcie Wiekuistego Boga naszego i kłaniajcie się u Jego podnóża, bo On jest święty.

רוממו ײ [2]) Wywyższajcie Wiekuistego Boga naszego i kłaniajcie się świętej górze Jego, albowiem święty jest Wiekuisty Bóg nasz.

והוא רחום [3]) I miłosierny On, przebacza winę, by nie zgubić; częstokroć odwraca Swój gniew i nie zapala wszystkiej Swej złości.

אתה ײ [4]) Ty Panie nie oddalisz zmiłowania Twego odemnie, Twoja łaska i szczerość zawsze mnie będą strzegły.

זכר [5]) Pomnij Wiekuisty na Twoje miłosierdzie i na Twoją łaskę, albowiem one trwają od wieków.

---

[1]) Ps. XCIX. 5. [2]) Ps. XCIX. 9. [3]) Ps. LXXVIII. 38. [4]) Ps. XL. 12. [5]) Ps. XXV. 6.

אֵל נְקָמוֹת יְיָ, אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ.
הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ, הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים.
לַיְיָ הַיְשׁוּעָה, עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה.
יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה.
יְיָ צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ.
יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ.
הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ,
וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם.
נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ, עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא.
כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ, כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ.
יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ.
הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ, וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ. קוּמָה
עֶזְרָתָה לָּנוּ, וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ.
אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם,
הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ.
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ, אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו. וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ,
אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי.

(יט) לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד. הַשָּׁמַיִם
מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל, וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד
הָרָקִיעַ. יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר, וְלַיְלָה

תנו עז) Dajcie chwałę Bogu, nad Izraelem jest Jego wielkość, w obłokach Jego majestat.

נורא Wspaniały jest Bóg w Swoich świątyniach, Pan Izraela, — On to daje siłę i moc narodowi, bądź pochwalony Boże!

אל נקמות [8]) Panem zapłaty jest Wiekuisty, Panie zapłaty zajaśnij.

הנשא Powstań Sędzio ziemi, daj zapłatę tym, którzy się wzbijają w pychę.

ליי הישועה [10]) U Wiekuistego jest zbawienie, na naród Twój (ześlij) Twoje błogosławieństwo sela'!

יי צבאות [11]) Wiekuisty zastępów z nami, warownią nam Bóg Jakóba sela'!

יי צבאות [12]) Wiekuisty zastępów! szczęśliwy człowiek, który Tobie zaufa.

יי הושיעה [13]) Wiekuisty dopomóż, oby nam odpowiedzieć zechciał Król w dniu naszego wołania.

הושיעה [14]) Zbaw Twój naród, błogosław Twojemu dziedzictwu, prowadź i wywyższaj je po wieczne czasy.

נפשנו [15]) Nasza dusza pokłada nadzieję w Bogu, On jest naszą pomocą i naszą tarczą. Albowiem w nim raduje się nasze serce i Jego świętemu imieniu ufamy. Oby też o Wiekuisty nad nami była Twoja łaska, jak się tego po Tobie spodziewamy.

הראנו [16]) Okaż nam Wiekuisty Twoją łaskę i udziel nam Twojego zbawienia.

קומה [17]) Powstań, dopomóż nam i wybaw nas dla Twojej łaski.

---

[6]) Ps. LXVIII. 35—36. [8]) Ps. XCIV. 1—2. [10]) Ps. III. 9. [11]) Ps. XLVI. 8. [12]) [13]) Ps. XX. 10. [14]) Ps. XXVIII. 9. [15]) Ps. XXXIII. 20—23. [16]) Ps. LXXXV. 8. [17]) Ps. XLIV. 27.

לְלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת׃ אֵין אֹמֶר וְאֵין
דְּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃ בְּכָל הָאָרֶץ
יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם, לַשֶּׁמֶשׁ
שָׂם־אֹהֶל בָּהֶם׃ וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא
מֵחֻפָּתוֹ, יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח׃
מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל
קְצוֹתָם, וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃ תּוֹרַת יְיָ
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ, עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה
מַחְכִּימַת פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי
לֵב, מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃ יִרְאַת
יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד, מִשְׁפְּטֵי־יְיָ
אֱמֶת, צָדְקוּ יַחְדָּו׃ הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב
וּמִפַּז רָב, וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׃
גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם, בְּשָׁמְרָם עֵקֶב
רָב׃ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין, מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃
גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ, אַל יִמְשְׁלוּ
בִי, אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ יִהְיוּ
לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ
צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

אנכי יי [1]) Ja jestem Wiekuisty Bóg Twój, który Cię wywiódł z ziemi egipskiej, rozszerz usta Twoje (wypowiedz żądanie), a ja je napełnię.

אשרי [2]) Szczęśliwy naród, któremu tak jest; szczęśliwy naród, któremu Bogiem jest Wiekuisty.

ואני [3]) A ja ufam Twojej łasce, moje serce cieszy się z Twojej pomocy, spiewać chcę Wiekuistemu, bo mi dobrze świadczył.

למנצח (Ps. XIX). Dla mistrza, psalm Dawida. Niebiosa głoszą cześć Boga, a o dziele Jego rąk nieboskłon opowiada. Dzień dniowi słowo zwiastuje, a noc nocy oznajmia poznanie. Bez mowy, bez słów nie słychać ich głosu. A przecież całą ziemię ogarnęło ich prawo, a kraniec świata ich rozkazy, wśród nich (niebios) uczynił dla słońca namiot. Ono to jak oblubieniec wychodzi z pod zasłony, cieszy się jak olbrzym na odbieżenie mety. Od krańców niebios wychodzi i okrąża wszystkie ich granice, tak że się nic nie ukryje przed jego żarem. Nauka Wiekuistego jest doskonała, wzmacnia duszę, prawo Wiekuistego jest prawdziwe, poucza maluczkich. Polecenia Wiekuistego są proste, radują serce, przykazanie Wiekuistego jest czyste, rozjaśnia oczy. Bojaźń Boża jest oczyszczająca, trwa na wieki wieków, zasady Boże są prawdziwe, wszystkie one są sprawiedliwe. Pożądania godniejsze są nad złoto i mnogie kruszce, słodsze nad miód i ociekającą patokę. Dlatego Twój sługa ich przestrzega, bo za ich zachowanie czeka go wielka nagroda. Któż dostrzega błędów? oczyść mnie zechciej z ukrytych grzechów. I przed wichrzycielami uchroń

[1]) Ps. LXXXI. 11. [2]) Ps. CXLIV. 15. [3]) Ps. XIII. 6.

(לד) לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ,
וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ.
אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת, תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי.
בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ.
גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעָנָנִי, וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי.
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ, וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ.
זֶה עָנִי קָרָא וַייָ שָׁמֵעַ, וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ.
חֹנֶה מַלְאַךְ־יְיָ, סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם.
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְיָ, אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ.
יְראוּ אֶת־יְיָ קְדֹשָׁיו, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו.
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ, וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ
כָל־טוֹב.
לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי, יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם.
מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים, אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב.
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע, וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה.
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב, בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ.
עֵינֵי יְיָ אֶל־צַדִּיקִים, וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם.
פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם.
צָעֲקוּ וַייָ שָׁמֵעַ, וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם.
קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב, וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ.

Twojego sługę, by mną nie zawładnęli; tylko wówczas będę cały i czysty od wszelkiego przekroczenia. Oby się Tobie podobały słowa moich ust i myśl mego serca, Opoko moja i Zbawco mój!

לדוד (Psalm XXXIV.) Dawidowi, gdy zmienił swoją myśl przed Abimelechem — tak że ten go wygnał i on odszedł. Będę chwalił Wiekuistego o każdej porze, chwała Jego zawsze jest w moich ustach. Wiekuistym chlubi się dusza moja, pokorni słyszą to i radują się. Wynoście Wiekuistego wraz ze mną, wychwalajmy razem imię Jego. Kiedy wzywam Wiekuistego — odpowiada mi i ratuje mnie z wszystkich dolegliwości. Ci, co wejrzą ku niemu radują się, ich oblicze nigdy się nie zarumieni wstydem. Każdego biednego, który woła Bóg wysłucha i wybawia z wszelkich jego trosk. Anioł Wiekuistego czuwa dookoła bogobojnych i ocala ich. Przekonajcie się i poznajcie, że Wiekuisty jest dobry; błogo człowiekowi, który Mu zaufa. Bójcie się Wiekuistego, święci Jego, albowiem ci, co Jego się boją, nie zaznają braku. Lwy są biedne i głodne, ale bogobojnym niczego dobrego nie zabraknie. Pójdźcie dzieci, posłuchajcie mnie nauczę was.bojaźni Bożej. Który to człowiek pragnie życia, miłuje dni swoje, zaznać chce w nich szczęścia? Strzeż języka twego od złego, a ust twoich od obłudnej mowy. Unikaj złego i czyń dobrze, szukaj pokoju i staraj się o niego usilnie. Oczy Wiekuistego skierowane są ku sprawiedliwym; Jego uszy ku ich wołaniu. Oblicze Wiekuistego (zwrócone jest) przeciw

רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק, וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ.
שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו, אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה.
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה, וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ.
פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו, וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־
הַחֹסִים בּוֹ.

(צ) תְּפִלָּה לְמשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי
מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר. בְּטֶרֶם הָרִים
יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל, וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם
אַתָּה אֵל. תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ
בְנֵי־אָדָם. כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל
כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה. זְרַמְתָּם שֵׁנָה
יִהְיוּ, בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף. בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף
לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ. כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ, וּבַחֲמָתְךָ
נִבְהָלְנוּ. שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ, עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר
פָּנֶיךָ. כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ, כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ
כְמוֹ־הֶגֶה. יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה,
וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרָהְבָּם עָמָל
וָאָוֶן, כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה. מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ,
וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ. לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע,
וְנָבִא לְבַב חָכְמָה. שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי, וְהִנָּחֵם
עַל עֲבָדֶיךָ. שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וּנְרַנְּנָה

złoczyńcom, by wytępić ich pamięć ze ziemi. Tych co krzyczą (z bolu) Wiekuisty wysłucha i z wszelkich trosk wybawia. Bliski jest Wiekuisty tym, co złamanego są serca, a utrapionych na duszy wybawia. Liczne są przeciwności sprawiedliwego, ale z wszystkich Wiekuisty go ocali. On strzeże wszystkich jego kości, by ani jedna z nich się nie nadwerężyła. Zło złego zabija, a ci, co sprawiedliwego nienawidzą, będą potępieni. Wiekuisty wyzwala duszę sług Swoich, a nie będą potępieni ci, co w Nim pokładają ufność.

תפלה (Ps. XC) Modlitwa Mojżesza, męża Bożego; Panie ucieczką nam byłeś z pokolenia w pokolenie. Zanim góry powstały, zanim zrodziła się ziemia i świat; od wieków i na wieki Ty istniejesz Panie. Doprowadzasz człowieka do upokorzenia i powiadasz: nawróćcie się synowie Adama. Tysiąc bowiem lat w Twoich oczach, jako wczorajszy dzień, co minął i jako jedna straż nocna. Ty porywasz (nasze lata), a one są jako sen, jako trawa, co z rana już więdnie. Z rana zakwitnie i znika, a wieczorem więdnie i usycha. Albowiem od Twego gniewu giniemy i truchlejemy ze strachu przed Tobą. Ty kładziesz nasze winy przed Siebie, nasze skrytości przed światło Twego oblicza. Wszystkie nasze dni znikają z powodu Twego gniewu, kończymy nasze lata, jak tchnienie. Dni naszego życia — to siedmdziesiąt lat,

וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ. שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ,
שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה. יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ,
וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ.

(צא) יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן, בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן.
אֹמַר לַיָי מַחְסִי וּמְצוּדָתִי, אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ.
כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ, מִדֶּבֶר הַוּוֹת.
בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה, צִנָּה
וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ. לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה, מֵחֵץ
יָעוּף יוֹמָם. מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ, מִקֶּטֶב
יָשׁוּד צָהֳרָיִם. יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה
מִימִינֶךָ, אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ. רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט,
וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה. כִּי־אַתָּה יָי מַחְסִי,
עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ. לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה,
וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ. כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה
לָּךְ, לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ. עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ,
פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ. עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ,
תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין. כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ,
אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי. יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ, עִמּוֹ

a skoro w sile, to ośmdziesiąt, a ich większość to trud i znój — prędko to mija i odlatujemy. Bo też kto zna potęgę Twego gniewu, który rozdzielasz odpowiednio do bojaźni przed Tobą. Ucz nas rzetelnie liczyć nasze dni, byśmy uzyskali mądre serce. Wróć Wiekuisty, — jak długo jeszcze (będziesz dalekim)? i zmiłuj się nad Twoimi sługami. Nasyć nas z rana Twą łaską, byśmy się radowali i cieszyli przez wszystkie dni nasze. Uraduj nas, jako nas smuciłeś w latach, gdyśmy widzieli złe. Oby na Twoich sługach okazała się Twoja uczynność i Twoja moc nad ich synami. Oby miłość Twoja Panie Boże nasz była nad nami, utwierdź dzieło rąk naszych, — dzieło naszych rąk utwierdź.

ישב (Ps. XCI) Siedząc pod pieczą Najwyższego, ukrywając się w cieniu Wszechmogącego, mówię do Boga: Schronienie moje i Twierdzo moja, Boże któremu ja ufam. Albowiem On Cię uratuje od nastawionych sideł, od zgubnej zarazy. Lotami swoimi Cię osłoni, a pod Jego skrzydłami schronisz się, Tarczą Ci i puklerzem będzie Jego wierność. Nie będziesz się lękał straszydeł nocy, ni pocisku, co za dnia godzi. Ani zmory, która nocą stąpa, ani huraganu, który nadciąga w południe. U Twego boku — tysiąc upadnie—a po Twej prawej ręce dziesięć tysięcy — ale Ciebie nie dosięgnie. Tylko oczyma Twojemi będziesz

אָנֹכִי בְצָרָה, אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ. אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ, וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי. ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי.

(קלה) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ, הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ. שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ. הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב יְיָ, זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים. כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ, יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ. כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְיָ, וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים. כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְיָ עָשָׂה, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת. מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה, מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו. שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה. שָׁלַח אוֹתֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם, בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו. שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים, וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים. לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן. וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה,

patrzał i będziesz oglądał zapłatę złych. Bo Ty Wiekuisty mojem schronieniem — Ty co u góry siedzibę Sobie obrałeś. Nie spotka cię zło, a choroba nie zbliży się do twego namiotu. Albowiem Swoich aniołów oddał ci na usługi, by cię strzegli na wszystkich drogach twoich. Na rękach będą cię nosić, by się nie potknęła o kamień twoja noga. Na szakalu i zmiji będziesz stąpać, deptać będziesz po lwie i smoku. „Za to, żeś mnie sobie upodobał, ja go wybawię, Ja go wyniosę — bo zna imię moje. Gdy Mnie będzie wzywał, Ja mu odpowiem, Ja z nim będę w niedoli, wyswobodę go i zaszczycę. Długiem życiem go nasycę i okażę mu Moją pomoc".

הללויה (Ps. CXXXV.) Halleluja'. Chwalcie imię Wiekuistego, chwalcie słudzy Wiekuistego. Wy, co stoicie w domu Wiekuistego, w podwórzach domu naszego Boga. Chwalcie Boga, gdyż On jest dobry, śpiewajcie Jego imieniu, gdyż ono słodkie jest. Albowiem Jakóba obrał Sobie Bóg, Izraela (uczynił) Swoim wybrańcem. Zaprawdę ja wiem, że wielki jest Wiekuisty, Pan nasz ponad wszystkie bogi. Wszystko, czego Wiekuisty chce czyni — na niebie i ziemi, we wodach i wszystkich głębiach. On sprowadza obłoki z krańca ziemi, błyskawice stworzył dla deszczu, wyprowadza wiatr ze Swoich skarbców. On to poraził pierworodnych Egiptu, od

נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם,
יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר. כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ, וְעַל
עֲבָדָיו יִתְנֶחָם. עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב,
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ. אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יַאֲזִינוּ, אַף אֵין יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם. כְּמוֹהֶם
יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם.
בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ, בֵּית אַהֲרֹן
בָּרְכוּ אֶת־יְיָ. בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְיָ,
יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ. בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן,
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם, הַלְלוּיָהּ.

(קלו) הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

człowieka do bydlęcia. On to zesłał znaki i cuda na Egipt, na Faraona i wszystkich jego sług. On to pobił mnogie narody i podbił potężnych królów—Sichona, króla Emory i Oga, króla Baszanu i wszystkie królestwa Knaan. On oddał ich kraj, w dziedzictwo Swemu narodowi Izraelowi. Wiekuisty imię Twoje na wieki, Wiekuisty pamięć Twoja po wszystkie pokolenia. Albowiem Wiekuisty będzie sądził Swój naród i nad Swoimi sługami się zlituje. Bożyszcza narodów są ze srebra i złota, są dziełem rąk ludzkich. Mają usta a nie mówią, mają oczy a nie widzą. Uszy mają a nie słyszą i nie masz tchu w ich ustach. Jak one — są ich twórcy; każdy, co im ufa. Domie Izraela — błogosław Wiekuistemu, domie Arona błogosław Wiekuistemu. Domie Lewego błogosław Wiekuistemu, bogobojni błogosławcie Wiekuistemu. Niech będzie błogosławiony Wiekuisty z Syonu, Ten który króluje w Jeruzalem. Halleluja'.

הודו (Ps. CXXXVII.) Dziękujcie Wiekuistemu, albowiem jest dobry, albowiem wieczna jest Jego łaska.
Dziękujcie Bogu nad bogi,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Dziękujcie Panu panów,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Stwórcy wielkich czynów,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co niebo wedle rozumu Swego uczynił,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co nad wodami ziemię rozciągnął,
albowiem wieczna jest Jego łaska.

אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת
בַּלָּיְלָה, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם סוּף, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

Temu, co wielkie światła uczynił,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Słońce, aby panowało w dzień,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Księżyc i gwiazdy, aby panowały w nocy,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu co poraził Egipcyan pierworodnych,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co Izraela wywiódł z pośród nich,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Potężną ręką i wyciągniętem ramieniem,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co morze Suf rozdzielił na części,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
I przeprowadził Izraela jego środkiem,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
I wtrącił Faraona i jego wojsko do morza Suf,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co prowadził Swój naród przez pustynię,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, który poraził wielkich królów,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
I Temu, co zabił potężnych królów,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Sichona, króla Emory,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
I Oga, królu Baszanu,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
I oddał (im) ich ziemię w posiadanie,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
W posiadanie Izraelowi, słudze Swemu,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, który mimo naszej niskości o nas pamiętał,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co nas uwolnił od naszych wrogów,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co chleb daje wszelkiemu stworzeniu,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Chwalcie Boga niebios, albowiem wielka jest Jego łaksa.

(לג) רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּייָ, לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה.
הוֹדוּ לַייָ בְּכִנּוֹר, בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ. שִׁירוּ
לוֹ שִׁיר חָדָשׁ, הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה. כִּי־יָשָׁר
דְּבַר־יְיָ, וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה. אֹהֵב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט, חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ. בִּדְבַר יְיָ
שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם. כֹּנֵס
כַּנֵּד מֵי הַיָּם, נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת. יִירְאוּ
מֵיְיָ כָּל־הָאָרֶץ, מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל.
כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד. יְיָ הֵפִיר
עֲצַת גּוֹיִם, הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים. עֲצַת יְיָ
לְעוֹלָם תַּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר.
אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהָיו, הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה
לוֹ. מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ, רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי
הָאָדָם. מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ. הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם, הַמֵּבִין אֶל־כָּל־
מַעֲשֵׂיהֶם. אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל, גִּבּוֹר
לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ. שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה,
וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט. הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו,
לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ. לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם,
וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב. נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ, עֶזְרֵנוּ
וּמָגִנֵּנוּ הוּא. כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ, כִּי בְשֵׁם

רננו (Ps. XXXIII.) Radujcie się sprawiedliwi w Bogu, prawym chwała przystoi. Wielbijcie Wiekuistego na harfie, na dziesięciostrunnej lutni zagrajcie Mu. Zanućcie Mu nową pieśń, grajcie dobrze i głośno. Albowiem sprawiedliwe jest słowo Wiekuistego, a wszelki Jego czyn jest wierny. On miłuje prawo i sprawiedliwość, łaski Wiekuistego pełna jest ziemia. Od słowa Wiekuistego zostały stworzone niebiosa, a od tchnienia Jego ust całe ich zastępy. Szykuje jak mur morskie wody, chowa bałwany do skarbców. Boi się Wiekuistego cała ziemia, obawiają się Go wszyscy mieszkańcy świata. Albowiem On rzekł i stało się, rozkazał i ostało się. Wiekuisty niweczy radę ludów, niszczy zamysły narodów. Rada Wiekuistego na wieki się ostanie, zamysły Jego serca (przetrwają) po wszystkie pokolenia. Szczęśliwy lud, któremu Wiekuisty jego Bogiem, naród którego On sobie obrał jako dziedzictwo. Z niebios spogląda Wiekuisty; patrzy na wszystkich mieszkańców ziemi. Ze stałej siedziby Swej czuwa nad wszystkimi mieszkańcami ziemi. On, stworzył wszystkich serca i rozumie wszystkie ich czyny. Nie będzie wybawion król przez liczne zastępy, ani uratowany bohater potęgą swej siły. Nic nie znaczy koń dla zwycięstwa, mimo swej siły nie uratuje (nikogo). Natomiast oko Wiekuistego zwrócone jest

קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ. יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר
יִחַלְנוּ לָךְ.

(צב) מִזְמוֹר שִׁיר, לְיוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב
לְהֹדוֹת לַייָ, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן.
לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת.
עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל, עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר.
כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
אֲרַנֵּן. מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, מְאֹד עָמְקוּ
מַחְשְׁבֹתֶיךָ. אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע, וּכְסִיל
לֹא יָבִין אֶת זֹאת. בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים
כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן,
לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד. וְאַתָּה מָרוֹם
לְעֹלָם יְיָ. כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ, כִּי הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ, יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן.
וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי, בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן.
וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי, בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים
תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי. צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח,

ku Jego czcicielom, ku tym którzy ufają w Jego łaskę. On uratuje od śmierci ich duszę, On ich będzie żywił w głodzie. My na Boga czekamy, On naszą pomocą i tarczą. Albowiem w Nim raduje się nasze serce, bo ufamy Jego świętemu imieniowi. Oby Twa łaska Wiekuisty była nad nami, jak my Tobie ufamy.

מִזְמוֹר (Ps. XCII) Pieśń, śpiew na dzień sobotni.

Dobrze jest dziękować Wiekuistemu i opiewać imię Twoje Najwyższy! głosić z rana Twoją łaskę i nocą wierność Twoją — przy dźwiękach psałterza o dziesięciu strunach, przy lutni wśród brzmienia harfy. Że mnie uradowałeś Wiekuisty dziełami Twojemi, chcę wyspiewać pracę rąk Twoich. Jak wielkie są Twoje twory Wiekuisty, jak bardzo głębokie są Twoje myśli. Zwykły człowiek nie wie, a prostak nie rozumie tego, że gdy grzesznicy rozrosną się jak ziele lub wszyscy złoczyńcy rozwiną się jak kwiaty — to na wieczną swoją zgubę. Ty zaś wzniosły jesteś po wieki Wiekuisty. Natomiast Twoi wrogowie — Twoi wrogowie znikną, rozprószą się wszyscy złoczyńcy. Ale mój róg podniesiesz jak u bawołu; świeżym namaszczę się olejem. Oko moje wyśledzi moich wrogów, a gdy złoczyńcy przeciw mnie powstaną, usłyszą to moje uszy. Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, wyrośnie jak cedr Libanu. Szczepy w domu Wiekuistego

כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה. שְׁתוּלִים בְּבֵית
יְיָ, בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ. עוֹד יְנוּבוּן
בְּשֵׂיבָה, דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ. לְהַגִּיד
כִּי יָשָׁר יְיָ, צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ.

(צג) יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז
הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט.
נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז, מֵעוֹלָם אָתָּה. נָשְׂאוּ
נְהָרוֹת יְיָ, נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דָּכְיָם. מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים,
אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם, אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ.
עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־
קֹדֶשׁ, יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים.

będą kwitły w przybytkach naszego Boga. W starości jeszcze one będą kwitły, zazielenią się i pokryją pędem. By głosić, że Wiekuisty jest sprawiedliwy, że On moją Opoką, w której żadnej nie masz skazy.

יהוה מלך (Ps. XCIII) Wiekuisty, który króluje odział się w krasę — odział się Wiekuisty, mocą się opasał, a świat umocnił, by się nie zachwiał. Umocniony jest od dawna Twój tron, od wiecznych czasów Ty jesteś. Rzeki Wiekuistego podnoszą głos, rzeki podnoszą swój huk. Wspanialsze jednak nad głosy rozległych wód są wiry morza. Najwspanialszy zaś jest Wiekuisty na wysokości. Twoje świadectwa są bardzo wiarygodne; Twemu domowi przystoi przeto świętość, o Panie, na długie dni.

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו.
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם. מִמִּזְרַח
שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ, מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ. רָם עַל־כָּל־
גּוֹיִם יְיָ, עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם,
יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר. יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ,
וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה. יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ, וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ. יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ
מָלָךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד,
אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ. יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם, הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים. רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ,
וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם. עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד.
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר. כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי,
הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד. כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן, אִוָּהּ
לְמוֹשָׁב לוֹ. כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ, יִשְׂרָאֵל
לִסְגֻלָּתוֹ. כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא
יַעֲזֹב. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית,
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ.
יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ
סֶּלָה. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ, אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו.

יהי כבוד Oby[1]) chwała Wiekuistego trwała na wieki, oby się Wiekuisty radował Swemi działami. Niech[2]) będzie pochwalone imię Wiekuistego odtąd aż na wieki. Od wschodu słońca aż do zachodu niech będzie chwalone imię Wiekuistego. Wyższy ponad wszystkie narody jest Wiekuisty, na niebiosach jest Jego wspaniałość. Wiekuisty[3]) imię Twoje jest na wieki, pamięć o Tobie z pokolenia w pokolenie. Wiekuisty[4]) utwierdził na niebie Swój tron, Jego panowanie ogarnia wszystko. Cieszą[5]) się niebiosa i ziemia się raduje i między narodami się głosi: „Wiekuisty jest królem". Wiekuisty jest królem, Wiekuisty panował, Wiekuisty[6]) będzie panował na wieki wieków. Wiekuisty[7]) jest wiecznym królem, podczas gdy narody znikają z Jego ziemi. Wiekuisty[8]) niszczy postanowienia ludów, niweczy zamysły narodów. Mnogie[9]) są zamysły w sercu człowieka, ale postanowienie Wiekuistego się ostoi. Postanowienie[10]) Wiekuistego na wieki się ostoi, zamysły Jego serca zostaną po wsze pokolenia. On[11]) to rzekł i stało się, rozkazał i powstało. Wiekuisty[12]) wybrał Sobie Syon, upodobał go Sobie na siedzibę. Jakóba[13]) wybrał sobie Bóg, Izraela na swoją własność. Dlatego[14]) Wiekuisty nie porzuci Swego narodu, nie opuści Swego dziedzictwa. On[15]) jest miłosierny, odpuszcza winę i nie gubi nikogo, lecz często odwraca Swój gniew i nie podnieca Swego

---

1) Ps. CIV. 31. 2) Ps. CXIII. 2—4. 3) Ps. CXXXV. 13. 4) Ps. CIII. 19. 5) Kroniki XVI. 31. 6) II. Mojż. XVI. 17. 7) Ps. X.16. 8) Ps. XXXIII. 10. 9) Ps. XIX. 21. 10) Ps. XXXIII. 11. 11) Ps. XXXIII. 9. 12) Ps. CXXXII. 13. 13) Ps. CXXXV. 4. 14) Ps. XCIV. 14. 15) Ps. LXXVIII. 38.

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד.

אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ, וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד. בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ, וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֵקֶר. דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרֹתֶיךָ
יַגִּידוּ. הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אָשִׂיחָה. וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ, וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה. זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ, וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּנוּ. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל
חָסֶד. טוֹב יְיָ לַכֹּל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו.
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה.
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ.
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו, וּכְבוֹד הֲדַר
מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים,
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל
הַנֹּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי־כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם
בְּעִתּוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ, וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי
רָצוֹן. צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל
מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו, לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת. רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־

gniewu. Wiekuisty[1]) dopomóż, Królu odpowiedz nam w dniu naszego wołania.

אשרי יושבי Błogo[2]) tym, którzy przebywają w Twoim domu; wiecznie Cię mogą chwalić, sela'. Błogo[3]) narodowi, któremu tak jest, błogo narodowi, któremu Wiekuisty jest Bogiem.

(Ps. CXLV). Hymn Dawida. Wynoszę Cię mój Boże, mój Królu, wiecznie chcę błogosławić imię Twoje. Codziennie chcę Cię błogosławić i po wsze czasy wychwalać Twoje imię. Wielki jest Wiekuisty i wielce godny chwały, a wielkość Jego jest niezbadana. Pokolenie pokoleniu wychwala Twoje czyny i głosi Twoją potęgę. Toż i ja głosić chcę potężny blask Twojej wspaniałości i słowa Twoje cudów pełne. Twoje dziwy głoszą Twoją moc, a ja chcę opowiadać Twoją wielkość. One przypominają Twoją nieprzebraną dobroć i Twoją sprawiedliwość opiewają. Litościwy i miłosierny jest Wiekuisty, cierpliwy i wielki w łasce. Dobry jest Wiekuisty dla wszystkich, a miłosierdzie Jego nad wszystkiemi Jego stworzeniami. Dziękują Ci Wiekuisty wszystkie Twoje stworzenia, a Twoi pobożni błogosławią Ciebie. By oznajmić synom Adama Twoją potęgę i wspaniałą moc Twego królestwa. Twoje królestwo jest królestwem wszystkich światów, a Twoja władza jest nad każdem pokoleniem. Wiekuisty wspiera wszystkich upadających i podnosi wszystkich schylonych. Oczy wszystkich zwracają się do Ciebie, a Ty im dajesz pożywienie w swoim czasie. Otwierasz Twoją rękę i nasycasz do woli wszelkie stworzenie. Sprawiedliwy jest Wiekuisty we wszystkich czynach Swoich. Bliski jest Wiekuisty wszystkim, którzy Go wzywają, wszystkim którzy Go wzywają w szczerości. Czyni wolę tych, którzy Go czczą, ich błagania wysłucha i im

[1]) Ps. XX. 10. [2]) Ps. LXXXIV. 5. [3]) Ps. CXLIV. 15.

שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו, וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד. תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

(קמו) הַלְלוּיָהּ, הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ. אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי. אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים, בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה. תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו. אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שִׂבְרוֹ עַל־יְיָ אֱלֹהָיו. עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם, הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם. עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים, נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים, יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים. יְיָ פֹּקֵחַ עִוְרִים, יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים, יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים. יְיָ שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים, יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד, וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

(קמז) הַלְלוּיָהּ, כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי־נָעִים נָאוָה תְהִלָּה. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס. הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב, וּמְחַבֵּשׁ

pomaga. Wiekuisty strzeże wszystkich, którzy Go miłują, wszystkich zaś bezbożników wytępia. Chwałę Wiekuistego niech głoszą usta moje i niech wychwala wszelkie stworzenie święte imię Jego na wieki wieków. A[1]) i my chwalmy Boga odtąd i na wieki. Halleluja'.

הללויה (Ps. CXLVI.) Halleluja'. Chwal duszo moja Wiekuistego. Chcę wychwalać Wiekuistego za życia mego, chcę śpiewać mojemu Bogu, póki żyję. Nie polegajcie na możnych, na synie Adama, w którym nie ma zbawienia. Uchodzi jego dech, wraca do ziemi, w tym dniu giną wszystkie jego plany. Błogo temu, któremu pomocą jest Bóg Jakóba; temu, który polega na Wiekuistym, Bogu Swoim. On stworzył niebiosa i ziemię, morze i wszystko, co się w nich znajduje, — a prawdę dochowuje na wieki. On wymierza prawo uciśnionym, daje głodnym chleb— On —Wiekuisty uwalnia uwięzionych. Wiekuisty otwiera oczy ślepych, Wiekuisty podnosi pochylonych, Wiekuisty miłuje sprawiedliwych. Wiekuisty czuwa nad obcymi, wdową i sierotą się opiekuje, a drogę złoczyńców wypacza. Wiekuisty będzie królował na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie. Halleluja'.

הללויה (Ps. CXLVII.) Chwalcie Boga, albowiem jest dobry, śpiewaj naszemu Bogu, gdyż jest miły, chwała Mu przystoi. Wiekuisty odbuduje Jerozolimę, zgromadzi rozprószonych Izraela. On leczy złamane serca i opatruje ich rany.

[1]) Ps. CXV. 18.

לְעַצְּבוֹתָם. מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים, לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא. גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ, לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר. מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ, מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ. עֱנוּ לַייָ בְּתוֹדָה, זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר. הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר, הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר. נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ, לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ. לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ, לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה. רוֹצֶה יְיָ אֶת־יְרֵאָיו, אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ. שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת־יְיָ, הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן. כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ, בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ. הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם, חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ. הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ, עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ. הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר, כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר. מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים, לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד. יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם, יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם. מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב, חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל. לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל־גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ.

Gwiazdom wyznacza liczbę, wszystkie nazywa po imieniu. Wielki jest nasz Pan i przemożny w siłę, mądrość Jego jest ponad miarę. Wiekuisty opiekuje się biednymi, poniża bezbożnych aż do ziemi. Zawtórujcie Wiekuistemu pieśń pochwalną, zanućcie naszemu Bogu na harfie. On to zakrył niebiosa obłokami, dla ziemi gotuje deszcz, a góry krasi zielenią. Bydłu daje strawę, — kruczętom, które do Niego wołają. Nie w sile rumaka ma upodobanie, ani w biodrach męża. Wiekuisty ma upodobanie w tych, którzy pokładają nadzieję w Jego łasce. Wychwalaj Jerozolimo Wiekuistego, wysławiaj Twego Boga Syonie. Albowiem On wzmocnił zasuwy Twoich bram, błogosławił w nich synom Twoim. Pokój ustanowił Twoją granicą, tłuszczem pszenicy cię nasyca. Rozkaz Swój zsyła na ziemię, a słowo Jego rychło leci. Daje śnieg, podobny do wełny, szron rozprasza jak popiół. Ciska Swój lód jak gałki chleba, kto się może ostać przed Jego mrozem. Zsyła Swoje słowo i topi je, wionie Swym wiatrem, a wody się sączą. Oznajmia Swoje słowa Jakóbowi, ustawy i sądy Swoje Izraelowi. Tego nie uczynił żadnemu narodowi, dlatego też nie znają Jego sądów. Halleluja'.

(קמח) הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים. הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו. הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם. יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ, כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם, חָק נָתַן וְלֹא־יַעֲבוֹר. הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ, תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת. אֵשׁ וּבָרָד, שֶׁלֶג וְקִיטוֹר, רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ. הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים. הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף. מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ. בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת, זְקֵנִים עִם נְעָרִים. יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ, הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ.

הללויה (Ps. CXLVIII.) Halleluja'. Chwalcie Wiekuistego wy z niebios, chwalcie Go wy na wyżynach. Chwalcie Go wszyscy Jego anieli, chwalcie Go wszystkie Jego zastępy. Chwalcie Go słońce i księżyc, chwalcie Go wszystkie świetlane gwiazdy. Chwalcie Go niebiosa niebios i wody, które są nad niebiosami. Niech wychwalają imię Wiekuistego, albowiem na Jego rozkaz zostały stworzone. On je na wieki ustanowił, nadał je jako niezmienne prawidło. Chwalcie Wiekuistego wy z ziemi — potwory i wszelkie głębiny. Ogień, grad, śnieg i mgła, i ty gwałtowny wichrze, wykonawco Jego słowa. Góry i wszelkie pagórki, owocodajne drzewa i wszelakie cedry. Zwierzęta i wszelakie bydlęta, robactwo i skrzydlate ptactwo. Królowie ziemi i wszystkie narody, książęta i wszyscy sędziowie ziemi. Młodzieńcy i dziewice, starcy i chłopcy. Niech oni wychwalają imię Wiekuistego, albowiem tylko Jego imię jest wzniosłe, Jego majestat jest na ziemi i niebie. On podniesie róg Swego narodu, na chwałę wszystkim Swoim pobożnym, synom Izraela, narodowi, który Mu jest bliski. Halleluja'.

(קמט) הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיָי שִׁיר חָדָשׁ, תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים. יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו, בְּנֵי־צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם. יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל, בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ. כִּי־רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ, יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה. יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם. רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם, וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם. לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם, תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים. לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים, וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל. לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב, הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ.

(קנ) הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ. הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר. הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב. הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה, כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ. כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ.

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ. בָּרוּךְ יְיָ

הללויה (Ps. CXLIX) Halleluja'. Zanućcie Wiekuistemu nowy śpiew, pieśń pochwalną w zebraniu pobożnych. Izrael niech się cieszy Stwórcą swoim, synowie Syonu niech się radują swoim Królem. Niech opiewają Jego imię wśród tańców, niech Mu grają na bębnie i harfie. Albowiem Wiekuisty upodobał Sobie Swój naród, pokornych uwieńczy zbawieniem. Pobożni będą się radowali w poważaniu, cieszyć się na swoich łożach. Pochwały Pana będą w ich ustach, a obosieczny miecz w ich ręku. By zemsty dokonać na poganach, by napominać ludy. By w dyby skuć ich królów i ich dostojników w żelazne kajdany. Aby im wymierzyć prawo przepisane na chwałę wszystkich Jego pobożnych. Halleluja'.

הללויה (Ps. CL.) Halleluja'. Chwalcie Pana w Jego świętości, chwalcie Go w potężnym Jego przestworzu. Chwalcie Go w Jego potędze, chwalcie Go wedle Jego wielkości. Chwalcie Go grą na trąbie, chwalcie Go na lutni i harfie. Chwalcie Go wśród bębnów i pląsów, chwalcie Go grą na skrzypcach i flecie. Chwalcie Go przez donośne dzwonienie, chwalcie Go przez głośne dzwonienie. Wszelki duch niech chwali Boga. Halleluja'. Wszelki duch niech chwali Boga. Halleluja'.

ברוך Niech[1]) będzie pochwalony Wiekuisty na wieki, amen — amen! Niech[2]) będzie pochwalony Wiekuisty z Syonu, który mieszka w Jerozolimie, halleluja'. Niech[3]) będzie po-

[1]) Ps. LXXXIX. 53. [2]) Ps. CXXXV. 21. [3]) Ps. LXXII. 18—20.

אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל, וַיֹּאמֶר דָּוִיד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ, מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ. וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל, וּבְיָדְךָ, כֹּחַ וּגְבוּרָה, וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ. אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ, אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם, וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים. אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשַׂמְתָּ שְּׁמוֹ אַבְרָהָם. וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ.

chwalony Wiekuisty, Bóg Izraela, On Sam może czynić cuda. Niech będzie pochwalone imię Jego wspaniałości na zawsze i niech się cała ziemia napełni chwałą Jego, amen, amen!

ויברך (I. Kronika XXIX. 10—14). Dawid błogosławił Wiekuistego wobec całej gminy i rzekł: Pochwalonyś Wiekuisty Boże Izraela, Ojcze nasz odtąd i na wieki. U Ciebie Wiekuisty jest wielkość i potęga, wspaniałość, zwycięstwo i dostojność, wszak do Ciebie należy wszystko na niebie i na ziemi, do Ciebie należy panowanie i wywyższanie wszelakiej głowy. Bogactwo i cześć jest przed Tobą, Ty panujesz nad wszystkiem; w Twoim ręku jest moc i potęga i w Twoim ręku jest wywyższenie i wzmocnienie wszystkiego. A teraz Boże nasz dziękujemy Ci i wychwalamy imię Twojej wspaniałości.

אתה (Nehemiasz IX 6—11) Ty Wiekuisty jesteś Sam jeden, Ty stworzyłeś niebiosa, najwyższe nieba i wszelkie ich zastępy, ziemię i wszystko, co na niej jest, morza i wszystko, co w nich. Ty wszystko utrzymujesz, Tobie się kłaniają zastępy niebiańskie. Ty Wiekuisty Boże wybrałeś Abrama i wywiodłeś go z Ur-Kasdim i zamieniłeś jego imię w Abrahama, gdy znalazłeś, że serce jego wierne Ci jest.

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית, לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת
לְזַרְעוֹ, וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה.
וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם, וְאֶת־זַעֲקָתָם
שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף. וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ, כִּי
יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם, וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם
הַזֶּה. וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־
הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה, וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בִמְצוֹלֹת, כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים.

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרָיִם, וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם
מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם
וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה, וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה
וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ.

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר: אָשִׁירָה לַיהוָה
כִּי־גָאֹה גָּאָה, סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם. עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה, זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ

וכרות Przymierze z nim zawarłeś, że oddasz jego potomstwu kraj Knaanity, Chity, Emority, Prysyjczyka, Jewusity i Girgaszi i dotrzymałeś Twego przyrzeczenia, albowiem sprawiedliwy jesteś. Widziałeś niedolę naszych ojców w Egipcie i wołania ich wysłuchałeś nad morzem Suf. Dokonałeś znaków i cudów na Faraonie, wszystkich jego sługach i na całym ludzie jego kraju, albowiem przekonałeś się, że się pastwili nad nimi (Izraelitami) i imię Sobie zrobiłeś po dziś dzień. I morze przed nimi rozdzieliłeś tak, że przeszli na sucho wśród morza, a ich prześladowców wtrąciłeś w głębiny, jak kamień w wodne nurty.

ויושע (Exodus XIV 30—31) Wiekuisty dopomógł w onym dniu Izraelowi z ręki Egiptu, a Izrael oglądał umierający Egipt na brzegu morza. Wówczas Izrael poznał ową wielką moc, którą Wiekuisty okazał na Egipcie i wtedy przylgnął naród do Wiekuistego i uwierzył we Wiekuistego i Mojżesza sługę Jego.

אז ישיר (Exodus XV. 1—18) Wówczas zanucił Mojżesz i synowie Izraela tę oto pieśń Wiekuistemu i rzekli jak następuje:

Chcę śpiewać Wiekuistemu, albowiem jest wielce potężny, rumaka i jeźdca wtrącił do morza. Mojem zwycięstwem i pieniem jest Wszechmogący, On mi dopomógł, On jest moim Pa-

אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ. יְהֹוָה אִישׁ מִלְחָמָה, יְהֹוָה שְׁמוֹ. מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם, וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף. תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ, יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן. יְמִינְךָ יְהֹוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ, יְמִינְךָ יְהֹוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב. וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ, תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ. וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם, נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים, קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם. אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל, תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי. נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם, צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים. מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהֹוָה, מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא. נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ. נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ, נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ. שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן, חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת. אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם, אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד, נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד, בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן, עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהֹוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ. תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ, מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ

nem, Jego chcę uwielbiać, On Bogiem mego ojca, Jego chcę wywyższać. Wiekuisty jest panem wojny, Wiekuisty imię Jego. Rydwany Faraona i jego wojsko wtrącił do morza, a jego wybrani wodzowie utonęli w morzu Suf. Głębie ich zakryły, zeszli w otchłanie jak kamień. Twoja prawica o Wiekuisty jest uświetniona siłą, Twoja prawica o Wiekuisty zdruzgoce nieprzyjaciela. Ogromem Twojej mocy miażdżysz Twoich przeciwników, wysyłasz Twój gniew, a ten ich pożera jak ściernie. Od tchnienia Twego piętrzyły się wody, nurty stanęły jak mur, głębiny skrzepły w sercu morza. Rzekł wróg: będę gonił, ścigał, dzielił łup, nasyci się nimi moja żądza, dobędę miecza, moja ręka ich wytępi. A Ty wiatrem Twoim zadąłeś, a morze ich zakryło, utonęli jak ołów w potężnych falach. Któż jak Ty między możnymi o Wiekuisty, któż jak Ty świętością uświetniony, wzniosły wśród pochwał Sprawco cudów. Wyciągnąłeś Twoją prawicę, a ziemia ich pochłonęła. (A teraz) wiedziesz w Twojej łasce naród ten, który wybawiłeś, odprowadzasz go w Twojej mocy do Twojej świętej siedziby. Słyszą to narody i drżą, lęk ogarnia mieszkańców Filistei. Książęta edomscy zdrętwieli, panów Moabu ogarnęło drżenie, struchleli wszyscy mieszkańcy Knaan. Spadły na nich bojaźń i strach, przed wielkością Twego ramienia drętwieją, jak kamień, oby tylko do czasu, aż przejdzie Twój naród o Wiekuisty, przejdzie ten naród, który nabyłeś. Zaprowadź ich i zaszczep na Twej dziedzicznej górze, na miejscu, które Sobie jako

פָּעַלְתָּ יְהוָה, מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמשֵׁל בַּגּוֹיִם. וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו, וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד, מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת, הַמְהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְיָ לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן, הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים, וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים, וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים, וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים, לְךָ לְבַדְּךָ

siedzibę obrałeś Wiekuisty, do świątyni Panie, którą Twoje zbudowały ręce. Wiekuisty będzie królował na wieki, Wiekuisty będzie królował na wieki.

כי לי״[1]) Albowiem do Boga należy królowanie i panowanie nad ludami. I wejdą zwycięzcy na górę Syon, by sądzić górę Ezawa i Wiekuistemu przypadnie królestwo.

והיה ״ [2]) Królem nad całą ziemią zostanie Wiekuisty, w onym dniu będzie Wiekuisty jedyny i imię Jego jedyne. W Twojej nauce jest napisane jako następuje: „Słuchaj Izraelu, Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny“

נשמת Tchnienie wszelkiej istoty wychwala imię Twoje, Wiekuisty Boże nasz, a oddech wszelkiego stworzenia będzie zawsze wysławiał i wywyższał pamięć Twoją, Królu nasz. Od wieków i po wieki Ty jesteś Panie, a prócz Ciebie my nie mamy innego Króla, Wybawcy i Zbawcy. Ty wyzwalasz, ratujesz, żywisz i litujesz się w każdej porze nad nędzą i uciskiem. Nie mamy innego Króla prócz Ciebie, Boże pierwszych i ostatnich, Boże wszelkich istot, Panie wszelkich płodów uwielbiany w niezliczonych pieśniach pochwalnych. Ty kierujesz światem w miłości, a swojemi stworzeniami w miłosierdziu. Bo też Wiekuisty nie drzemie i nie śpi, On budzi śpiących, orzeźwia drzemiących, obdarza mową niemych, uwalnia spętanych, popiera upadających, prostuje schylonych. My Ciebie Samego tylko uznajemy. Gdyby nasze usta

[1]) Ps. XXII. 29. [2]) Zacharjasz XIV. 9. V. ks. Moj. VI. 4.

אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם, וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו, וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם, וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת, אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים, לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ, עַל־אַחַת מֵאָלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ, מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ, וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ. עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ, וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח. עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה, וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע, וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע, וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת, יְזַמְּרוּ

były pieśni pełne jak morze, a nasza mowa pełna tryumfu jak szum morskich fal, a nasze wargi chwały pełne jak przestworza rozległości, gdyby nasze oczy jaśniały jak słońce i księżyc, gdyby nasze ręce były wyciągnięte, jak skrzydła orłów niebiańskich, a nogi nasze były rącze, jak u jeleni, nie bylibyśmy w stanie dziękować Ci Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, ani odpowiednio wysławić Twojego imienia choćby za jedną z wielotysięcznych dobrodziejstw, jakie wyświadczyłeś naszym ojcom i nam. Z Egiptu nas wybawiłeś Wiekuisty Boże nasz, z domu niewolników nas wyzwoliłeś w głodzie nas karmiłeś i do syta żywiłeś. Od miecza nas uratowałeś, od zmory uchroniłeś i z ciężkich a długotrwałych chorób nas uwolniłeś. Aż dotąd wspomagało nas Twoje miłosierdzie i nie opuszczała nas Twoja łaska, i nadal nigdy nie opuszczaj nas Wiekuisty Boże nasz. Za to członki, które w nas rozmieściłeś, i dusza i oddech, który w nas tchnąłeś, i język, który nam w usta włożyłeś, one wszystkie dziękują, błogosławią, chwalą, uświetniają, wywyższają, wynoszą, uświęcają Twoje imię i hołd mu składają Królu nasz. Wszelkie usta powinny Tobie tylko dziękować, wszelki język na Ciebie przysięgać, wszelkie kolano przed Tobą się zginać, wszelka wysokość Tobie się kłaniać i wszelkie serca Ciebie czcić — i wszelka myśl i wnetrza To-

לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב: כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה: יְיָ, מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ, וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ. מִי יִדְמֶה־לָּךְ, וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ, וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. נְהַלֶּלְךָ, וּנְשַׁבֵּחֲךָ, וּנְפָאֶרְךָ, וּנְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ, כָּאָמוּר: לְדָוִד, בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ, וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ.

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ, הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ, הַגִּבּוֹר לָנֶצַח, וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ.

bie śpiewać jako napisane jest: „wszystkie [1]) moje członki głoszą, o Wiekuisty, któż jest jak Ty, który ocalasz ubogiego z ręki silnego, ubogiego i biednego z ręki łupieżcy“; kto do Ciebie podobny, kto Tobie równy lub kto się z Tobą może zmierzyć o Panie Wielki, Potężny i Dostojny, Panie Najwyższy, Władzco niebios i ziemi. Wysławiamy Cię, uwielbiamy, wychwalamy i dzięki składamy Twemu świętemu imieniu, jak mawiał Dawid; „chwal [2]) duszo moja Wiekuistego i wszystkie moje wnętrza Jego święte imię“.

האל Panie we wszechmocy Twojej jest Twoja wspaniałość, o Wielki w dostojeństwie Twego imienia, wieczysty bohaterze, majestatu pełen wśród Twoich cudów.

---

1) Psalmy XXXV. 10. 2) Ps. CIII. 1.

הַמֶּלֶךְ

יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא.

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה.

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם:
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ:
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים, לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדֵּר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס, עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֹז וּמֶמְשָׁלָה, נֶצַח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה,

המלך Król siedzi na wyniosłym i wspaniałym tronie.

שוכן עד Wiecznie przebywa na wyniosłości, święte jest imię Jego.

Napisane jest: „Pobożni[1]) cieszcie się Bogiem, sprawiedliwym przystoi Go wielbić.

Bądź wywyższon w ustach sprawiedliwych.

Bądź błogosławion w ustach cnotliwych.

Bądź uświęcon językiem pobożnych.

Bądź pochwalon w zborze świętych.

ובמקהלות W tysiącach zborów Twego narodu, domu Izraela wychwala się wśród śpiewu imię Twoje, Królu nasz po wsze pokolenia. Bo taki to obowiązek wszystkich stworzeń wobec Ciebie, Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, dziękować, sławić, błogosławić, uświetniać wywyższać, wynosić, błogosławić i podnosić Cię wedle wszystkich słów pieśni i pochwał Dawida, syna Izaja, sługi i pomazańca Twego,

ישתבח Niech będzie wychwalane imię Twoje na wieki Królu nasz, Panie, wielki i święty Królu na niebie i ziemi. Albowiem Tobie przystoi Wiekuisty, Boże nasz i Boże naszych ojców, pieśń i chwała, sława i śpiew, potęga i panowanie, zwycięstwo, wielkość i moc, cześć

[1]) Ps. XXXIII. 1.

תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת, וְהוֹדָאוֹת, מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים.

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן.

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ.

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל.

כשחל ראש השנה בחול אומרים זה.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים,

כשחל ראש השנה בשבת אומרים זה.

הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ: אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ. הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה, יוֹצֵר

i wspaniałość, świętość i królowanie, błogosławieństwa i dziękczynienia, odtąd i na wieki. Bądź pochwalony Wiekuisty, Panie, Królu, wielki w chwale, Panie dziękczynień, Zwierzchrzniku cudów, który masz upodobanie w pieśniach pochwalnych, Królu i Panie wiecznie żyjący.

יתגדל Niech będzie wywyższone i poświęcone imię Pana na świecie, który stworzył wedle Swej woli. Oby zesłał Swoje królestwo za życia waszego i waszych dni i za życia całego domu Izraela, jak najrychlej i w jak najbliższym czasie i mówcie amen!

יהא Niech będzie imię Jego wielkie pochwalone na wieki wieków.

יתברך Niech będzie pochwalone, błogosławione, uczczone i wywyższone, uświetnione i wyniesione imię Jego świętości. Niech będzie pochwalony ten, który jest wyższy ponad wszelkie błogosławieństwo, śpiew, chwałę lub dziękczynienie, jakie my tu na świecie możemy głosić i mówcie amen;

ברכו Chwalcie Wiekuistego godnego chwały.

Bądź pochwalony Wiekuisty, godny chwały na wieki.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu świata, Sprawco światła i Stwórco ciemności, który pokój uczyniłeś i wszystko stworzyłeś.

Gdy święto przypada na zwykły dzień.

המאיר On w miłosierdziu udziela ziemi jasności i tym, którzy na niej mieszkają, a w Swej

---

Gdy święto przypada na sobotę.

הכל יודוך Wszyscy dzięki Ci składają, wszyscy Cię chwalą i wszyscy mówią: „niemasz świętego jako Wiekuisty". Wszyscy Cię wynoszą sela'— Stwórco wszyst-

וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ, מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ. הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז, הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם.

לשבת

הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח, וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ, מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ, וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ, וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים. הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז, הַמְשֻׁבָּח, וְהַמְפֹאָר, וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֻזֵּנוּ, צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ. אֵין כְּעֶרְכֶּךָ, וְאֵין זוּלָתֶךָ, אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה־לָּךְ. אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ, וְאֵין דּוֹמֶה־לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים.

dobroci odnawia codziennie dzieło stworzenia. Jak liczne są Twoje dzieła Wiekuisty, mądrze wszystko urządziłeś, cała ziemia pełna jest Twoich dóbr. Królu z dawna wychwalany, uwielbiany i wywyższany od odwiecznych dni, Boże świata w wielkiem Twojem miłosierdziu zmiłuj

---

(W sobotę).

stkiego. Panie, Ty codziennie otwierasz wierzeje bram wschodu i przebijasz zapory przestworza, wyprowadzasz słońce z jego miejsca i księżyc z stałej jego siedziby i świecisz całemu światu i jego mieszkańcom, których stworzyłeś w nieprzebranem miłosierdziu. W miłosierdziu świecisz ziemi i jej mieszkańcom i w dobroci Twej odnawiasz codziennie dzieło stworzenia. Królu, z dawna wychwalany, uświetniany i wywyższany od odwiecznych dni; Boże świata, w wielkiem Twojem miłosierdziu zmiłuj się nad nami, Panie naszej mocy, Opoko naszego schronienia, Tarczo naszej pomocy, Tyś naszem schronieniem. Nikt Tobie nie równy i nikt nie istnieje prócz Ciebie; nic bez Ciebie się nie dzieje, albo gdzie kto do Ciebie podobny? Nikt Tobie nie równy Wiekuisty Boże nasz na tym świecie i nikt podobny do Ciebie nie jest w życiu przyszłego świata; nic bez Ciebie się nie dzieje, Wybawco nasz za dni Messyasza, a nikt do Ciebie nie będzie podobny Wybawicielu nasz w czasie zmartwychwstania.

אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֻזֵּנוּ, צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה, הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה, טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ, מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת

לשבת

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה, גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם, דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה, זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ, חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת, שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ, יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל, כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם, לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ, נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם, שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם, עֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ, צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ, קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר, רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם, תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה, שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

się nad nami, Panie naszej mocy, Opoko naszego schronienia, Tarczo naszej pomocy, Tyś naszem Schronieniem. Niech będzie pochwalony Pan, który jest wszechwiedzący. On ułożył i stworzył promienie słoneczne, (wszystko) dobre stworzył na chwałę Swego imienia. Dookoła Swej potęgi światłości rozmieścił, a na krań-

---

(W sobotę).

אֵל אָדוֹן Panie, Władzco wszystkich stworzeń, bądź pochwalony i błogosławiony w ustach wszelkiej istoty. Jego wielkości i dobroci pełen jest świat, wiedza i rozum otaczają Go. Wznosi się ponad święte „chajot“ [1]) i króluje w dostojeństwie na Swej „merkabie“ [1]). Niewinność i prostota są przed Jego tronem, łaska i sprawiedliwość przed Jego majestatem. Dobre są światła, które stworzył nasz Bóg, umiejętnie je ukształcił, rozumnie i rozważnie. Siły im nadał i mocy, by się stały rządcami świata. Pełne są żaru i łuną promienne, a blask ich umila cały świat. Radc wschodzą i wesoło zachodzą, wypełniając z trwogą wolę swego Stwórcy; świetności i sławy przysparzają Jego imieniu, radości i wesołości (każdej) wzmiance o Jego królestwie. On Bóg słońce wezwał, a ono zajaśniało, spojrzał, a kształtnie się księżyc ułożył. Toż chwałę Mu składają wszystkie zastępy wyżyny, hołd i wielkość serafim [1]), ofanim [1]) i święte chajot [1]).

---

[1]) Prorok Ezechiel w swojem opowiadaniu o powołaniu go na proroka Ezechiel I. opisuje majestat Boży, jak go oglądał w widzeniu. Otóż wedle niego Bóg siedzi na rydwanie „merkaba“, dookoła którego gromadzą się dziwaczne twory „chajot“, ogniści anieli „serafim“ i „ofanim“, o których mowa jest w naszym ustępie.

עֻזּוֹ, פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי, תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ. תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה.

לשבת

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־הַמַּעֲשִׂים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה, עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת. זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר: מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ, לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל־יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה, יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ, וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת. תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה.

תתברך צורנו וכו׳.

cach niebios, świętych głosicieli sławy Najwyższego, którzy ciągle opowiadają o chwale Pana i Jego świętości. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, za sławetne dzieło rąk Twoich i za jasne świeczniki, które uczyniłeś na Twoje uświetnienie, sela'.

(W sobotę).

לאל Panu, który odpoczął po wszystkich dziełach w siódmym dniu, (w owym dniu) wzniósł się i usiadł na Swoim dostojnym tronie. Odział się świetnością w dniu odpoczynku i radość przykazał na dzień sobotni. To chwała siódmego dnia, że w nim odpoczął Pan po całej Swej pracy, a siódmy dzien sam, wychwala i głosi pieśń, śpiew na dzień sobotni „dobrze[1]) jest dziękować Wiekuistemu" Dlatego niech uwielbiają i błogosławią Pana wszystkie Jego stworzenia, niech chwałę uznania i wielkość oddadzą Panu, Królowi, Stwórcy wszystkiego, który w Swej świętości nadał jako dziedzictwo narodowi Swemu — Izraelowi spokój w dzień świętej soboty. Niech będzie uświęcone imię Twoje, Wiekuisty Boże nasz i niech będzie uświetniona pamięć Twoja, Królu nasz, wysoko na niebie i nisko na ziemi. Bądź pochwalony, Zbawco nasz za chwałę rąk Twoich i za jasne światła, które uczyniłeś na Twoje uświetnienie, sela'.

[1]) Ps. XCII 2

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים. יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ, יוֹצֵר מְשָׁרְתִים, וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם, עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל, דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם. כֻּלָּם אֲהוּבִים, כֻּלָּם בְּרוּרִים, כֻּלָּם גִּבּוֹרִים, וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם, וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים.

אֶת־שֵׁם הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא, וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה, וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ, בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה, קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה.

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

תתברך Bądź pochwalony! Opoko nasza, Królu nasz i Zbawco nasz, Stwórco świętych, Niech będzie wychwalane na wieki imię Twoje, Królu nasz, Stwórco posłańców (anielskich), oni to wszyscy razem na świata stojąc wyżynie, donośnie wśród trwogi oznajmiają słowa żywego Boga i Króla świata. Oni są wszyscy mili, wszyscy wybrani, wszyscy potężni, a przecież wyszyscy wykonują w bojaźni i czci wolę Pana swego. Wszyscy w świętości i czystości wśród pieśni i śpiewu otwierają swoje usta, błogosławią, chwalą, uświetniają, uwielbiają, uświęcają i hołd składają.

את שם Imieniu Pana — wielkiego, potężnego i wspaniałego Króla, święty On. Oni wszyscy przyjmują na się jarzmo niebieskiego królestwa, jeden od drugiego — i nawzajem się zachęcają, by uczcić swego Stwórcę w spokoju, w ozdobnej i przyjemnej mowie; świętą modlitwę wszyscy jednocześnie odmawiając, czci pełni wołają:

קדוש Święty, święty, święty jest Wiekuisty zastępów, pełna jest cała ziemia chwały Jego.[1])

A ofanim i święte chajot podnoszą się wśród wielkiego zgiełku ku skrzącym aniołom i naprzeciw nich stojąc chwalą i wołają: niech bę-

[1]) Jezajasz VI, 3.

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ, לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם, זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ, כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מִלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר, וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת.

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ, וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים, כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ. אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן, הַמְרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ

dzie pochwalona wspaniałość Wiekuistego z przybytku Swego.

לאל Panu — błogosławiony On — dzięki czynią, Królowi, Panu wiecznie żyjącemu i trwającemu pieśni śpiewają i pochwały głoszą, On Sam bowiem dokonuje cudów i stwarza nowe rzeczy. On, Pan wojen, sprawiedliwość sieje i zbawieniu każe kwitnąć, On jest Stwórcą lekarstw, pełen jest dostojności, On Pan cudów, codziennie w Swojej dobroci, ciągle odnawia dzieło stworzenia, jako powiedziane jest o Stwórcy wielkich świateł: „albowiem na wieki trwa Jego łaska [1]). Zaświeć nowe światło nad Syonem, abyśmy się wszyscy rychło godnymi stali jego jasności. Bądź pochwalony Wiekuisty, Stwórco świateł.

אהבה Wielką miłością umiłowałeś nas Wiekuisty Boże nasz i ulitowałeś się nad nami wielkiem i nadzwyczajnem miłosierdziem. Ojcze nasz, Królu nasz, dla ojców naszych, którzy Tobie ufali i których uczyłeś praw życia, zmiłuj się nad nami i pouczaj nas. Ojcze nasz, Ojcze miłosierny. Litościwy, zlituj się nad nami i udziel naszemu sercu rozsądku i rozumu, abyśmy mogli zrozumieć, uczyć się i nauczać, przestrzegać, wykonywać i zachować w miłości wszystkie słowa nauczane przez Twój zakon. Oświeć

[1]) Ps. CXXXVI. 1.

בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ, וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ, נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ. וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה, וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת, לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ, וּבְכָל־מְאֹדֶךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ.

oczy nasze w Twoim zakonie i złącz nasze serce z Twojemi przykazaniami i zjednaj nasze serce w miłości i czci Twego imienia, byśmy nigdy nie zostali zawstydzeni. A że Twemu świętemu, wielkiemu i wspaniałemu imieniu ufamy — będziemy się radowali i cieszyli Twoją pomocą. Sprowadź nas w spokoju z czterech krańców ziemi i zawieź nas w swobodzie do ziemi naszej, wszak Ty jesteś Panem, który czyni pomoc, a nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów i języków i nas zbliżyłeś w prawdzie do Twego wielkiego imienia, sela', byśmy Ci dziękowali i głosili w miłości, żeś Jedyny. Bądź pochwalony Wiekuisty, który wybrałeś naród Swój, Izraela w miłości.

אל מלך Pan jest wiernym Królem.

שמע (V. księga Mojż. VI. w. 4—9) Słuchaj Izraelu! Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest jedyny.

ברוך Niech będzie pochwalone imię wspaniałego Jego królestwa na wieki wieków.

ואהבת A będziesz miłował Wiekuistego Boga Twego całem sercem twojem i całą duszą twoją i całem mieniem twojem. I niech będą te słowa, które ci dziś przekazuję, na sercu twojem,

וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ,
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ, וּבְשָׁכְבְּךָ, וּבְקוּמֶךָ. וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדֶךָ, וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ.
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ, וּבִשְׁעָרֶיךָ.

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ, וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ.
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ, וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ. הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם,
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם. וְחָרָה אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם. וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם,
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם

będziesz je wpajał dzieciom twoim i będziesz o nich opowiadał. siedząc w domu twoim, idąc drogą, kładąc się i wstając. Uwiążesz je jako znak na ręce twojej i niech będą naczółkiem między twojemi oczyma. Napiszesz je na odrzwiach domu twego i na bramach twoich.

והיה (V ks. Mojż. XI w. 13—21) A stanie się, skoro słuchać będziecie moich przykazań, które Ja wam dziś przykazuję, abyście miłowali Wiekuistego Boga waszego i służyli Mu całem sercem waszem i całą duszą waszą. Tedy dam deszcz waszej ziemi w swoim czasie, deszcz jesienny i wiosenny i będziesz zbierał twoje żyto, twój moszcz i twoją oliwę. I dam ziele na polu twojem dla twego bydła i będziesz jadł i nasycisz się. Strzeżcie się, by się nie dało uwieść wasze serce, byście się nie cofnęli wstecz i nie służyli obcym bogom i im się nie kłaniali, bo gniew Wiekuistego zapali się przeciw wam; On zawrze niebiosa i nie będzie deszczu, a ziemia nie wyda swego plonu i zniknięcie rychło z tego dobrego kraju, który Wiekuisty wam daje. Włóczcie tedy te moje słowa w wasze serce i w waszą duszę i przywiążcie je jako znak na ręce waszej i niech będą naczółkiem między waszemi oczyma. Będziecie tego nauczali wasze

לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ. וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ.

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי, וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

אֱמֶת, וְיַצִּיב, וְנָכוֹן וְקַיָּם, וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן, וְאָהוּב וְחָבִיב, וְנֶחְמָד וְנָעִים, וְנוֹרָא וְאַדִּיר, וּמְתֻקָּן

dzieci, by o nich opowiadały, gdy będziesz siedział w twoim domu, lub szedł drogą, gdy się położysz i wstaniesz, i napiszesz je na odrzwiach twego domu i na bramach twoich.

Aby się pomnożyły dni wasze i dni waszych dzieci na ziemi, którą zaprzysiągł Wiekuisty waszym ojcom, że im ją odda na tak długo, jak długo niebiosa są nad ziemią.

ויאמר (IV. ks. Mojż. XV. w. 37—41) Wiekuisty rzekł do Mojżesza co następuje: Przemów do dzieci Izraela i powiedz im, aby sobie uczyniły pętlice na rogach swoich szat — po wszystkie pokolenia, do pętlic u rogu niech przydadzą sznurek z niebieskiej wełny. Tak niech będą wasze pętlice; oglądając przypomnicie sobie wszystkie przykazania Wiekuistego i będziecie je wykonywali i nie będziecie wykraczali wedle woli waszego serca i waszych oczu, którym ulegacie. Pamiętajcie tedy i wykonujcie wszystkie moje przykazania, byście byli świętymi waszemu Bogu. Jam Wiekuisty— Bóg wasz, który was wywiódł z kraju Egiptu, by być wam Bogiem; Ja Wiekuisty Bóg wasz.

אמת Prawdziwe, stałe, trwałe, wiecznie obowiązujące, proste, szczere, miłe, przyjemne, pełne powabu i wdzięku, dostojne, wspaniałe, do-

וּמְקֻבָּל, וְטוֹב וְיָפֶה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ, צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם, וּשְׁמוֹ קַיָּם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיָּמֶת. וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים, נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ.

עַל־הָרִאשׁוֹנִים וְעַל־הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד, אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, אֱמֶת, שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גֹּאֲלֵנוּ גֹּאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ, אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ.

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי אָרֶץ. אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ. אֱמֶת, אַתָּה

skonałe, przekazane, dobre i piękne pozostanie dla nas to przykazanie po wieki. Prawda to, że wieczny Bóg jest naszym Królem, że Opoka Jakóba, jest Tarczą naszego zbawienia. Z pokolenia w pokolenie On trwa i imię Jego trwa, a tron Jego trwały i królestwo Jego i wierność Jego wiecznie trwa. A Jego słowa żyją i trwają, były zawsze wiarygodne i miłe naszym ojcom, jak nam, naszym synom, naszym potomnym i wszystkim potomnym nasienia Izraela Twoich sług.

על הראשונים Pierwszym i ostatnim są one wieczystą i niezmienną ustawą. Prawdą jest, żeś Ty Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców, Królem naszym, Królu naszych ojców, Zbawco naszych ojców, Stwórco nasz, Opoko naszego zbawienia, Wybawco nasz i Ochrono nasza od wieków trwa Twoje imię, nie ma Boga, prócz Ciebie.

עזרת Pomocą naszych ojców byłeś z dawna, a po nich Tarczą i Zbawcą jesteś ich synom w każdem pokoleniu. Na świata wyżynie — jest Twoja siedziba, prawa zaś Twoje i Twoja sprawiedliwość sięgają po krańce ziemi. Błogo mężowi, który słucha Twoich przykazań, a naukę Twoją i słowo Twoje bierze sobie do serca. Prawdą, żeś Ty Władcą Swemu

הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם.
אֱמֶת, אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן,
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.
מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ, וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ,
וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ, וְזֵדִים טִבַּעְתָּ, וִידִידִים
הֶעֱבַרְתָּ, וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם, אֶחָד מֵהֶם לֹא
נוֹתָר. עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל,
וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת,
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם. רָם
וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מַשְׁפִּיל גֵּאִים, וּמַגְבִּיהַּ
שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר
דַּלִּים, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו. תְּהִלּוֹת
לְאֵל עֶלְיוֹן, בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ, מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה
וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ, מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר
בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא.

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־
שְׂפַת הַיָּם, יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

narodowi i możnym królem dla wywalczenia ich sprawy. Prawda, żeś Ty Pierwszy i Ostatni i że prócz Ciebie nie mamy innego Króla, Wybawcy i Zbawcy. Z Egiptu nas uwolniłeś Wiekuisty Boże nasz i wybawiłeś nas z domu niewoli. Wszystkich pierworodnych (Egipcyan) zabiłeś, Twego zaś pierworodnego ocaliłeś i morze Suf przeciąłeś, zuchwalców zatopiłeś, ulubieńców zaś przeprowadziłeś; ich ciemięzców wody zakryły, żaden z nich nie ostał się. Za to chwalcie ulubieńcy i wywyższajcie Pana i hołd miłości złóżcie i (zanućcie) śpiewy, pieśni, pochwały, błogosławieństwa i dziękczynienia Królowi — wiecznie istniejącemu. On wzniosły i wspaniały, wielki i dostojny, dumnych poniża, a niskich podnosi, uwalnia uwięzionych, wybawia uciśnionych, pomaga biednym i odpowiada Swemu narodowi, kiedy się do Niego zwraca. Chwała za to Najwyższemu Panu, niech będzie pochwalony! Toż Mojżesz i synowie Izraela pieśń wśród wielkiej radości Ci zanucili mówiąc razem:

מי כמכה „Któż jest jak Ty między możnymi o Wiekuisty, któż jest jak Ty uświetniony świętością, dostojny w chwale Cudotwórco!"

שירה Nową pieśnią chwalili wybrańcy Twoje imię nad brzegiem morza, wszyscy razem dziękowali i hołdowali Ci mówiąc „Wiekuisty będzie królował na wieki".

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל.

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר

צור Opoko Izraela wstań na pomoc Izraelowi i uwolnij wedle Twego przyrzeczenia Jehudę i Izraela. Naszym wybawcą jest Wiekuisty zastępów, któremu na imię Święty Izraela. Bądź pochwalony Wiekuisty, Wybawco Izraela.

אדני Panie mój, otwórz moje wargi, a usta moje niech głoszą chwałę Twoją.

ברוך Bądź pochwalony, Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie wielki, potężny i pełen majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i zapisz nas do księgi żywota gwoli Sobie o Boże życia, Królu, Podporo, Zbawco i Tarczo!

מלך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki mój Panie, ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu.

מכלכל Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz

אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר, מִי
כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו
לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל
יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־
מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ,
וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת,
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ
שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז
בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־
כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה

związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty panem potężnym i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia, który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń. A wiarygodny jesteś, że ożywisz zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych.

אתה קדוש Tyś święty, a imię Twoje święte a święci chwalą Cię co dnia, sela'.

ובכן Tak tedy ześlij Twą bojaźń, Wiekuisty Boże nasz na wszystkie Twoje dzieła, a trwogę Twoją na wszystko, co stworzyłeś, aby się Ciebie obawiały wszystkie jestestwa, a przed Tobą się korzyły wszystkie stworzenia, aby się wszyscy złączyli w jeden związek dla czynienia Twojej woli z całem sercem — tak jak my to uznajemy Wiekuisty Boże nasz, że panowanie należy do Ciebie, potęga w Twojej ręce, a siła w Twej prawicy, a imię Twoje majestatu pełne nad wszystkiem, co stworzyłeś.

ובכן Tak tedy daj cześć Wiekuisty Twemu narodowi, chwałę tym, którzy się Ciebie boją,

לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

błogą nadzieję tym, którzy Ciebie szukają i swobodę ust tym, którzy w Tobie pokładają ufność, radość Twej ziemi, wesele Twemu miastu i wzrost siły Twemu słudze Dawidowi i blask jasności synowi Izaja — Twemu pomazańcowi, rychło za dni naszych.

ובכן A sprawiedliwi będą widzieli i będą się cieszyli, uczciwi będą się radowali, a pobożni śpiewem się rozweselą. Zbrodnia zaś zawrze swą paszczę, a grzeszność wszelaka zniknie — jak dym, gdy usuniesz z ziemi panowanie przemocy.

ותמלוך A Ty Wiekuisty Sam będziesz panował nad wszystkiemi Twojemi dziełami, na górze Syon, siedzibie Twojej chwały i w Jerozolimie, Twoim świętym grodzie, jak jest napisane w Twoich świętych słowach: „Będzie[1]) panował Wiekuisty na wieki, Bóg Twój Syonie, z pokolenia w pokolenie. Halleluja'."

קדוש Ty jesteś święty, a pełne majestatu imię Twoje, a nie masz Boga prócz Ciebie jak napisane: „Wywyższony[2]) jest Wiekuisty zastępów przez sprawiedliwość, a święty Pan uświęcony łaską". Bądź pochwalony Wiekuisty, święty Królu!

---

[1]) Psalmy CXLVI. 10. [2]) Jezajasz V. 16.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (זכרון) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס

ותתן בחירתנו אתה Ty nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów, umiłowałeś nas i znalazłeś w nas upodobanie, wywyższyłeś nas ponad inne języki, uświęciłeś nas Twojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas Królu nasz do Twojej służby i wielkiem a świętem imieniem Twojem nas obwołałeś.

ותתן Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień (sobotni i dzień) pamiętania, dzień (przypominania) surmy, — (w miłości) — świętą zjawę, — jako pamiątkę wyjścia z Egiptu.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, niech się wzniesie, dojdzie i dosięgnie Cię, niech się ukaże, niech łaskawie będzie przyjęta, wysłuchana i uwzględniona pamięć i myśl o nas i pamięć o naszych ojcach i pamięć o Messyaszu, potomku Dawida, Twego sługi i pamięć o Jerozolimie, Twoim świętym grodzie i pamięć o całym narodzie Twoim — domu Izraela ku zbawieniu, dobremu, życzliwości, łasce i miłosierdziu, ku życiu i pokojowi w tym dniu pamiętania. Wspomnij o nas Wiekuisty Boże nasz w nim dla dobra i pamiętaj o nas w nim ku błogosławieństwu i dopomóż nam w nim ku życiu. Słowem zaś pomocy i miłosierdzia osłoń nas i zlituj się nad

וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ, וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ, וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ, וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יְצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ, וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן.

nami. Zmiłuj się nad nami i dopomóż nam, gdyż do Ciebie są oczy nasze (zwrócone), albowiem Ty jesteś Panem, Królem litości i miłosierdzia.

אלהינו ואלהי Boże nasz i Boże naszych ojców zapanuj nad całym światem w Twej świetności, wznieś się nad całą ziemią w Twej wspaniałości i zajaśnij blaskiem potężnej Twej mocy nad wszystkimi mieszkańcami świata na Twej ziemi, aby każde stworzenie wiedziało, żeś Ty je stworzył i zrozumiała każda istota, żeś Ty ją do życia powołał, aby przyznało wszystko, co tchnienie ma w swych nozdrzach: „Wiekuisty[1], Bóg Izraela jest Królem, a królestwo Jego rozciąga się na wszystko." (*W sobotę:* Boże nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spoczynku), Uświęć nas Twojemi przykazaniami, daj nam udział w Twej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą (*w sobotę:* i utrwal w miłości i łasce Wiekuisty Boże nasz nasze dziedzictwo, Twoją świętą sobotę, by w niej odpoczywał Izrael, co święci imię Twoje), oczyść nasze serce, by Ci mogło szczerze służyć, jako Ty Wiekuisty jesteś Bogiem szczerym i słowo Twoje jest szczere i wiecznie trwające. Bądź pochwalony Wiekuisty, Królu nad całą ziemią, który uświęcasz (sobotę) Izraela i dzień pamiętania.

[1]) Ps. CIII. 19.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

רצה Miej upodobanie Wiekuisty Boże nasz w narodzie Twoim Izraelu i w jego modlitwie i przywróć służbę do podwórza Twego domu, ofiary zaś Izraela i jego modlitwę przyjm w miłości i łasce i oby się Tobie zawsze podobała służba Izraela, narodu Twego.

ותחזינה Oby oczy nasze widziały jak powrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, który zwróci Syonowi Swoją świetność.

מודים Dziękujemy Ci, albowiem Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców po wszystkie czasy, Opoką naszego życia; Tarczą jesteś naszego zbawienia z pokolenia w pokolenie. Dziękujemy Ci i głosimy chwałę Twoją za nasze życie: Twojej ręce powierzone i za nasze duszy, Tobie poruczone i za Twoje codzienne cudy wobec nas i za Twoje dziwy i za Twoje dobrodziejstwa każdoczesne, z wieczora, z rana i w południe. Najdobrotliwszy! niewyczerpane jest Twoje miłosierdzie; Najmiłosierniejszy! bezgraniczna jest Twoja łaska. Od wieków my Tobie ufamy.

ועל Za to wszystko niech będzie pochwalone i wywyższone imię Twoje Królu nasz po wieki wieków.

וכתוב Zapisz ku błogiemu życiu wszystkich synów Twego przymierza.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה, פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם, עֲשֵׂה

וכל Wszyscy żywi dziękują Ci sela' i chwalą szczerze imię Twoje — Panie naszego zbawienia i naszej pomocy, sela'. Bądź pochwalony Wiekuisty: „Najdobrotliwszy“ jest imię Twoje i tylko Tobie godzi się dziękować.

שים שלום Użycz pokoju, szczęścia i błogosławieństwa, łaski, miłości i miłosierdzia, nam i całemu Izraelowi, Twojemu narodowi. Pobłogosław nas wszystkich razem, Ojcze nasz jasnością Twego oblicza. Wszak w jasności Twego oblicza przykazałeś nam Wiekuisty Boże nasz naukę życia i miłość cnoty, sprawiedliwość, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i pokój. Oby się Tobie podobało pobłogosławić naród Twój, Izraela, o każdej porze i każdej godzinie Twoim pokojem.

בספר W księdze życia, błogosławieństwa, spokoju i godziwego utrzymania -- obyśmy byli wymienieni i zapisani przez Ciebie, my i cały naród Twój, dom Izraela, ku błogiemu życiu i pokojowi. Bądź pochwalony Wiekuisty, Sprawco pokoju.

אלהי Panie strzeż mego języka od złego, a moich warg od obłudnej mowy. Obym wobec tych, co mi złorzeczą mógł milczeć, obym mógł wobec każdego być (skromny) jak proch. Otwórz moje serce dla Twej nauki, oby moja dusza lgnęła do Twoich przykazań; zniwecz rychło zamiar tych wszystkich, którzy knują przeciw mnie zło i unicestwij ich postanowienia. Uczyń

לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

תפלה לשליח צבור בקול.

פיתחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים, וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים, אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים,

to dla imienia Twego, uczyń dla Twojej prawicy, uczyń dla Twojej świętości, uczyń dla Twojej nauki, by ocaleni zostali Twoi ulubieńcy. Dopomóż mi prawicą Twoją i odpowiedz mi.

יהיו Oby Ci się podobały słowa moich ust i myśli mego serca Wiekuisty, moja Opoko i mój Zbawco. Oby Sprawca pokoju na wyżynach zesłał pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

יהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże nasz, i Boże naszych ojców, aby odbudowana została świątynia rychło za dni naszych; daj nam udział w Twojej nauce, abyśmy Ci służyć mogli w bojaźni, jak za dni poprzednich i lat dawnych. Oby Wiekuisty znowu sobie upodobał dań ofiarną Judy i Jerozolimy, jak za dni poprzednich i lat dawnych.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie wielki, potężny i pełen majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

מסוד חכמים W myśl rady mędrców i znawców i wedle uczonego zdania rozumnych chcę otwo-

לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים.

*) יָרֵאתִי בִּפְצוֹתִי שִׂיחַ לְהַשְׂחִיל,
קוּמִי לְחַלּוֹת פְּנֵי נוֹרָא וְדָחִיל.
וְקָטֹנְתִּי מַעַשׂ לָכֵן אַזְחִיל,
תְּבוּנָה חָסַרְתִּי וְאֵיךְ אוֹחִיל.

ביום שני דראש השנה אומרים זה.

*) אָתִיתִי לְחַנְּנָךְ בְּלֵב קָרוּעַ וּמוּרְתָּח,
בַּקֵּשׁ רַחֲמִים כְּעָנִי בַּפֶּתַח.
גַּלְגֵּל רַחֲמֶיךָ וְדִין אַל תִּמְתַּח,
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח.
דָּבָר אֵין בְּפִי וּבִלְשׁוֹנִי מִלָּה,
הֵן יְיָ יָדַעְתָּ כֻלָּהּ.
וּמִמַּעֲמַקֵּי הַלֵּב לְפָנֶיךָ אוֹחִילָה,
אֶחֱסֶה בְסֵתֶר כְּנָפֶיךָ סֶלָה.

rzyć moje usta do modlitwy i błagania, by uprosić i ubłagać oblicze Króla królów i Pana panów.

יראתי[1]) Lękam się gdy poczynam odmawiać słowo modlitwy.

Gdy staję, by ubłagać oblicze Wspaniałego i Niepojętego.

Żem w czyny biedny, przeto drzę, że mi rozwagi brak, jakże mogę mieć nadzieję?

[1]) Autorem tej modlitwy był Jekutiel, syn Mojżesza, jak wynika z akrostychicznego zestawienia wierszy.

W drugi dzień Nowego Roku.

אתיתי[2]) Przystępuję z rozdartem i gorejącem sercem,

By prosić miłosierdzia, jak biedny u drzwi.

Roztocz (nad nami) Twoje miłosierdzie,

I nie mierz (mnie) sprawiedliwością o Panie, który otwierasz moje wargi.

Nie masz słowa w moich ustach, ani wyrazu w mej mowie,

Któregobyś o Wiekuisty Ty w zupełności nie znał.

Toż z głębi serca Ciebie błagam, pod cieniem, Twoich skrzydeł szukam schronienia, sela'.

[2]) Poemat ten złożony według alfabetu, końcowe wiersze zawierają akrostych nazwy autora „Szymon".

יוֹצְרִי הֲבִינֵנִי מוֹרָשָׁה לְהַנְחִיל,
אִלְּנִי וְאַמְּצֵנִי מַרְפּוֹן וָחִיל.
לַחֲשִׁי יֵרָצֶה כְּמִנְטִיף וּמַשְׁחִיל.
בִּטּוּיֵי יוּמְתַּק כְּצוּף נְחִיל.
רָצוּי בְּיוֹשֶׁר וְלֹא כְמַכְחִיל,
מְשַׁלְּחַי לְהַמְצִיא כּוֹפֶר וּמְחִיל.

ביום שני

וַלְעָקָה וּפַלָּצוּת אֲחָזוּנִי בְּמוֹרָא,
חַלּוֹת פְּנֵי נוֹרָא בְּנֶפֶשׁ יְקָרָה.
טוּב טַעַם וָדַעַת קָטֹנְתִּי לְהַסְדָּרָה,
עַל כֵּן זָחַלְתִּי וָאִירָא.
יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אֵיךְ לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ,
כִּי אֵין מַעֲשִׂים לִזְכּוֹת בְּעֵינֶיךָ.
לְהַלּוֹתְךָ שְׁלָחוּנִי מַקְהֲלוֹת הֲמוֹנֶךָ,
תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ.

Mój Stwórco objaśnij mnie w nauce, którą w dziedzictwo dałeś.

Wzmocnij i pokrzep mnie z słabości i drzenia.

Oby moja modlitwa Ci się podobała, jakbym był natchniony i w mowie biegły.

Oby moje słowo nabrało słodyczy pszczelnej patoki.

Oby się Tobie ono podobało, jako, że od szczerego pochodzi, a nie od pochlebcy.

Aby ci, którzy mnie wysłali, znaleźli odpuszczenie i przebaczenie.

W drugi dzień Nowego Roku.

Strach, lęk i trwoga ogarniają mnie.

Czy godnie zdołam stanąć przed obliczem Twego dostojeństwa?

Zgoła pozbawion jestem rozgarnienia i świadomości.

Dlatego drżę i lękam się.

Do umęczenia wzdycham, jak się przed Tobą ostanę,

Żadnych bowiem niema czynów, któreby mnie mogły uniewinić w oczach Twoich.

A mnie liczne Twoje rzesze wysłały, aby Cię ubłagać,

Zważ tedy na ich serce, użycz im Twoich uszu

שַׁאֲגִי יֶעֱרַב וְלֹא כְּמַשְׁחִיל,
הֵעָתֵר לְנִגָּשִׁים וְהֵשָּׁבִים כְּזָחִיל.
חָנוּן כְּהַבְטִיחֶךָ לִבְנִקְרַת מְחִיל,
זַעֲקִי כְּשׁוּב בְּעֵת אַתְחִיל.
קְרָבַי יֶהֱמוּ בְּחָקְרְךָ חַלּוּחִיל,
וּמֵאֵימַת הַדִּין נַפְשִׁי תַּבְחִיל.

ביום שני

מָה אֲנִי וּמֶה חַיַּי תּוֹלֵעָה וְרִמָּה,
נִבְעַר מִדַּעַת וּבְאֶפֶס מְזִמָּה.
סָמַכְתִּי יְהוּדוֹתַי בְּסֵפֶר הַחָכְמָה,
מַעֲנֶה רַךְ יָשִׁיב חֵמָה.
עֻזִּי, אֵלֶיךָ אֲשַׁמְּרָה לְסַעֲרִי,
פֵּתַח דְּבָרֶיךָ הָאֵר לְהַגִּידִי.
צַדְּקֵנִי וְאַמְּצֵנִי וְתֵן לָאֵל יָדִי,
כִּי אַתָּה מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי.

Oby Ci się moje wołanie podobało, nie dla samej biegłości.

Daj się tym ubłagać, którzy stoją przed Tobą i niżej czerwia się mają.

Jakeś to w litości obiecał temu, który się w szczelinie ukrywał.[1])

Wysłuchaj tedy mego wołania, gdy zaczynam.

Moje jelita drgają, gdy skryte moje myśli badasz.

I z obawy przed sądem drży moja dusza.

[1]) Poeta ma tu na myśli opowiadanie o Mojżeszu z II ks. Moj. XXXIII. 22.

W drugi dzień Nowego Roku.

Czem ja i czem moje życie, robaczkiem i czerwiem

Pozbawionym świadomości i rady.

Opieram się o księgę mądrości, jakby o filary,

„Łagodne słowo odwraca gniew“

Siło moja, spodziewam się Twojej pomocy,

Oświeć mnie, bym mógł głosić początek Twoich dzieł.

Uniewinniaj mnie, wzmocnij i siły mi użycz,

Albowiem Ty mój Łaskawy Boże jesteś, moją Ochroną.

אִם כְּגָמוּל הַלֵּב יָחִיל,
מְקוֹרֵי עַפְעַפַּי אַזִּיל כְּמוֹחִיל.
צְדָקָה אֲקַוֶּה מִמְּךָ וְאוֹחִיל,
יֹשֶׁר הוֹרִי זָכְרָה לְהָאֲחִיל.
הֵם לִבִּי בַּהֲגִיגִי יַגְחִיל,
יִסְתָּעֵר בְּקִרְבִּי בְּעֵת אַתְחִיל.

סוגרין הארון.

ביום שני

קְהָלֶיךָ עוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ מְחִילָתֶךָ,
רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ לְרַחֵם בְּחֶמְלָתֶךָ.
שׁוֹפְכִים לֵב כַּמַּיִם לְעֻמָּתֶךָ,
וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ.
תְּחַזֵּק לְעַמְּךָ יָדַיִם הָרָפָה,
שְׁלַח מֵאִתְּךָ עֵזֶר וּתְרוּפָה.
נוֹאֲמֶיךָ יַשִּׂיגוּ לְחַזֵּק וְלִתְקָפָה,
כָּל אִמְרַת אֱלוֹהַּ צְרוּפָה. וזכרנו וכו'

Jeżeli wedle zasługi (Pan sądzić będzie), serce się trwoży,

I pełen lęku, ze źrenic potoki łez ronię;

Ale ja łaski od Ciebie się spodziewam i przeto ufam.

Wspomnij na moje uniewinienie o łasce moich ojców.

W mojem sercu podczas mojej modlitwy żar się roznieca,

Burzy się we mnie, gdy zaczynam.

W drugi dzień Nowego Roku.

Rzesze Twoje stoją (przed Tobą), by ubłagać Twojego przebaczenia,

Aby tedy Twoje miłosierdzie się wezbrało, byś się chciał w Twojej litości nad nimi zmiłować,

Wszak wylewają przed Tobą serce (swoje) jak wodę.

Ty, który w niebiosach stałą masz siedzibę, (zapewne) ich wysłuchasz,

Wzmocnisz stałą rękę Twojemu narodowi,

Zeszlesz mu pomoc i uleczenie,

Aby Twoi ulubieńcy nabrali siły i mocy.

Wszelkie Boga powiedzenie jest przejasne.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא.

פותחין ע״פ א״ב הארון

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ.

בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, גִּבּוֹר וְנַעֲרָץ.

דָּגוּל מֵרְבָבָה, הוּא שָׂח וַיֶּהִי.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i zapisz nas do księgi żywota gwoli Sobie o Boże życia, Królu, Podporo, Zbawco i Tarczo.

מלך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki mój Panie, ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu. Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty Panem potężnym i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia, który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń. A wiarygodny jesteś, że ożywisz zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych.

ימלוך Wiekuisty będzie królował, na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie, halleluja'.

A Ty Święty, przebywasz wśród pochwał Izraela o Najdobrotliwszy Panie!

אתה הוא Ty jesteś naszym Bogiem
Na niebie i na ziemi, Ty jesteś Wszechpotężny
i Wyniosły,
Wyższy nad miliony, On rzekł i stało się,

וְצִוָּה וְנִבְרָאוּ, זִכְרוֹ לָנֶצַח.
חַי עוֹלָמִים, טְהוֹר עֵינַיִם.
יוֹשֵׁב סֵתֶר, כִּתְרוֹ יְשׁוּעָה.
לְבוּשׁוֹ צְדָקָה, מַעֲטֵהוּ קִנְאָה.
נֶאְפַּד נְקָמָה, סִתְרוֹ יֹשֶׁר.
עֲצָתוֹ אֱמוּנָה, פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת.
צַדִּיק וְיָשָׁר, קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת.
רָם וּמִתְנַשֵּׂא, שׁוֹכֵן שְׁחָקִים.
תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה.
חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ.

*) וּבְכֵן וּלְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ.

לָאֵל עוֹרֵךְ דִּין.
לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין.
לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת בַּדִּין.

ביום שני אומרים זה במקום לאל עורך דין.

*) אָדוֹן אִם מַעֲשִׂים אֵין בָּנוּ, שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד לָנוּ, וְאַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ, קָדוֹשׁ.

Rozkazał i (wszystko) powstało, Jego pamięć
przetrwa wieki,
On wiecznie będzie żył, O jasnym On wzroku,
Mimo że przebywa w skrytości, Jego koroną
jest zbawienie,
Jego osłoną miłosierdzie, Okryciem Mu zawiść,
Otokiem Mu zemsta, Tarczą Jego jest Sprawiedliwość,
Wierność Jego doradcą, Na prawdzie opiera się
Jego działanie;
On Sprawiedliwy i Prawy, Blizki jest tym, którzy
Go szczerze wzywają;
On Niedosiężny i Wyniosły, Który wśród obłoków mieszka,
Zawiesił ziemię nad otchłanią.

On Żywy i Wieczny, Dostojny, Wzniosły
i Święty.

ובכן Przeto wszyscy Tobie składają hołd,

לאל עורך דין Panu, który czyni sąd,
Który doświadcza serc w dniu sądu,
Który odsłania tajemnice na sądzie,

W drugi dzień Nowego Roku.

ארון עם מעשים Panie, ponieważ nie mamy zasług —
to niech nam będzie pomocne Twoje wielkie
imię: nie wejdź w sąd z nami, Najświętszy!

לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים בְּיוֹם דִּין.
לְהוֹגֶה דֵעוֹת בַּדִּין.
לְוָתִיק וְעֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין.
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין.
לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין.

ליום שני

הֵן לֹא יַאֲמִין בִּקְדוֹשָׁיו, וּתְהִלָּה יָשִׂים בְּאֶלִי תַרְשִׁישָׁיו. וְאֵיךְ יִצְדְּקוּ קְרוּצֵי גוּשָׁיו, קָדוֹשׁ.

חזן וּבְכֵן וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ.

פותחין הארון

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן

אֵל דָּר בַּמָּרוֹם, אַדִּיר בַּמָּרוֹם,
אֹמֶץ יָדוֹ תָּרוֹם,
לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ, מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
גִּבּוֹר לְהָקִים, גּוֹזֵר וּמֵקִים,
גּוֹלֶה עֲמוּקִים,
לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ, מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.

Który ogłasza sprawiedliwości w dniu sądu.

Który rozważa zdania w sądzie,

Który jest bystry i pełen łaski w dniu sądu,

Który pamięta o Swem przymierzu na sądzie,

Który lituje się nad swojemi stworzeniami w dniu sądu.

W drugi dzień Nowego Roku.

Oto nie dowierza Swoim świętym, a skrzącym aniołom Swoim wytyka błędy, jakżeż więc mogą być sprawiedliwi ci, którzy z gliny są ulepieni, Najświętszy!

ובכן A teraz (modlitwa): „I był królem wśród Jeszurun.

מלך אליון Najwyższy Król; Pan który mieszka na wyżynie, Najdostojniejszy na wysokości, którego silna ręka zawsze jest górą, po wieki będzie panował.

Najwyższy Król; Niedościgniony w dochowaniu wierności który postanawia i dotrzymuje Ten, który odsłania tajniki, po wieki będzie panował.

לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין.
לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין.
לְכוֹבֵשׁ כַּעְסוֹ בַּדִּין.
לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין.
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין.

לְיוֹם שֵׁנִי

הַמְדַבֵּר בִּצְדָקָה,
הַלּוֹבֵשׁ צְדָקָה, הַמַּאֲזִין צְעָקָה,
לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ, מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
זוֹכֵר צוּרִים, זַכּוֹת יְצוּרִים,
זוֹעֵם צָרִים,
לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ, מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
טוֹב שׁוֹכֵן עַד, טוּבוֹ לָעַד,
טִפַּח שָׁמַי עַד
לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ, מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
כְּשַׂלְמָה עוֹטֶה אוֹר,

Który oczyszcza Swoich wiernych na sądzie,

Który wnika w ich myśli w dniu sądu,

Który uśmierza Swój gniew na sądzie,

Który się odziewa w łaski w dniu sądu,

Który przebacza grzechy na sądzie.

W drugi dzień Nowego Roku.

Najwyższy Król; Ten, który w sprawiedliwości (Swej) przemówił i sprawiedliwością się osłonił; Ten, który wysłuchuje wołania, po wieki będzie panował.

Najwyższy Król, który o przodkach pamiętał, by synów uniewinić; Ten, który wrogom gniewem płaci, po wieki będzie panował.

Najwyższy Król; Najdobrotliwszy, Ten, który jest wieczny, a którego dobroć jest wieczna Ten, który rozpostarł wieczyste niebiosa, po wieki będzie panował.

Najwyższy Król, który się w światłość odział,

לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין

לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בַּדִּין.

לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין.

לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין.

לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין.

ליום שני

כָּל מְאוֹרֵי אוֹר, כַּבִּיר וְנָאוֹר,

לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ, מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.

מֶלֶךְ עוֹלָמִים, מְפַעְנֵחַ נֶעֱלָמִים,

מֵשִׂיחַ אִלְּמִים.

לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ, מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.

סוֹבֵל הַכֹּל, סָב וּמְכַלֶּה כֹּל.

סוֹקֵר הַכֹּל,

לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ, מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.

פְּאֵרוֹ עֹז, פֹּעַל יְמִינוֹ תָעֹז,

פּוֹדֶה וּמָעוֹז.

Który jest pełen dostojeństwa wśród pochwał w dniu sądu.

Który odpuszcza swoim miłym na sądzie,

Który odpowiada wzywającym Go w dniu sądu.

Który czyni miłosierdzie w sądzie,

Który skrytości widzi w dniu sądu.

W drugi dzień Nowego Roku.

jak w szatę; Ten, który jest wszelkich świateł światłem i jest Potężny i Jasny, po wieki będzie panował.

Najwyższy Król, Król światów; Ten, który odsłania, co jest tajne i obdarza niemych mową, po wieki będzie panował.

Najwyższy Król; Ten który wszystko utrzymuje; Najstarszy, który wszystko przeżywa i wszystko widzi, po wieki będzie panował.

Najwyższy Król, którego ozdobą jest siła; Ten, co dzieło Jego prawicy jest wspaniałe;

לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בַּדִּין.
לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין.
לְשׁוֹמֵר אֹהֲבָיו בַּדִּין.
לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין.

סוגרין הארון

ליום שני

לְעֵדֵי עַד יִמְלוֹךְ. מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
קְדוֹשָׁיו לַהַב. קוֹרֵא מֵי רַהַב.
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַהַב.
לְעֵדֵי עַד יִמְלוֹךְ. מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
שֶׁנָּה אֵין לְפָנָיו שֶׁקֶט בִּבְנִינָיו.
שֶׁבַח טוֹב בִּמְצַפּוּנָיו.
לְעֵדֵי עַד יִמְלוֹךְ. אֲבָל מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.
תָּקְפּוֹ לָעַד. תִּפְאַרְתּוֹ עֲדֵי
עַד. תְּהִלָּתוֹ עוֹמֶדֶת לָעַד.
לְעֵדֵי עַד יִמְלוֹךְ.
חזן יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

Który strzeże swoich sług na sądzie,

Który się lituje nad Swoim narodem w dniu sądu.

Który czuwa nad Swoimi ulubieńcami na sądzie,

Który popiera niewinnych w dniu sądu.

W drugi dzień Nowego Roku.

Ten, który jest i Wybawcą Schronieniem, po wieki będzie panował.

Najwyższy Król, którego święci są żarem; Ten, który rozkazuje wodom oceanu, a bliski jest tym, którzy go wzywają w miłości, po wieki będzie panował.

Najwyższy Król, który nie zna snu; Ten, któremu wiecznie spokojni aniołowie pochwały w skrytości składają, po wieki będzie panował.

Najwyższy Król, którego siła wiecznie trwa; Ten, którego wspaniałość jest po wsze czasy, a którego chwała wiecznie trwać będzie, po wieki będzie panował.

Wiekuisty jest Królem, Wiekuisty był Królem, Wiekuisty będzie Królem na wieki wieków.

נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם, כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם, כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

ק״ה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

חזן אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל, מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

ק״ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

חזן מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ, וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ. מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן. תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ, עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ.

ק״ה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ. מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

נקדש Święcić będziemy imię Twoje na tym świecie, jak je święcą na niebiańskich wyżynach, jako napisane jest przez Twoich proroków; jeden woła do drugiego i mówi: „Święty, święty, święty jest Pan zastępów, pełna jest cała ziemia Jego chwały. A wśród burzliwego i donośnego potężnego i mocnego głosu, dają się słyszeć serafim, stojąc naprzeciw i wołając do siebie: „niech będzie pochwalony". Niech będzie pochwalony majestat Wiekuistego na każdem miejscu. Z każdego miejsca, Królu nasz, jaśniej i panuj nad nami, albowiem my w Tobie ufność pokładamy. Kiedy zapanujesz w Syonie, obyś jak najrychlej za dni naszych, po wieczne czasy tam osiadł. Bądź wywyższony i wyświęcony w Jerozolimie, grodzie Twoim, po wsze pokolenia i wszystkie wieki. Oby nasze oczy zobaczyły Twoje Królestwo, jako jest napisane w pieśniach Twej chwały przez Dawida, Twego sprawiedliwego pomazańca. „Wiekuisty będzie królował na wieki, Bóg Twój Syonie z pokonia w pokolenie — halleluja"!

לדור Z pokolenia w pokolenie będziemy głosić Twoją wielkość i po wszystkie wieki będziemy obchodzić Twoją świętość, a chwała Twoja, Boże nasz, oby nigdy nie znikła z naszych ust, albowiem Tyś Panem, Wielkim i Świętym Królem.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

ובכן Tak tedy ześlij Twą bojaźń, Wiekuisty Boże nasz na wszystkie Twoje dzieła, a trwogę Twoją na wszystko, co stworzyłeś, aby się Ciebie obawiały wszystkie jestestwa, a przed Tobą się korzyły wszystkie stworzenia, aby się wszyscy złączyli w jeden związek dla czynienia Twojej woli z całem sercem — tak jak my to uznajemy Wiekuisty Boże nasz, że panowanie należy do Ciebie, potęga w Twojej ręce, a siła w Twej prawicy, a imię Twoje majestatu pełne nad wszystkiem, co stworzyłeś.

ובכן Tak tedy daj cześć Wiekuisty Twemu narodowi, chwałę tym, którzy się Ciebie boją błogą nadzieję tym, którzy Ciebie szukają i swobodę ust tym, którzy w Tobie pokładają ufność, radość Twej ziemi, wesele Twemu miastu i wzrost siły Twemu słudze Dawidowi i blask jasności synowi Izaja — Twemu pomazańcowi, rychło za dni naszych.

ובכן A sprawiedliwi będą widzieli i będą się cieszyli, uczciwi będą się radowali, a pobożni śpiewem się rozweselą. Zbrodnia zaś zawrze swą paszczę, a grzeszność wszelaka zniknie — jak dym, gdy usuniesz z ziemi panowanie przemocy.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא

ותמלוך A Ty Wiekuisty Sam będziesz panował nad wszystkiemi Twojemi dziełami, na górze Syon, siedzibie Twojej chwały i w Jerozolimie, Twoim świętym grodzie, jak jest napisane w Twoich świętych słowach: „Będzie[1]) panował Wiekuisty na wieki, Bóg Twój Syonie, z pokolenia w pokolenie. Halleluja'."

קדוש Ty jesteś święty, a pełne majestatu imię Twoje, a nie masz Boga prócz Ciebie jak napisane: „Wywyższony jest Wiekuisty zastępów przez sprawiedliwość, a święty Pan uświęcony łaską"[2]). Bądź pochwalony Wiekuisty, Święty Królu!

אתה בחרתנו Ty nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów, umiłowałeś nas i znalazłeś w nas upodobanie, wywyższyłeś nas ponad inne języki, uświęciłeś nas Twojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas Królu nasz do Twojej służby i wielkiem a świętem imieniem Twojem nas obwołałeś.

ותתן Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień (sobotni i dzień) pamiętania, dzień (przypominania) surmy, — (w miłości) — świętą zjawę, —jako pamiątkę wyjścia z Egiptu.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, niech

---

[1]) Psalmy CXLVI. 10. [2]) Jezajasz V. 16.

וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ, וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ, וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אַרְצֶךָ, וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יָצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ, וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה, (לשבת אֱלֹהֵינוּ

się wzniesie, dojdzie i dosięgnie Cię, niech się ukaże, niech łaskawie będzie przyjęta, wysłuchana i uwzględniona pamięć i myśl o nas i pamięć o naszych ojcach i pamięć o Messyaszu, potomku Dawida, Twego sługi i pamięć o Jerozolimie, Twoim świętym grodzie i pamięć o całym narodzie Twoim — domu Izraela ku zbawieniu, dobremu, życzliwości, łasce i miłosierdziu, ku życiu i pokojowi w tym dniu pamiętania. Wspomnij o nas Wiekuisty Boże nasz w nim dla dobra i pamiętaj o nas w nim ku błogosławieństwu i dopomóż nam w nim ku życiu. Słowem zaś pomocy i miłosierdzia osłoń nas i zlituj się nad nami. Zmiłuj się nad nami i dopomóż nam, gdyż do Ciebie są oczy nasze (zwrócone), albowiem Ty jesteś Panem, Królem litości i miłosierdzia.

אלהינו ואלהי Boże nasz i Boże naszych ojców zapanuj nad całym światem w Twej świetności, wznieś się nad całą ziemią w Twej wspaniałości i zajaśnij blaskiem potężnej Twej mocy nad wszystkimi mieszkańcami świata na Twej ziemi, aby każde stworzenie wiedziało, żeś Ty je stworzył i zrozumiała każda istota, żeś Ty ją do życia powołał, aby przyznało wszystko, co tchnienie ma w swych nozdrzach: „Wiekuisty[1]), Bóg Izraela jest Królem, a królestwo Jego rozciąga się na wszystko.“ (*W sobotę:* Boże

[1]) Ps. CIII. 19.

וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ,) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־

nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spoczynku), Uświęć nas Twojemi przykazaniami, daj nam udział w Twej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą (*w sobotę:* i utrwal w miłości i łasce Wiekuisty Boże nasz nasze dziedzictwo, Twoją świętą sobotę, by w niej odpoczywał Izrael, co święci imię Twoje), oczyść nasze serce, by Ci mogło szczerze służyć, jako Ty Wiekuisty jesteś Bogiem szczerym i słowo Twoje jest szczere i wiecznie trwające. Bądź pochwalony Wiekuisty, Królu nad całą ziemią, który uświęcasz (sobotę) Izraela i dzień pamiętania.

רצה Miej upodobanie Wiekuisty Boże nasz w narodzie Twoim Izraelu i w jego modlitwie i przywróć służbę do podwórza Twego domu, ofiary zaś Izraela i jego modlitwę przyjm w miłości i łasce i oby się Tobie zawsze podobała służba Izraela, narodu Twego.

ותחזינה Oby oczy nasze widziały jak powrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, który zwróci Syonowi Swoją świetność.

מודים Dziękujemy Ci, albowiem Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców po wszystkie czasy, Opoką naszego życia; Tarczą jesteś naszego zbawienia z pokolenia w pokolenie. Dziękujemy Ci i głosimy chwałę Twoją za nasze życie, Twojej ręce powierzone i za nasze duszy, Tobie poruczone i za Twoje codzienne cudy wobec nas i za Twoje dziwy i za Twoje dobrodziejstwa każdoczesne, z wieczora,

עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

לש״ץ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, כֹּהֲנִים, עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

z rana i w południe. Najdobrotliwszy! niewyczerpane jest Twoje miłosierdzie; Najmiłosierniejszy! bezgraniczna jest Twoja łaska. Od wieków my Tobie ufamy.

ועל Za to wszystko niech będzie pochwalone i wywyższone imię Twoje Królu nasz po wieki wieków.

וכתוב Zapisz ku błogiemu życiu wszystkich synów Twego przymierza.

וכל Wszyscy żywi dziękują Ci sela' i chwalą szczerze imię Twoje — Panie naszego zbawienia i naszej pomocy, sela'. Bądź pochwalony Wiekuisty. „Najdobrotliwszy" jest imię Twoje i tylko Tobie godzi się dziękować.

שים שלום Użycz pokoju, szczęścia i błogosławieństwa, łaski, miłości i miłosierdzia, nam i całemu Izraelowi, Twojemu narodowi. Pobłogosław nas wszystkich razem, Ojcze nasz jasnością Twego oblicza. Wszak w jasności Twego oblicza przykazałeś nam Wiekuisty Boże nasz naukę życia i miłość cnoty, sprawiedliwość, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i pokój. Oby się Tobie podobało pobłogosławić naród Twój, Izraela, o każdej porze i każdej godzinie Twoim pokojem.

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

פותחין בשבת אין אומרים אבינו מלכנו הארון

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וָפֶשַׁע מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

בספר W księdze życia, błogosławieństwa, spokoju i godziwego utrzymania — obyśmy byli wymienieni i zapisani przez Ciebie, my i cały naród Twój, dom Izraela, ku błogiemu życiu i pokojowi. Bądź pochwalony Wiekuisty, Sprawco pokoju.

W sobotę אבינו מלכנו się nie odmawia

אבינו Ojcze nasz Królu nasz, grzeszyliśmy przed Tobą.

Ojcze nasz Królu nasz, nie mamy innego Króla prócz Ciebie.

Ojcze nasz Królu nasz, postąp z nami (łaskawie) gwoli Twemu imieniu.

Ojcze nasz Królu nasz, odnów nam dobry rok.

Ojcze nasz Królu nasz, usuń od nas wszelkie ciężkie przeznaczenia.

Ojcze nasz Królu nasz, zniwecz zamysły naszych nieprzyjaciół.

Ojcze nasz Królu nasz, unicestwij radę naszych wrogów.

Ojcze nasz Królu nasz, usuń od nas wszelkiego przeciwnika i szkodnika.

Ojcze nasz Królu nasz, zamknij usta naszym szkodnikom i potwarcom.

Ojcze nasz Królu nasz, usuń zarazę, miecz, głód, niewolę i niszczyciela od synów Twego przymierza.

Ojcze nasz Królu nasz, powstrzymuj plagę od Twego dziedzictwa.

Ojcze nasz Królu nasz, przebacz i odpuść wszystkim naszym grzechom.

Ojcze nasz Królu nasz, wymaż i usuń wszystkie nasze przewinienia i grzechy z przed Twoich oczu.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־
שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־
תְּפִלָּתֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ.

Ojcze nasz Królu nasz, zatrzyj w Twojem nieprzebranem miłosierdziu wszelkie ślady naszej winy.

Ojcze nasz Królu nasz, pozwól nam wrócić do Ciebie w zupełnej skrusze.

Ojcze nasz Królu nasz, ześlij zupełne wyzdrowienie chorym Twego narodu.

Ojcze nasz Królu nasz, rozedrzyj potępiający nas wyrok sądu.

Ojcze nasz Królu nasz, wspomnij o nas z życzliwością.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi dobrego życia.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi zbawienia i pomocy.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi utrzymania i wyżywienia.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi zasług.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi odpuszczenia i przebaczenia.

Ojcze nasz Królu nasz, pozwól, by rychło nam zakwitło zbawienie.

Ojcze nasz Królu nasz, podnieś (róg) świetność Izraela, Twego narodu.

Ojcze nasz Królu nasz, podnieś (róg) świetność Twego pomazańca.

Ojcze nasz Królu nasz, napełnij nasze ręce Twojemi błogosławieństwami.

Ojcze nasz Królu nasz, napełnij nasze spichrze obfitością.

Ojcze nasz Królu nasz, wysłuchaj naszego głosu, zmiłuj się i zlituj nad nami.

Ojcze nasz Królu nasz, przyjm w litości i łasce naszą modlitwę.

Ojcze nasz Królu nasz, otwórz bramy niebios dla naszej modlitwy.

Ojcze nasz Królu nasz, pamiętaj że prochem jesteśmy.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל־יִחוּדֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא־לְמַעֲנֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

Ojcze nasz Królu nasz, nie odeślij nas z niczem z przed Siebie.

Ojcze nasz Królu nasz, oby ta godzina była godziną miłosierdzia i czasem łaski przed Tobą.

Ojcze nasz Królu nasz, zlituj się nad nami, nad naszemi dziećmi i niemowlętami.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli zabitym dla Twojego świętego imienia.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli tym, którzy na rzeź szli dla Twego uświetnienia.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli tym, którzy szli w ogień i wodę dla uświęcenia Twojego imienia.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Sobie, jeżeli nie gwoli nam.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Sobie i dopomóż nam.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Twemu nieprzebranemu miłosierdziu.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Twemu wielkiemu, potężnemu i wspaniałemu imieniu, którem się szczycimy.

Ojcze nasz Królu nasz, bądź nam łaskawy i odpowiedz nam; że nie mamy żadnych zasług, postąp Ty z nami łaskawie i miłosiernie i dopomóż nam.

קדיש שלם

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן.

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יתגדל Niech będzie wywyższone i poświęcone imię Pana na świecie, który stworzył wedle Swej woli. Oby zesłał Swoje królestwo za życia waszego i waszych dni i za życia całego domu Izraela jak najrychlej i w jak najbliższym czasie i mówcie amen!

יהא Niech będzie imię Jego wielkie pochwalone na wieki wieków.

יתברך Niech będzie pochwalone, błogosławione, uczczone i wywyższone, uświetnione i wyniesione imię Jego świętości. Niech będzie pochwalony Ten, który jest wyższy ponad wszelkie błogosławieństwo, śpiew, chwałę lub dziękczynienie, jakie my tu na świecie możemy głosić i mówcie amen!

קבל Przyjm w miłosierdziu i łasce naszą modlitwę.

תתקבל Oby błagania i życzenia całego Izraela wysłuchane zostały przez Ojca niebieskiego i mówcie amen!

יהי Niech będzie imię Wiekuistego chwalone odtąd i na wieki.

יהא Oby nam z niebios przeznaczone zostały mnogi pokój i życie, nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

עזרי Pomoc moja od Wiekuistego, Stwórcy nieba i ziemi.

עשה Oby Ten, który jest Sprawcą pokoju na wyżynach zesłał w Swojem miłosierdziu pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ. מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מָלָךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם.

אַב הָרַחֲמִים, הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן, תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם. כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ, מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים.

סֵדֶר הוֹצָאַת סֵפֶר הַתּוֹרָה.

כשפותחין הארון אומרים זה.

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ, וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם.

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. נ״פ

אין כמוך Nikt Tobie między bogami nie dorównuje i nic nie dorównuje Twoim czynom. Twoje królestwo jest królestwem wszystkich światów — a Twoje panowanie trwa w każdem pokoleniu. Wiekuisty jest Królem, Wiekuisty był Królem, Wiekuisty będzie Królem na wieki, Wiekuisty da siłę Swemu narodowi, Wiekuisty pobłogosławi naród Swój pokojem. Panie miłosierdzia, użycz w Twej łasce dobrego Syonowi, odbuduj mury Jerozolimy, albowiem Tobie Samemu ufamy Królu, Panie Wysoki, Wzniosły i Dostojny Panie światów.

ויהי A stało się: gdy ruszyła arka, że powiedział Mojżesz: „Wstań Wiekuisty, a rozproszą się Twoi wrogowie i pierzchną nieprzyjaciele przed Tobą, albowiem ze Syonu wychodzi nauka, a słowo Boże z Jerozolimy Niech będzie pochwalony Ten, który dał zakon Swemu narodowi (Izraelowi) w Swojej świętości.

(״י ״י 3 razy) Wiekuisty, Wiekuisty, Tyś Panem Miłosiernym i Łaskawym, Cierpliwym a Pełnym miłości i prawdy. Dochowujesz miłości tysiącom, przebaczasz winę, przekroczenie i grzech, i odpuszczasz.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה, וְהָפֵק רְצוֹנֵנוּ וְתֶן־לָנוּ שְׁאֵלָתֵנוּ, וּמְחוֹל עַל־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בָתֵּינוּ, מְחִילָה בְּחֶסֶד, מְחִילָה בְּרַחֲמִים, וְטַהֲרֵנוּ מֵחֲטָאֵינוּ וּמֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ, וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם, לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה, וְתֶן־לָנוּ לֶחֶם לֶאֱכוֹל, וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ, וְעֹשֶׁר וְכָבוֹד וְאֹרֶךְ יָמִים, לַהֲגוֹת בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיהָ, וְשֵׂכֶל וּבִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ, וְשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל־מַכְאוֹבֵינוּ, וּתְבָרֵךְ אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי יָדֵינוּ, וְתִגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת, וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת, וְתַטֶּה לֵב הַמַּלְכוּת וְיוֹעֲצֶיהָ וְשָׂרֶיהָ עָלֵינוּ לְטוֹבָה, אָמֵן, וְכֵן יְהִי רָצוֹן.

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ. נ״ס

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא, בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ, יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ, וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב

ובכן Panie wszechświata spełnij nasze prośby ku dobremu, ziść naszą wolę i spełnij nam nasze życzenie. Przebacz nam wszystkie nasze grzechy i grzechy naszych domowników, przebacz w miłości i miłosierdziu. Oczyść nas z naszych grzechów, win i przekroczeń i wspomnij nas łaskawie i czuwaj nad nami przez udzielenie nam Twojej pomocy i miłosierdzia. Wspomnij na nas, abyśmy dobrze, długo i spokojnie żyli w dostatku i szczęściu. Użycz nam chleba do jedzenia i odzieży do okrycia się, bogactwa, poważania i długiego życia, byśmy mogli badać Twoją naukę i zachować jej przykazania, daj nam rozum i rozwagę, byśmy mogli pojąć i zrozumieć głębokie jej tajemnice. Zeszlij także zupełne wyzdrowienie na wszystkie nasze bole, pobłogosław dziełom naszych rąk i wydaj dla nas dobre zbawienne i pocieszające uchwały, usuń zaś od nas wszystkie ciężkie postanowienia i nakłoń dla nas ku dobremu serce władzy, jej radców i książąt — amen, oby tak była wola Twoja.

ואני A ja modlitwę do Ciebie zanoszę w czasie Twej łaski, o Boże, w nieprzebranem Twem miłosierdziu odpowiedz mi prawdziwą Twoją pomocą.

בריך Niech będzie pochwalone imię Pana świata, niech będzie pochwalony Twój tron i miejsce Twego pobytu. Oby Twa łaska wobec narodu Twego Izraela wiecznie trwała, a zbawienną Twoją prawicę, trzymaj nad Twoim narodem w Twoim świętym domu. Zeszlij na nas Twoje zbawienne światło i przyjm naszą mo-

נְהוֹרָךְ, וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ
דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין, בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ
צַדִּיקַיָּא, לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל־דִּי לִי, וְדִי
לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא, וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא.
אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל־כֹּלָּא, אַנְתְּ הוּא דְשַׁלִּיט עַל־מַלְכַיָּא,
וּמַלְכוּתָא דִילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּה דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן.
לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא וְלָא עַל־בַּר־אֱלָהִין סָמִיכְנָא,
אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא, דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט, וְאוֹרַיְתֵהּ
קְשׁוֹט, וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט, וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט.
בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר
תּוּשְׁבְּחָן: יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא,
וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי, וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל,
לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם.

חו״ק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

חו״ק אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.

חזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.

קהל לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת
וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ
יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו
קָדוֹשׁ הוּא. רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר
קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

dlitwę w miłosierdziu. Oby było wolą Twoją, byś nam przedłużył życie w szczęściu, by każdy z nas mógł być wliczony między cnotliwych. Zmiłuj się nademną i strzeż mnie i wszystko, co ja posiadam, i co posiada naród Twój Izrael. Ty żywisz wszystko i utrzymujesz wszystko, Tyś jest Panem wszystkiego, Tyś jest Władcą Królów i Twoje jest królestwo. A ja sługa Najświętszego, niech będzie On pochwalony, korzę się przed Nim i przed świetnością Jego nauki o każdym czasie i porze. Nie pokładam ufności w człowieku, ani na synu Boga się opieram, tylko na Panu niebios, On jest prawdziwym Bogiem, Jego zakon jest prawdą i prawdą są jego prorocy. On dokonuje wiele dobrych i prawdziwych czynów. W nim ufam i głoszę chwałą jego świętego i drogiego imienia. Oby Twoją wolą było, byś moje serce otworzył Twojej nauce i spełnił życzenia mego serca i życzenia serca całego Izraela narodu Twego, ku dobremu, ku życiu i pokojowi.

שמע Słuchaj Izraelu! Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny! Jedyny jest nasz Bóg, wielki jest nasz Pan, święte i wspaniałe jest imię Jego.

גדלו Oddajcie razem ze mną hołd Wiekuistemu i razem wywyższajmy imię Jego. Twoja Wiekuisty jest wielkość, potęga, świetność, zwycięstwo i wspaniałość, albowiem wszystko, co na niebie i ziemi, jest Twoje. Twoje Wiekuisty jest królowanie i wszelakie wywyższenie. Wynoście Wiekuistego, Boga naszego, i korzcie się u podnóża stóp Jego, Święty On; Wynoście Wiekuistego, Boga naszego, i korzcie się przed Jego świętą górą, albowiem Święty jest Wiekuisty, Bóg nasz!

כשמגביהין הס"ת אומרים זה.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם משֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַל־פִּי יְיָ בְּיַד משֶׁה.

עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר. דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ, בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד. יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר.

הש"ץ או הקורא יאמר זה.

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן. הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קְרָב יַעֲמֹד (ר"פ ב"פ הכהן). בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.

ועונין הקהל.

וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם.

קודם קריאת התורה העולה מברך.

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ.

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

תאז A oto zakon, który przedłożył Mojżesz synom Izraela z rozkazu Wiekuistego, jak to Bóg mu przekazał. Drzewem żywota jest on dla tych, którzy się go trzymają, a kto się oń opiera jest szczęśliwy. Jego drogi są drogami miłości, a wszelkie jego ścieżki prowadzą do pokoju. Długość życia po jego prawicy, a po lewicy bogactwo i cześć. Wiekuisty chce, by dla Jego sprawiedliwości zakon był wywyższony i uświetniony

(Przed czytaniem tory mówi kantor):

On popiera, zasłania i wspomaga wszystkich, którzy w Nim pokładają ufność, i mówmy amen! Wszyscy złóżcie hołd naszemu Bogu i cześć oddajcie zakonowi.

Niech tu zbliży się i (stanie kapłan).

Niech będzie pochwalony Ten, który dał zakon Swemu ludowi, Izraelowi, w Swej świętości.

(Lud odpowiada). Wy wszyscy, którzy w opiekę Panu się oddajecie, będziecie żywi, jako dziś.

(Wołany do zakonu mówi przed czytaniem):

Chwalcie Wiekuistego, godnego chwały. Niech będzie pochwalony Wiekuisty, godny chwały na wieki. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu świata, który wybrałeś nas z pośród wszystkich narodów i dałeś nam Twój zakon, bądź pochwalony, Wiekuisty, Dawco zakonu.

לאחר קריאת התורה העולה מברך.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

וקורין בס״ת ראשון ה׳ (בשבת ז׳) גברי בפ׳ וירא, וה׳ פקד.

וַיהוָה פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר, וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר. וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֵּן לִזְקֻנָיו, לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים. וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֶׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלַד לוֹ, אֲשֶׁר־יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק. וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנַת יָמִים, כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים. לוי. וְאַבְרָהָם בֶּן־מְאַת שָׁנָה, בְּהִוָּלֶד לוֹ אֵת יִצְחָק בְּנוֹ. וַתֹּאמֶר

ליום שני של ראש השנה.

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר אֵלָיו: אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי. וַיֹּאמֶר: קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק, וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה, וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ. וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר, וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ, וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ

(Po czytaniu).

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu świata, którzy nam dałeś zakon prawdziwy i wieczne życie w nas wszczepiłeś, bądź pochwalony, Wiekuisty Dawco Zakonu.

(Czyta się z zakonu Genesis XXI. i przywołuje pięciu a w sobotę siedmiu mężczyzn).

ויי פקד I Wiekuisty pamiętał o Sarze, jak powiedział, i Wiekuisty uczynił Sarze, jak przyrzekł. I Sara zaszła i porodziła Abrahamowi syna pod jego starość w czasie, który Bóg mu oznajmił. I nazwał Abraham syna swego, który mu się urodził, którego powiła mu Sara, Izak. — I obrzezał Abraham syna swego, Izaka, gdy ten liczył ośm dni, jakmu Wiekuisty przekazał. Abraham liczył sto lat, gdy mu się urodził syn jego Izak.

Na drugi dzień Nowego Roku czyta się z I ks. Moj. rozdział XXII.

ויהי I stało się po tych wypadkach, a Bóg doświadczył Abrahama i rzekł do niego: „Abraham;" a on odrzekł: „Oto jestem". I rzekł Bóg: Weź Izaka syna Twego, Twego jedynego, którego miłujesz, i pójdź do ziemi Morija i złóż go tam na całopalenie, na jednej z gór, którą ci wskażę. I wstał Abraham wczesnym rankiem, osiodłał osła swego i zabrał ze sobą dwoje pacholąt i syna swego Izaka i narąbał drzew

שָׂרָה צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים, כָּל־הַשֹּׁמֵעַ
יִצְחַק־לִי. וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה
בָנִים שָׂרָה, כִּי־יָלַדְתִּי בֵן לִזְקֻנָיו. וַיִּגְדַּל
הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל, וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָדוֹל
בְּיוֹם הִגָּמֵל אֶת־יִצְחָק. (בשבת ג.) וַתֵּרֶא שָׂרָה
אֶת־בֶּן־הָגָר הַמִּצְרִית, אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם
מְצַחֵק. וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת
וְאֶת־בְּנָהּ, כִּי לֹא יִירַשׁ בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת עִם־
בְּנִי עִם־יִצְחָק. וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי
אַבְרָהָם, עַל אוֹדֹת בְּנוֹ. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
אַבְרָהָם אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנַּעַר וְעַל־

ליום שני של ראש השנה

אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים. לוי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־
הַמָּקוֹם מֵרָחֹק. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו
שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה
עַד־כֹּה, וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם. וַיִּקַּח
אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת, וַיֵּלְכוּ
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו. וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו
וַיֹּאמֶר אָבִי, וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי, וַיֹּאמֶר: הִנֵּה

Wówczas rzekła Sara: Radość mi zrobił Wiekuisty, bo każdy kto usłyszy, będzie się ze mnie śmiał. I rzekła: Któżby był powiedział Abrahamowi, że Sara będzie karmiła synów, a oto zrodziłam syna pod starość jego. A chłopak rósł i odłączono go; wówczas urządził Abraham wielką ucztę w dniu odłączenia Izaka. Gdy Sara widziała, że syn Hagary Egipcyanki, którego ta urodziła Abrahamowi, szydzi, rzekła do Abrahama: Napędź tę służebnicę wraz z jej synem, bo nie będzie dziedziczył syn tej służebnicy z moim synem, z Izakiem. Jednak to słowo, co do syna jego bardzo źle się wydało w oczach Abrahama. Ale i Bóg rzekł do Abrahama: Nie martw się z powodu chłopca i twej

W drugi dzień Nowego Roku

na całopalenie; powstał i poszedł na miejsce, o którem mu Wiekuisty mówił. Trzeciego dnia wzniósł Abraham oczy swoje i zobaczył to miejsce z daleka. Wówczas rzekł Abraham do pacholąt: „Zostańcie tutaj z osłem, a ja i chłopiec — pojdziemy w to miejsce — pokłonimy się i powrócimy do was“. I Abraham zabrał ze sobą drzewo na całopalenie i włożył na syna swego Izaka i wziął do ręki zarzewie i nóż i poszli obaj razem. I rzekł Izak do Abrahama ojca swego, i powiedział: „Ojcze mój“; a on mu odparł: „Oto jestem synu mój“;

אֲמָתֶךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ, כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זָרַע. ג. (בשבת ד.) וְגַם אֶת־בֶּן־הָאָמָה לְגוֹי אֲשִׂימֶנּוּ, כִּי זַרְעֲךָ הוּא. וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח־לֶחֶם וְחֵמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־הָגָר שָׂם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיְשַׁלְּחֶהָ, וַתֵּלֶךְ וַתֵּתַע בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע. וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֵמֶת, וַתַּשְׁלֵךְ אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׂיחִם. וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אַל־אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיָּלֶד, וַתֵּשֶׁב מִנֶּגֶד וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל

ליום שני של ראש השנה

הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי, וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו. שלישי וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים, וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ, וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים, וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ, וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים. וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ. וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם,

służebnicy; wszystkiego, co ci Sara powie, słuchaj, albowiem po Izaku będzie się nazywać Twoje potomstwo. Ale także ze syna służebnicy wywiodę lud, albowiem on jest twoim potomkiem. Abraham wstał tedy wczesnym rankiem, wziął chleb i stągiew wody dał Hagarze, włożył na jej barki dziecko i wysłał ją, a ona odeszła i błąkała się po puszczy B'er Szaba Gdy się wyczerpała woda ze stągwi, porzuciła dziecko pod jeden z krzaków. Odeszła i usiadła naprzeciw na odległość strzały z łuku, bo powiedziała: „niechaj nie oglądam śmierci dziecka;" usiadła więc zdalaj podniosła swój głos i płakała. A Bóg usłyszał głos

W drugi dzień Nowego Roku

I rzekł Izak: „oto ogień i drwa, ale gdzie jagnię dla całopalenie". A Abraham odrzekł „Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, mój synu"; i szli obaj razem. I przybyli na miejsce, które Bóg mu wskazał; Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył drwa, związał syna swego Izaka i położył go na ołtarzu, na stosie. Abraham wyciągnął swą rękę i wziął nóż, by zabić syna swego. Ale anioł Boży z nieba nań zawołał i rzekł: „Abrahamie, Abrahamie, a ten odparł:

הַנַּעַר וַיִּקְרָא מַלְאַךְ אֱלֹהִים אֶל־הָגָר מִן־
הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־לָּךְ הָגָר, אַל־תִּירְאִי
כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנַּעַר בַּאֲשֶׁר הוּא־
שָׁם. (בשבת ה.) קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנַּעַר וְהַחֲזִיקִי
אֶת־יָדֵךְ בּוֹ, כִּי לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימֶנּוּ. וַיִּפְקַח
אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא בְּאֵר מָיִם, וַתֵּלֶךְ
וַתְּמַלֵּא אֶת־הַחֵמֶת מַיִם וַתַּשְׁקְ אֶת־הַנָּעַר.
וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנַּעַר וַיִּגְדָּל, וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר
וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת. וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּארָן,
וַתִּקַּח־לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. (ה. בשבת ו.)
וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל
שַׂר־צְבָאוֹ אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר, אֱלֹהִים עִמְּךָ

ליום שני של ראש השנה

וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי. וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר
וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה, כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי, כִּי־
יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה, וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־
יְחִידְךָ מִמֶּנִּי. וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא
וְהִנֵּה אַיִל, אַחַר, נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו, וַיֵּלֶךְ
אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל, וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת
בְּנוֹ. וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא,
יְהוָה יִרְאֶה, אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם, בְּהַר יְהוָה
יֵרָאֶה. רביעי וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם

chłopięcia, przeto anioł Boży zawołał z nieba na Hagarę i rzekł do niej. Cóż Ci jest Hagaro? nie obawiaj się, albowiem Bóg wysłuchał głosu dziecka, gdzie się znajduje. Wstań, podnieś chłopię, i podaj mu rękę, albowiem uczynię je wielkim narodem. Bóg otworzył jej oczy tak, że zobaczyła studnię z wodą, poszła więc i napełniła stągiew wodą i napoiła chłopię. I Bóg był z chłopięciem; wyrósł więc i osiadł na puszczy i stał się łucznikiem. Osiadł był na puszczy Paran —, a jego matka przywiodła mu żonę z kraju Egiptu. A stało się w onym czasie, że Abimelech i Fichol, dowódca jego wojska, rzekł do Abrahama: Bóg jest

W drugi dzień Nowego Roku

„Oto jestem". I rzekł anioł: Nie wyciągaj ręki przeciw chłopcu i nie czyń mu nic, gdyż teraz poznałem, żeś bogobojny i nie odmówiłeś mi Twego jedynego syna. Gdy Abraham podniósł oczy swoje, zobaczył jak się baran zaplątał rogami w gąszczy; wtedy podbiegł Abraham, zabrał barana i przyniósł go w ofierze zamiast syna swego. I Abraham nazwał to miejsce. „Bóg będzie widział" — jak się do dziś mówi: „na górze Wiekuistego objawia się". Anioł zaś Boży zawołał poraz wtóry na Abrahama z nieba.

בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה. וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי
בֵאלֹהִים הֵנָּה אִם־תִּשְׁקֹר לִי וּלְנִינִי וּלְנֶכְדִּי,
כַּחֶסֶד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמְּךָ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־
הָאָרֶץ, אֲשֶׁר־גַּרְתָּה בָּהּ. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אָנֹכִי אִשָּׁבֵעַ. וְהוֹכִחַ אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ,
עַל אֹדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי
אֲבִימֶלֶךְ. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי
עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה, וְגַם אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ
לִּי וְגַם אָנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בִּלְתִּי הַיּוֹם. וַיִּקַּח
אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר, וַיִּתֵּן לַאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ
שְׁנֵיהֶם בְּרִית. (ה. בשבת ז.) וַיַּצֵּב אַבְרָהָם אֶת־

לִיוֹם שֵׁנִי שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה

שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם. וַיֹּאמֶר: בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם
יְהוָה, כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה,
וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ. כִּי־בָרֵךְ
אֲבָרֶכְךָ, וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם, וְיִרַשׁ
זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו. וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל
גּוֹיֵי הָאָרֶץ, עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי. וַיָּשָׁב
אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו, וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־
בְּאֵר שָׁבַע, וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע. חמישי

z Tobą we wszystkiem, co czynisz. A teraz przysięgnij mi na Boga, że nie sprzeniewierzysz się ani synowi, ani wnukowi mojemu, że będziesz świadczył miłość mnie i krajowi, w którym mieszkałeś, miłość, jako ja wobec Ciebie czyniłem. I Abraham odparł: „przysięgam". Wytknął jednak Abraham Abimelechowi sprawę studni, które zabrali słudzy Abimelecha. Na co Abimelech odparł: „nie wiem, kto to uczynił, a i Ty mi tego nie opowiedziałeś, a ja nie słyszałem o tem, dopiero dziś. Abraham wziął tedy owce i woły i dał Abimelechowi i zawarli obaj przymierze. I Abraham

---

W drugi dzień Nowego Roku

I rzekł: „Na Siebie przysięgam, mówi Wiekuisty, że ponieważ uczyniłeś tę rzecz i nie odmówiłeś syna swego jedynego, że Ci pobłogosławię i pomnożę Twoje potomstwo jak gwiazdy na niebie i jak piasek, co jest na brzegu morza, i potomstwo Twoje zdobędzie bramę swoich wrogów. I będą czuć się błogosławione przez potomstwo Twoje wszystkie narody ziemi za to, żeś usłuchał głosu mojego. Wtedy wrócił Abraham do swych pacholąt i wstali i poszli razem do B'er Szaba, a Abraham osiadł w B'er

שֶׁבַע כִּבְשֹׂת הַצֹּאן לְבַדְּהֶן. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשֹׂת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבַדָּנָה. וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שֶׁבַע כְּבָשֹׂת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה־לִּי לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת. עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם. וַיִּכְרְתוּ בְרִית בִּבְאֵר שָׁבַע, וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים. וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע, וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם. וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים. חצי קדיש

ליום שני של ראש השנה

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר: הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַם־הִוא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ. אֶת־עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בּוּז אָחִיו, וְאֶת־קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם. וְאֶת־כֶּשֶׂד וְאֶת־חֲזוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֵת בְּתוּאֵל. וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רִבְקָה, שְׁמֹנָה אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם. וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה, וַתֵּלֶד גַּם־הִוא אֶת־טֶבַח וְאֶת־גַּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעֲכָה. ח״ק. וקורין למפטיר בפ׳ פנחס

postawił osobno siedm jagniąt. Na to rzekł Abimelech do Abrahama: „co oznacza tych siedmioro jagniąt które osobno postawiłeś". A on odrzekł: „bo siedmioro jagniąt weźmiesz z mej ręki, by mi to było świadectwem, że ja kopałem tę studnię". Przeto nazywają to miejsce B'er Szaba, albowiem tam obaj przysięgli. I zawarli przymierze w B'er Szaba; poczem Abimelech i Fichol wódz jego, powstali i wrócili do kraju Filistynów. I zaszczepił tamaryszkę w B'er Szaba i wzywał tam imienia Wiekuistego, Pana odwiecznego. I Abraham zamieszkał w kraju Filistynów przez długi czas.

W drugi dzień Nowego Roku

Szaba. I stało się po tych wypadkach, że doniesiono Abrahamowi co następuje: Oto Milka zrodziła także dzieci Nachorowi, twemu bratu, Uza pierworodnego i Buza jego brata, i Kmuela, ojca Aramu, i Keseda i Chazo, Bildasza, Jildafa i Btuela. I Btuel spłodził Rebekę. Tych ośmioro zrodziła Milka Nachorowi, bratu Abrahama. Jego zaś towarzyszka nazwała się Ruma, a ta zrodziła Tebacha, Gachama, Tachasza i Maachę.

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם. וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם. וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד, לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים. וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת, לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם. מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם. לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה.

סֵדֶר הַהַפְטָרָה.

קודם קריאת ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק.

(Maftir czyta się z innego radołu z IV księgi Mojż. rozdział XXIX. 1.)

ובחדש Pierwszego dnia siódmego miesiąca będziecie mieli świąteczne zgromadzenie, żadnej roboty nie będziecie czynić, dniem trąbienia będzie on dla was. I uczynicie całopalenie na przyjemną woń Wiekuistemu, z jednego młodego byka, jednego barana i siedmiu jagniąt rocznych bez wady. A jako przyczynienie i zalewka do tego będzie przednia mąka zaczyniona oliwą, po trzy dziesiąte do byka, a dwie dziesiąte do barana. Po jednej dziesiątej zaś od każdego jagnięcia dla siedmiu jagniąt. I jednego kozła — jako ofiarę za grzechy dla rozgrzeszenia was. (To wszystko) oprócz całopalenia miesięcznego i przyczynienia i oprócz ustawicznego całopalenia i jego przyczynienia wraz z zalewkami — podług przepisu o nich, na woń przyjemną, na ofiarę ogniową Wiekuistemu.

Przed haftorą:

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu wszechświata, który wybrałeś dobrych proroków i upodobałeś Sobie ich słowa, wyrzeczone w prawdzie. Bądź pochwalony Wiekuisty, który wybrałeś zakon, sługę Swego, Mojżesza, Swój naród, Izraela i proroków prawdy i sprawiedliwości.

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הָרָמָתַיִם צוֹפִים
מֵהַר אֶפְרָיִם, וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן־יְרֹחָם
בֶּן־אֱלִיהוּא בֶּן תֹּחוּ בֶן־צוּף אֶפְרָתִי׃
וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה, וַיְהִי לִפְנִנָּה יְלָדִים וּלְחַנָּה
אֵין יְלָדִים׃ וְעָלָה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ
מִיָּמִים יָמִימָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבֹּחַ לַיהוָה
צְבָאוֹת בְּשִׁלֹה, וְשָׁם שְׁנֵי בְנֵי־עֵלִי חָפְנִי
וּפִנְחָס כֹּהֲנִים לַיהוָה׃ וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח
אֶלְקָנָה, וְנָתַן לִפְנִנָּה אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־בָּנֶיהָ
וּבְנוֹתֶיהָ מָנוֹת׃ וּלְחַנָּה יִתֵּן מָנָה אַחַת
אַפָּיִם, כִּי אֶת־חַנָּה אָהֵב וַיהוָה סָגַר

ליום שני של ראש השנה

כֹּה אָמַר יְהוָה מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם
שְׂרִידֵי חָרֶב, הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל׃
מֵרָחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי, וְאַהֲבַת עוֹלָם
אֲהַבְתִּיךְ עַל־כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד׃ עוֹד
אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, עוֹד תַּעְדִּי
תֻפַּיִךְ וְיָצָאת בִּמְחוֹל מְשַׂחֲקִים׃ עוֹד

Haftora na pierwszy dzień Nowego Roku z księgi I. Samuel, rozdział 1

Był pewien mąż z Ramataim Zofim z góry Efraim, a imię jego Elkana, syn Jerochama, syn Elihu, syn Tohu, syn Zufa z Efrat. Ten miał dwie żony; jednej na imię było Chana, drugiej zaś Pnina, Pnina miała dzieci, Chana zaś dzieci nie miała. Z roku na rok wyprawiał się ów mąż ze swego miasta, aby się pokłonić i ofiarować Bogu zastępów w Szilo, gdzie obaj synowie Elego, Chofni i Pinchas byli kapłanami Wiekuistego. A ile razy Elkana ofiarował i dawał Pninie, żonie swej i wszystkim jej synom i córkom podarki, dawał Chanie każdy podarek podwójnie, albowiem Chanę kochał, mimo że Bóg zamknął jej łono. Jej współ-

Haftora na drugi dzień Nowego Roku z ks. Jeremiasza roz. XXXI. od w. 1—20.

Albowiem tak rzekł Wiekuisty: znalazł łaskę na puszczy, naród, który uszedł miecza, Izrael zdąża do swego spokoju. Zdala Wiekuisty mi się ukazał, a Ja wieczną umiłowałem Cię miłością, dlatego miłościwie wiodłem Cię. Jeszcze Cię odbuduję i zakwitniesz dziewico Izraela, jeszcze będziesz się stroiła w bębny i będziesz ruszała do radośnego

רַחְמָהּ. וְכִעֲסַתָּה צָרָתָהּ גַּם־כַּעַס
בַּעֲבוּר הַרְּעִמָהּ, כִּי־סָגַר יְהוָה בְּעַד
רַחְמָהּ. וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְשָׁנָה מִדֵּי
עֲלוֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה כֵּן תַּכְעִסֶנָּה, וַתִּבְכֶּה
וְלֹא תֹאכַל. וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁהּ
חַנָּה לָמֶה תִבְכִּי וְלָמֶה לֹא תֹאכְלִי
וְלָמֶה יֵרַע לְבָבֵךְ, הֲלוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ
מֵעֲשָׂרָה בָּנִים. וַתָּקָם חַנָּה אַחֲרֵי אָכְלָה
בְשִׁלֹה וְאַחֲרֵי שָׁתֹה, וְעֵלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב
עַל־הַכִּסֵּא עַל־מְזוּזַת הֵיכַל יְהוָה. וְהִיא
מָרַת נָפֶשׁ, וַתִּתְפַּלֵּל עַל־יְהוָה וּבָכֹה
תִבְכֶּה. וַתִּדֹּר נֶדֶר וַתֹּאמַר יְהוָה צְבָאוֹת

ליום שני של ראש השנה

תִּטְּעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שֹׁמְרוֹן, נָטְעוּ נֹטְעִים
וְחִלֵּלוּ. כִּי יֶשׁ־יוֹם קָרְאוּ נֹצְרִים בְּהַר
אֶפְרָיִם, קוּמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ. כִּי כֹה אָמַר יְהוָה רָנּוּ לְיַעֲקֹב
שִׂמְחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם, הַשְׁמִיעוּ
הַלְלוּ וְאִמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה אֶת־עַמְּךָ אֶת

zawodniczka zaś martwiła ją, by ją upokorzyć za to, że Wiekuisty zamknął jej łono. Tak się działo rok w rok, kiedy się wyprawiała do domu Bożego — tak (Pnina) martwiła ją,—że płakała i nie jadła. Elkana zaś, mąż jej, mawiał do niej: „Chana, czemu płaczesz, czemu nie jesz i czemu serce twoje zbolałe, czyż ja ci nie lepszy od dziesięciu synów“. Chana wstała raz — po zjedzeniu i wypiciu w Szilo—podczas gdy Eli kapłan siedział na krześle u bramy świątyni Bożej. Była rozgoryczona, modliła się więc do Boga i płakała. I uczyniła ślub i rzekła: „Wie-

---

W drugi dzień Nowego Roku

tańca. Będziesz jeszcze szczepiła winnice na górach Szomronu, winiarze zaszczepią i poświęcą je. Albowiem przyjdzie dzień, kiedy winiarze będą wołali na górze Efraim: „Wstańcie, wyprawimy się do Syonu, do Wiekuistego naszego Boga“. Albowjem tak rzecze Wiekuisty do Jakóba: „radujcie się weselem i cieszcie się na czele narodów, oznajmiajcie chwalcie i mówcie, Wiekuisty dopomógł

אִם־רָאֹה תִרְאֶה בָּעֳנִי אֲמָתֶךָ וּזְכַרְתַּנִי
וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אֲמָתֶךָ וְנָתַתָּה לַאֲמָתְךָ
זֶרַע אֲנָשִׁים, וּנְתַתִּיו לַיהוָה כָּל־יְמֵי חַיָּיו
וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ. וְהָיָה כִּי
הִרְבְּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה, וְעֵלִי
שֹׁמֵר אֶת־פִּיהָ. וְחַנָּה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל־
לִבָּהּ רַק שְׂפָתֶיהָ נָּעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ,
וַיַּחְשְׁבֶהָ עֵלִי לְשִׁכֹּרָה. וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
עֵלִי עַד־מָתַי תִּשְׁתַּכָּרִין, הָסִירִי אֶת־
יֵינֵךְ מֵעָלָיִךְ. וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר לֹא
אֲדֹנִי אִשָּׁה קְשַׁת־רוּחַ אָנֹכִי וְיַיִן וְשֵׁכָר
לֹא שָׁתִיתִי, וָאֶשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי

ליום שני של ראש השנה

שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ
צָפוֹן וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ בָּם עִוֵּר
וּפִסֵּחַ הָרָה וְיֹלֶדֶת יַחְדָּו, קָהָל גָּדוֹל
יָשׁוּבוּ הֵנָּה. בִּבְכִי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים
אוֹבִילֵם אוֹלִיכֵם אֶל־נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ
יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ בָּהּ, כִּי הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל

kuisty zastępów, skoro spojrzysz na niedolę Twej służebnicy i będziesz pamiętał o mnie i nie zapomnisz o Twej służebnicy i dasz Twej służebnicy męskie potomstwo, to oddam je Wiekuistemu na całe życie, a nożyce nie dotkną się jego głowy. A gdy się tak długo modliła przed Wiekuistym — Eli strzegł jej ust. A że Chana ze serca mówiła, a tylko jej usta się poruszały, głosu zaś nie słyszano, uważał ją Eli za pijaną. I rzekł do niej Eli: „Jak długo będziesz się upijała, usuń wino od siebie". Na to Chana odparła: „Nie, mój Panie, jestem kobietą utrapianego ducha, ani wina, ani gorącego napoju nie piłam; wylewam tylko moją duszę przed Wiekuistym; nie

swemu narodowi, pozostałej reszcie Izraela". Oto ja ich sprowadzam z kraju północy i zgromadzę ich z krańców ziemi, między nimi ślepy i kulawy, odmienna i rodząca, oni razem — wielkie rzesze — powrócą tutaj. Wśrod płaczu wyjdą, ale Ja w łasce będę im towarzyszył, będę ich prowadził wśród wodnych dolin, drogą prostą, na której nie utkną, albowiem jestem Ojcem Izraelowi

יְהוָה. אַל־תִּתֵּן אֶת־אֲמָתְךָ לִפְנֵי בַּת־
בְּלִיָּעַל, כִּי מֵרֹב שִׂיחִי וְכַעְסִי דִּבַּרְתִּי
עַד־הֵנָּה. וַיַּעַן עֵלִי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם
וֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת־שֵׁלָתֵךְ אֲשֶׁר
שָׁאַלְתְּ מֵעִמּוֹ. וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שִׁפְחָתְךָ
חֵן בְּעֵינֶיךָ, וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ
וַתֹּאכַל וּפָנֶיהָ לֹא־הָיוּ־לָהּ עוֹד. וַיַּשְׁכִּמוּ
בַבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ
אֶל־בֵּיתָם הָרָמָתָה, וַיֵּדַע אֶלְקָנָה אֶת־
חַנָּה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרֶהָ יְהוָה. וַיְהִי לִתְקֻפוֹת
הַיָּמִים וַתַּהַר חַנָּה וַתֵּלֶד בֵּן, וַתִּקְרָא

ליום שני של ראש השנה

לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי הוּא. שִׁמְעוּ דְבַר־
יְהוָה גּוֹיִם וְהַגִּידוּ בָאִיִּים מִמֶּרְחָק, וְאִמְרוּ
מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל יְקַבְּצֶנּוּ וּשְׁמָרוֹ כְּרֹעֶה
עֶדְרוֹ. כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ
מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ. וּבָאוּ וְרִנְּנוּ בִמְרוֹם־צִיּוֹן
וְנָהֲרוּ אֶל־טוּב יְהוָה עַל־דָּגָן וְעַל־תִּירֹשׁ

uważaj twej służebnicy, za niecną córkę, albowiem z powodu mnogiego utrapienia i zmartwienia aż do tej chwili się modliłam". Wtedy odparł Eli i rzekł: Idź w pokoju, a Bóg Izraela spełni Twoją prośbę, którą do Niego zaniosłaś". A ona na to: „Służebnica Twoja znalazła łaskę w twoich oczach; i poszła kobieta w swoją drogę; jadła i oblicze jej nie było takie, jak dotąd. I wstali wczesnym rankiem, pokłonili się Bogu, wrócili i przybyli do swego domu do Ramy, Elkana zaś poznał Chanę, swoją żonę, i Wiekuisty o niej pamiętał. I było po upływie dni i Chana poczęła i zrodziła syna

---

W drugi dzień Nowego Roku

a Efraim jest moim pierworodnym. Słuchajcie słowa Bożego ludy i oznajmijcie wśród dalekich wysp i mówcie, że Ten, co Izraela rozprószył, zgromadzi go i będzie nad nim czuwał, jak pasterz nad swoją trzodą. Albowiem Wiekuisty wybawił Jakóba i wyswobodził go z ręki silniejszego. Przyjdą i będą się radować na wyżynach Syonu i będą zdążać do dóbr Wiekuistego, do żyta, moszczu i oli-

אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מֵיְהֹוָה שְׁאִלְתִּיו׃
וַיַּעַל הָאִישׁ אֶלְקָנָה וְכָל־בֵּיתוֹ, לִזְבֹּחַ
לַיהֹוָה אֶת־זֶבַח הַיָּמִים וְאֶת־נִדְרוֹ. וְחַנָּה
לֹא עָלָתָה, כִּי אָמְרָה לְאִישָׁהּ עַד־יִגָּמֵל
הַנַּעַר וַהֲבִאֹתִיו וְנִרְאָה אֶת־פְּנֵי יְהֹוָה
וְיָשַׁב שָׁם עַד־עוֹלָם. וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה
אִישָׁהּ עֲשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי עַד־
גָּמְלֵךְ אֹתוֹ אַךְ יָקֵם יְהֹוָה אֶת־דְּבָרוֹ,
וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה וַתֵּינֶק אֶת־בְּנָהּ עַד־גָמְלָהּ
אֹתוֹ. וַתַּעֲלֵהוּ עִמָּהּ כַּאֲשֶׁר גְּמָלַתּוּ

ליום שני של ראש השנה

וְעַל־יִצְהָר וְעַל־בְּנֵי־צֹאן וּבָקָר, וְהָיְתָה
נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה וְלֹא־יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד.
אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחֻרִים
וּזְקֵנִים יַחְדָּו, וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן
וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם. וְרִוֵּיתִי
נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן, וְעַמִּי אֶת־טוּבִי

i nazwała go Samuel, „albowiem od Boga go wyprosiłam". Gdy się mąż Elkana i cały jego dom wyprawił, by złożyć Bogu zwykłą ofiarę i ślub Chana nie wyprawiła się, albowiem powiedziała swemu mężowi: „Aż chłopiec będzie odłączony, sprowadzę go, by się okazał przed Bogiem i tam na zawsze pozostał". Wtedy jej mąż Elkana rzekł do niej: „Uczyń jako dobre w twoich oczach, zostań, aż go odłączysz. Oby tylko Bóg ziścił na nim Swoje słowo; i pozostała kobieta i karmiła syna swego, aż do odłączenia. A gdy go tylko odłączyła,

wy, owiec i trzód i będzie ich dusza, jako żyżny ogród i nie będą się więcej martwili. Wówczas będzie sie radowała dziewica wśród pląsów i młodzieńcy i starzy razem, a ich smutek zamienię na radość i pocieszę ich i rozraduję ich po ich bolu. I nasycę kapłanów tłustością i naród mój będzie syt dobroci Mej,

בְּפָרִים שְׁלשָׁה וְאֵיפָה אַחַת קֶמַח וְנֵבֶל
יַיִן וַתְּבִאֵהוּ בֵית־יְהוָה שִׁלוֹ, וְהַנַּעַר נָעַר.
וַיִּשְׁחֲטוּ אֶת־הַפָּר וַיָּבִאוּ אֶת־הַנַּעַר אֶל־
עֵלִי. וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי חֵי נַפְשְׁךָ אֲדֹנִי,
אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצֶּבֶת עִמְּכָה בָּזֶה לְהִתְפַּלֵּל
אֶל־יְהוָה. אֶל־הַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלָּלְתִּי,
וַיִּתֵּן יְהוָה לִי אֶת־שְׁאֵלָתִי אֲשֶׁר שָׁאַלְתִּי
מֵעִמּוֹ. וְגַם אָנֹכִי הִשְׁאִלְתִּהוּ לַיהוָה כָּל־
הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא שָׁאוּל לַיהוָה
וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁם לַיהוָה. וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה

ליום שני של ראש השנה

יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־יְהוָה. כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל
בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל
מְבַכָּה עַל־בָּנֶיהָ, מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל־
בָּנֶיהָ כִּי אֵינֶנּוּ. כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלֵךְ
מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדִּמְעָה, כִּי יֵשׁ שָׂכָר
לִפְעֻלָּתֵךְ נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב.

zabrała go ze sobą wraz z trzema bykami, jedną miarą mąki i stągwią wina i przywiodła go do domu Wiekuistego do Szilo, a chłopiec był jeszcze dzieckiem. Zarznęli więc byka i przywiedli chłopca do Elego. Wtedy ona rzekła: Proszę, mój Panie, jakoś żyw, mój Panie, jam kobietą, która tu stanęła przed tobą, by się pomodlić Bogu. O tego chłopca prosiłam i Wiekuisty spełnił mi prośbę, o którą Go prosiłam. Toteż oddaję go Wiekuistemu; przez wszystkie dni, jakie żyje, jest on oddany Wiekuistemu; i pokłonili się tam Wiekuistemu. Chana mo-

W drugi dzień Nowego Roku

mówi Wiekuisty. Tak rzecze Wiekuisty; głos słychać w Ramie, biadanie gorzkiego płaczu, Rachel opłakuje swoich synów, nie chce przyjąć pocieszenia, bo ich nie ma. Ale tak mówi Wiekuisty: „powstrzymaj twój głos od płaczu, a oczy twe od łez, gdyż jest nagroda dla twoich czynów, rzecze Wiekuisty — i wrócą z kraju nieprzyjaciela. „Bo jest w końcu

וַתֹּאמַר עָלַץ לִבִּי בַּיהוָה רָמָה קַרְנִי
בַּיהוָה, רָחַב פִּי עַל־אוֹיְבַי כִּי שָׂמַחְתִּי
בִּישׁוּעָתֶךָ. אֵין־קָדוֹשׁ כַּיהוָה כִּי־אֵין
בִּלְתֶּךָ, וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ. אַל־תַּרְבּוּ
תְדַבְּרוּ גְּבֹהָה גְבֹהָה יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם,
כִּי אֵל דֵּעוֹת יְהוָה וְלֹא° נִתְכְּנוּ עֲלִלוֹת.
קֶשֶׁת גִּבֹּרִים חַתִּים, וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ
חָיִל. שְׂבֵעִים בַּלֶּחֶם נִשְׂכָּרוּ וּרְעֵבִים
חָדֵלּוּ, עַד־עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה וְרַבַּת
בָּנִים אֻמְלָלָה. יְהוָה מֵמִית וּמְחַיֶּה, מוֹרִיד

°ולו ק׳

ליום שני של ראש השנה

וְיֵשׁ־תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם־יְהוָה, וְשָׁבוּ
בָנִים לִגְבוּלָם. שָׁמוֹעַ שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם
מִתְנוֹדֵד יִסַּרְתַּנִי וָאִוָּסֵר כְּעֵגֶל לֹא לֻמָּד,
הֲשִׁבֵנִי וְאָשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהָי.
כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי

dliła się i rzekła: „Moje serce raduje się w Wiekuistym, podniesiona moja głowa przez Wiekuistego, otwieram moje usta przeciw moim wrogom, albowiem raduję się z Twej pomocy. Nikt nie jest taki święty jak Wiekuisty, albowiem nie masz nikogo prócz Ciebie i nie masz Opoki, jako nasz Bóg. Nie mówcie więcej dumnie; niech zuchwałe słowo z ust wam nie wyjdzie, albowiem Pan jest Bogiem wiedzy i Jemu znane są wszelkie czyny. Łuk bohaterów się łamie, a utykający nabiorą siły. Syci sprzedawają się za chleb, a głodni nie cierpią, a także bezdzietna rodzi siedmioro, a mająca wiele dzieci staje się nieszczęśliwą. Wiekuisty uśmierca i ożywia, strąca do pod-

W drugi dzień Nowego Roku

nadzieja, — rzecze Wiekuisty, — że dzieci powrócą do swoich granic". Słyszałem często, jak Efraim się żalił, skarałeś mnie i na karę zasłużyłem, jako niesforne cielę, ale pozwól wrócić i ja wrócę, albowiem Tyś Wiekuisty, mój Bóg. Toteż po moim powrocie ukażę skruchę

שָׁאוֹל וַיָּעַל׃ יְהֹוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר
מַשְׁפִּיל אַף מְרוֹמֵם׃ מֵקִים מֵעָפָר דָּל
מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־
נְדִיבִים וְכִסֵּא כָבוֹד יַנְחִלֵם כִּי לַיהֹוָה
מְצֻקֵי אֶרֶץ וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל׃ רַגְלֵי
חֲסִידָו° יִשְׁמֹר וּרְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמּוּ כִּי־
לֹא בְכֹחַ יִגְבַּר־אִישׁ׃ יְהֹוָה יֵחַתּוּ מְרִיבָו°
עָלָו° בַּשָּׁמַיִם יַרְעֵם יְהֹוָה יָדִין אַפְסֵי־אָרֶץ
וְיִתֶּן־עֹז לְמַלְכּוֹ וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ׃

°חֲסִידָיו ק׳ °מְרִיבָיו ק׳ °עָלָיו ק׳

ליום שני של ראש השנה

סָפַקְתִּי עַל־יָרֵךְ בֹּשְׁתִּי וְגַם־נִכְלַמְתִּי כִּי
נָשָׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרָי׃ הֲבֵן יַקִּיר לִי
אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי־מִדֵּי
דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ
מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם־יְהֹוָה׃

ziemia i stamtąd wyprowadza. Wiekuisty czyni biednym i bogatym, poniża i podnosi. Podnosi z prochu biednego, z śmieciska wywyższa nędzarza, by go posadzić obok książąt i zaszczytne miejsce oddaje im w dziedzictwo, albowiem Wiekuistego są posady ziemi i na nich zbudował świat. On strzeże stóp Swoich pobożnych, źli natomiast giną w ciemności, albowiem nie w sile leży potęga człowieka. Wiekuisty — oby ci, co mu się sprzeciwiają byli skruszeni, wszak na niebiosach władnie On gromom, Wiekuisty sądzi krańce ziemi, On siłę daje Swemu królowi i podnosi głowę Swego pomazańca.

W drugi dzień Nowego Roku

i po przyznaniu się będę się bił w piersi wstydzę się i rumienię — ale noszę wstyd mej młodości. Czemże mi Efraim czy drogim synem, czy umiłowanem dziecięciem? Ilekrotnie bowiem o nim mówię, już nań znowu pamiętam, dlatego serce moje ku niem bije, ja się nad nimi zlituję, rzecze Wiekuisty.

אחר ההפטרה יברך המפטיר ברכות אלו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים, צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו.

רַחֵם עַל־צִיּוֹן, כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ.

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ, עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֶׁב זָר, וְלֹא־יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ, שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מָגֵן דָּוִד.

עַל־הַתּוֹרָה, וְעַל־הָעֲבוֹדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְכָבוֹד

Po haftorze odmawia się następujące błogosławieństwa.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu świata, Opoko wszystkich światów, Sprawiedliwy we wszystkich pokoleniach Panie wiarygodny, który mówi i czyni, który przyrzeka i dochowuje, którego wszystkie słowa są prawdą i sprawiedliwością.

נאמן Wiarygodny jesteś Wiekuisty, Boże nasz, i wiarygodne są słowa Twoje, a żadne słowo z pośród Twoich słów bezskutecznie nie wychodzi, boś Ty Panem, Królem wiarygodnym i miłościwym, bądź pochwalony Wiekuisty, Panie wiarygodny we wszystkich słowach Swoich.

רחם Zmiłuj się nad Syonem, albowiem on jest domem naszego życia, zbolałej duszy, dopomóż rychło za dni naszych, bądź pochwalony Wiekuisty, który pocieszysz Syon dziećmi jego.

שמחנו Uraduj nas Wiekuisty, Boże nasz, Eliaszem prorokiem, sługą Twoim i królestwem domu Dawida, Twego pomazańca, oby rychło przyszedł i uradował nasze serce, oby na jego tronie nie zasiadł obcy i nie odziedziczyli obcy jego sławy, albowiem na święte imię Twoje przysiągłeś mu, że jego światło nigdy nie zgaśnie. Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Dawida.

על התורה Za zakon, za służbę, za proroków i za (dzień sobotni i) dzień ten pamięci, który nam dałeś Wiekuisty, Boże nasz (na świętość i odpoczynek), na radowanie się i weselenie,

וּלְתִפְאָרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן.

כשחל ראש השנה בשבת אומרים זה.

יְקוּם פֻּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא, וּבַרְיוּת גּוּפָא, וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא, זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא, זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין, רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא, טַפְלָא וּנְשַׁיָּא, מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְכוֹן, יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן, וְיַסְגֵּי יוֹמֵיכוֹן, וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיכוֹן, וְתִתְפָּרְקוּן, וְתִשְׁתֵּזְבוּן, מִן כָּל עָקָא וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין.

na cześć i chwałę. Za wszystko Wiekuisty, Boże nasz, dziękujemy Ci i chwalimy Cię, niech imię Twoje będzie chwalone w ustach wszelkiego stworzenia, zawsze na wieki, i słowo Twoje jest szczere i trwa po wieki. Bądź pochwalony Wiekuisty, który uświęcasz (sobotę) i Izraela i dzień pamięci.

יקום פורקן Niech spłynie z nieba zbawienie, łaska, miłość i miłosierdzie, długie życie i dostatnie utrzymanie i pomoc niebieska i zdrowie cielesne i wyższe światło. (Prosimy) o zdrowe, silne i nieprzerwane potomstwo, któreby nie zaniedbywało słów nauki, (prosimy o to) dla tego całego świętego zboru, dla wielkich i małych, dla dzieci i kobiet. Oby was Król świata pobłogosławił, oby przedłużył wasze życie i pomnożył wasze dni i przedłużenie dał waszym latom, obyście byli uwolnieni i uratowani od wszelkiej niedoli

מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא, יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן, כָּל זְמַן וְעִדָּן, וְנֹאמַר אָמֵן.

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ, הֵם וּנְשֵׁיהֶם, וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה, וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל, וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר, וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה, וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים, וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם, וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה, וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם, וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן.

i wszelakich złośliwych chorób. Pan na niebie, oby wam pomocą był zawsze i w każdej porze, i mówmy amen.

מי שברך Ten, którzy błogosławił naszych praojców, Abrahama, Izaka i Jakóba, oby pobłogosławił cały ten święty zbór wraz z wszystkimi świętymi zborami, je, ich kobiety, ich synów i córki, i wszystko, co do nich należy. Oby pobłogosławił tych, którzy stawiają świątynie dla modlitwy, jakoteż tych, którzy do nich przychodzą dla modlenia się, i tych, którzy dają światło do oświetlenia i wino na kiddusz i hawdalę, i chleb dla przechodniów i jałmużnę dla biednych, jakoteż tych wszystkich, którzy się wiernie zajmują potrzebami gminy. Oby im Święty, pochwalony On, wynagrodził ich zasługę i oddalił od nich wszelką chorobę i wyleczył ich ciało i przebaczył wszystkie ich grzechy i zesłał błogosławieństwo i szczęście wszelkiemu dziełu ich rąk, oby pobłogosławił całą brać izraelską, i mówmy amen!

סֵדֶר תְּקִיעַת שׁוֹפָר.

בקצת קהלות אומרים מזמור זה ז׳ פעמים.

(מז) לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר. כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־כָף, הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה. כִּי־יְיָ עֶלְיוֹן נוֹרָא, מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ. יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ, וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ. יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתֵנוּ, אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר־אָהֵב סֶלָה. עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר. זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ, זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ. כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ, אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל. מָלַךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם, אֱלֹהִים יָשַׁב עַל־כִּסֵּא קָדְשׁוֹ. נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי־אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִשְׁמֹעַ קוֹל שׁוֹפָר.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה.

Przed trąbieniem odmawia się 7 razy następujący psalm.

למנצח Psalm mistrza z pośród synów Koracha. Wszystkie narody uderzcie w ręce, zatrąbcie Bogu wśród pieśni radośnej. Albowiem Najwyższy Bóg jest pełen dostojeństwa, jest wielkim Królem na całej ziemi. Podbijał nam narody i ludy przywodził nam pod nogi. Wybrał nam nasze dziedzictwo, dumnego Jakóba, którego miłuje, sela'. Bóg wyrusza wśród trąb, Wiekuisty wśród odgłosu puzonu. Śpiewajcie naszemu Bogu śpiewajcie, śpiewajcie naszemu Królowi, śpiewajcie. Albowiem Królem całej ziemi jest Bóg, śpiewajcie w rytmie. Bóg króluje, nad narody, Bóg siedzi na Swym świętym tronie. Książęta narodów gromadzą się dookoła narodu Boga Abrahama, albowiem do Boga należą tarcze ziemi. On jest bardzo wzniosły.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który nas uświęciłeś Swojemi przykazaniami, i przekazałeś nam wysłuchać dzwięki puzonu.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu świata, który nas zachowałeś przy życiu, utrzymałeś i dozwoliłeś doczekać tego czasu.

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.
תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.
תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה. שב
תקיעה. שברים. תקיעה.
תקיעה. שברים. תקיעה.
תקיעה. שברים. תקיעה. שב
תקיעה. תרועה. תקיעה.
תקיעה. תרועה. תקיעה.
תקיעה. תרועה. תקיעה גדולה.

אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה. יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן.	אשרי Błogo narodowi, który rozumie znaczenie puzonu; Wiekuisty, (błogo tym) którzy kroczą w świetle Twego oblicza.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו.

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד.

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ, וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ, וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר. דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרֹתֶיךָ

יַגִּידוּ. הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה. וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ, וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה. זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ, וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד. טוֹב יְיָ לַכֹּל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ. לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו, וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ, וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן. צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו, לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת. רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו, וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד. תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

חזן יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ.

קהל הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ.

בחול אומרים זה:

(כד) לְדָוִד מִזְמוֹר, לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ. כִּי־הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ, וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ. מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְיָ, וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ. נְקִי כַפַּיִם וּבַר־לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב סֶלָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים

בשבת אומרים זה:

(כט) מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז. הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ, הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ. קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם, אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים. קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ, קוֹל יְיָ בֶּהָדָר. קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים, וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן. וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל, לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים. קוֹל־יְיָ, חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ. קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר, יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ. קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת, וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד. יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב, וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם. ובנחה יאמר

Przed włożeniem tory do arki, odmawia się:

Błogosławcie imię Wiekuistego, albowiem tylko Jego imię jest wzniosłe.

הודו Jego majestat jest na ziemi i niebie — On podniósł potęgę Swego narodu na chwałę wszystkim Swoim pobożnym, synom Izraela, narodowi, który mu jest bliski, halleluja'.

לדוד מזמור (Psalm XXIV). Psalm Dawida. Do Boga należy ziemia i jej pełnia, świat i jego mieszkańcy, gdyż On na morzach ją ugruntował i na jeziorach ją umocnił. Któż wejdzie na górę Wiekuistego, albo kto się ostanie na świętem Jego miejscu? Ten, co czyste ma ręce i nieskalane serce, ten, który nie nosi swej duszy ku fałszowi i nie przysiągł obłudnie. Ten uzyska błogosławieństwo od Wiekuistego i sprawiedliwość od Boga, Swego Wybawiciela. Takiem jest pokolenie tych, którzy się do niego zwracają, którzy szukają Twego oblicza, Jakóbie, sela'. Podnieście wasze głowy wierzeje, i otwórzcie się bramy świata, by wszedł Król chwały. Kto to jest Król chwały? To jest Wiekuisty, Mocarz i Bohater, Wiekuisty jest Bohaterem wojennym. Podnieście wasze głowy wierzeje, i otwórzcie

---

W sobotę mówi się:

מזמור לדוד (Ps XXIX). Psalm Dawida: Oddajcie Wiekuistemu synowie możnych, oddajcie Wiekuistemu cześć i wielkość. Oddajcie cześć imieniu Wiekuistego. Korzcie się przed Bogiem w świętym przepychu. Głos Wiekuistego nad wodami, Pan sławy grzmi, Wiekuisty nad wielu wodami. Głos Wiekuistego z siłą, głos Wiekuistego przepyszny. Głos Wiekuistego łamie cedry i druzgoce Wiekuisty cedry Libanonu. Podrzuca je jakoby cielę, Libanon i Sirjon jak młode bawoły. Głos Wiekuistego łamie ognište płomienie. Głos Wiekuistego wstrząsa pustynią, wstrząsa Wiekuisty pustynią Kadesz. Głos Wiekuistego płoszy kozice i ogołaca bory, w Jego zaś świątyni wszystko głosi cześć. Wiekuisty panował nad potopem i panuje Wiekuisty Król po wieki. Wiekuisty siłę daje Swemu narodowi, Wiekuisty błogosławi naród Swój pokojem.

רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה.

כשמחזירין הס״ת להיכל אומרים זה:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר, שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל. קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ, אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ. כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק, וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ. בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ, אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ. כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ. עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר. דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם.

תְּפִלַּת מוּסָף.

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר,
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

się bramy świata, by wszedł król chwały. A kto jest królem chwały? Wiekuisty zastępów, On jest Królem chwały, sela'.

ובנחה Gdy spoczęła (arka), zwykł był mawiać (Mojżesz): „Wróć Wiekuisty wśród setek tysięcy Izraela. Wróć Wiekuisty do miejsca spoczynku, Ty i wspaniała arka Twoja. Twoi kapłanie, oby się odziali w sprawiedliwość, a Twoi pobożni, oby Cię wielbili. Dla Dawida, sługi Twego, nie odrzuć oblicza Twego pomazańca". Dobrą naukę dałem wam, nie opuszczajcie mej nauki. Drzewem ona żywota dla tych, którzy się jej trzymają, a kto się o nią opiera, jest szczęśliwy. Jej drogi są nadobne, wszystkie jej ścieżki są pokojem. Zaprowadź nas Wiekuisty do Siebie, my chcemy wrócić, odnów nasze dni jak dawniej.

Modlitwa dodatkowa.

יתגדל Niech będzie wywyższone i poświęcone imię Pana na świecie, który stworzył wedle Swej woli. Oby zesłał Swoje królestwo za życia waszego i waszych dni i za życia całego domu Izraela jak najrychlej i w jak najbliższym czasie i mówcie amen! Niech będzie imię Jego wielkie pochwalone na wieki wieków. Niech będzie pochwalone, błogosławione, uczczone i wywyższone, uświetnione i wyniesione imię Jego świętości. Niech będzie pochwalony Ten, który jest wyższy ponad wszelkie błogosławieństwo, śpiew, chwałę lub dziękczynienie, jakie my tu na świecie możemy głosić i mówcie amen!

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ.
אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר, מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

אדני Panie mój, otwórz moje wargi, a usta moje niech głoszą chwałę Twoją.

ברוך Bądź pochwalony, Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie Wielki, Potężny i Pełen majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i zapisz nas do księgi żywota gwoli Sobie o Boże życia, Królu, Podporo Zbawco i Tarczo!

מלך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki mój Panie, ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu.

מכלכל Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty panem potężnym i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ,

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia, który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń. A wiarygodny jesteś, że ożywisz zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych.

אתה קדוש Tyś święty, a imię Twoje święte a święci chwalą Cię co dnia, sela'.

ובכן Tak tedy ześlij Twą bojaźń, Wiekuisty Boże nasz na wszystkie Twoje dzieła, a trwogę Twoją na wszystko, co stworzyłeś, aby się Ciebie obawiały wszystkie jestestwa, a przed Tobą się korzyły wszystkie stworzenia, aby się wszyscy złączyli w jeden związek dla czynienia Twojej woli z całem sercem — tak jak my to uznajemy Wiekuisty Boże nasz, że panowanie należy do Ciebie, potęga w Twojej ręce, a siła w Twej prawicy, a imię Twoje majestatu pełne nad wszystkiem, co stworzyłeś.

ובכן Tak tedy daj cześć Wiekuisty Twemu narodowi, chwałę tym, którzy się Ciebie boją błogą nadzieję tym, którzy Ciebie szukają i swobodę ust tym, którzy w Tobie pokładają ufność, radość Twej ziemi, wesele Twemu miastu i wzrost siły Twemu słudze Dawidowi i blask

וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּה יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

jasności synowi Izaja — Twemu pomazańcowi rychło za dni naszych.

ובכן A sprawiedliwi będą widzieli i będą się cieszyli, uczciwi będą się radowali, a pobożni śpiewem się rozweselą. Zbrodnia zaś zawrze swą paszczę, a grzeszność wszelaka zniknie — jak dym, gdy usuniesz z ziemi panowanie przemocy.

ותמלוך A Ty Wiekuisty Sam będziesz panował nad wszystkiemi Twojemi dziełami, na górze Syon, siedzibie Twojej chwały i w Jerozolimie, Twoim świętym grodzie, jak jest napisane w Twoich świętych słowach: „Będzie panował Wiekuisty na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie. Halleluja'[1])."

קדוש Ty jesteś Święty, a pełne majestatu imię Twoje, a nie masz Boga prócz Ciebie jak napisane: „Wywyższony jest Wiekuisty zastępów przez sprawiedliwość, a święty Pan uświęcony łaską"[2]). Bądź pochwalony Wiekuisty, Święty Królu!

---

[1]) Psalmy CXLVI. 10. [2]) Jezajasz V. 16.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ, בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע

אתה בחרתנו Ty nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów, umiłowałeś nas i znalazłeś w nas upodobanie, wywyższyłeś nas ponad inne języki, uświęciłeś nas Twojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas Królu nasz do Twojej służby i wielkiem a świętem imieniem Twojem nas obwołałeś.

ותתן Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień (sobotni i dzień) pamiętania, dzień (przypominania) surmy, — (w miłości) — świętą zjawę, — jako pamiątkę wyjścia z Egiptu.

ומפני Z powodu naszych grzechów zostaliśmy wypędzeni z naszego kraju, wydaleni z naszej ziemi i nie możemy wypełnić naszych obowiązków w domu przez Ciebie wybranym, w wielkim i świętym domu nazwanym Twojem imieniem, gdyż przemoc wyciągnęła swą rękę przeciw Twej świątyni. Oby było wolą Twoją Wiekuisty, Boże nasz i Boże naszych ojców, Królu miłosierdzia, abyś wrócił i zlitował się nad nami i świątynią Twoją w nieprzebranem Twem miłosierdziu. Racz ją rychło odbudować i pomnożyć jej chwałę. Ojcze nasz, Królu nasz, odsłoń nam rychło wspaniałość Twego królestwa i zajaśnij i wznieś się nad nami wobec

וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חָי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ, וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ, עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ.

(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ, מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ, יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם. וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה, פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד, אַיִל

wszelkiej istoty i zbliż rozprószonych naszych między narodami i rozrzuconych zbierz z krańców ziemi i sprowadź nas do Syonu, Twego grodu, w chwale i do Jerozolimy, Twego świętego domu, wśród wiecznej radości. Tam też chcemy Ci złożyć obowiązkowe ofiary, codzienne wedle ich porządku i dodatkowe wedle przepisu, jakoteż ofiary dodatkowe (dnia sobotniego i) dnia pamięci. Chcemy je złożyć i ofiarować w miłości wedle przykazania Twej woli, jako nam przepisałeś w Twej nauce przez sługę Twego Mojżesza z ust Twego majestatu, jak powiedziane:

(Na sobotę, IV. Moj. XXVIII. 9—10).

W dniu sobotnim (weźmiecie) dwa roczne jagnięta, bez błędu i dwie dziesiątce przedniej mąki — na daninę — zaczynioną oliwą wraz z zalewką. Całopalenie cosobotnie wraz ze zwykłem całopaleniem i jego zalewką, oto ofiara sobotnia i ofiara dnia, jak powiedziane:

ובחדש Pierwszego dnia siódmego miesiąca będziecie mieli świąteczne zgromadzenie, żadnej roboty nie będziecie czynić, dniem trąbienia będzie on dla was. I uczynicie całopalenie na przyjemną woń Wiekuistemu, z jednego młodego

אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר: שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם. מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ, וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ, וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיָי.

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ, זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם, וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל

byka, jednego barana i siedmiu jagniąt rocznych bez wady.

ומנחתם A ich dań i zalewka jak powiedziano: Trzy dziesiąte dla byka, a dwie dziesiąte dla barana i jedna dziesiąta dla owcy i wino do zalewki i dwa kozły zagrzeszne i dwa codzienne wedle przepisu. A do tego jeszcze miesięczne całopalenie wraz z jego daniną i codzienne całopalenie z jego daniną i zalewką podług ustawy — na miłą woń — jako ofiara Wiekuistemu.

(Na sobotę):

ישמחו Oby się cieszyli królestwem Twojem ci, którzy przestrzegają soboty i nazywają ją rozkoszą — naród, który święci siódmy dzień. Oby się oni, wszyscy nasycili i rozkoszowali Twoją dobrocią. Wszak siódmy dzień Sobie upodobałeś i uświęciłeś go, rozkoszą dni go (sobotę) nazwałeś, pamiątką dzieła stworzenia.

עלינו Jest naszym obowiązkiem chwalić Pana wszechbytu, hołd złożyć Stwórcy początku za to, że nas nie stworzył, jak pogan innych krajów i nie zrównał nas z innymi narodami ziemi; za to, że nam nie przeznaczył takiego działu, jak im, ani takiego losu, jak całemu mnóstwu innych. Przeto klękamy, kłaniamy się i dzięki składamy Królowi królów, Świętemu, niech będzie błogosławiony. On to rozpiął niebiosa i utwierdził ziemię. Wspaniałą Swoją siedzibę ma w niebiosach wysoko, a potężne Swe mieszkanie na górnych wyżynach. On naszym Bogiem, niemasz nikogo prócz Niego, On też naszym Królem, a nikt inny — jak napisano w Jego nauce: „I poznasz to dziś i w sercu rozważysz, że

לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד.

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי־לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

וְנֶאֱמַר: לֹא־הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב, וְלֹא־רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ, וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ. וְנֶאֱמַר: וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ, בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם, יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה, וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם. וְנֶאֱמַר:

Wiekuisty jest Bogiem w niebiosach wysoko i na ziemi nisko, On — a nikt inny".[1])

על כן Dlatego ufamy Tobie Wiekuisty Boże nasz, że rychło zobaczymy świetność Twojej potęgi, że usunięte zostaną z ziemi bożyszcza i wytępione będą bałwany; świat zaś zostanie utwierdzony na królestwie Wszechmogącego; wszystkie stworzenia będą wzywały Twego imienia a nawet wszyscy grzesznicy ziemi nawrócą się do Ciebie. Wszyscy mieszkańcy świata poznają i przekonają się, że przed Tobą powinno się uginać wszelkie kolano, na Ciebie przysięgać wszelki język. Przed Tobą Wiekuisty Boże nasz — ugną się i upadną, pokłon oddając wspaniałemu imieniu Twemu i przyjmując na się jarzmo Twojego królestwa. Toteż zechcij rychło nad nimi zapanować po wieki wieków. Wszak królowanie do Ciebie należy i zawsze królować będziesz w chwale, jako napisane jest w Twojej nauce: „Wiekuisty będzie królował na wieki"[2])

נאמר Jest powiedziane: „Nie dostrzega winy w Jakóbie i nie widzi nieprawości w Izraelu. Wiekuisty Bóg jego jest z nim i królewskie orszaki przy nim".[3]) I dalej jest powiedziane: „I stał się królem w Jeszurun, gdy się zebrali naczelnicy narodu, razem pokolenia Izraela".[4]) I w Twoich świętych słowach jest napisane, jak następuje: „Albowiem do Wiekuistego należy królowanie, On jest Władzcą narodów".[5])

---

[1]) V ks. Mojż. IV. 39. [2]) II ks. Mojż. r. XV. 18. [3]) Numeri XXIII. 21. [4]) Deuterom XXXIII. 5. [5]) Psalmy XXII. 29

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט. וְנֶאֱמַר: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה. וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת, אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים. וְנֶאֱמַר: וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן, לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו, וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה. וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ עַל

I dalej jest powiedziane: „Wiekuisty, który króluje odział się w krasę, odział się Wiekuisty, mocą się opasał, a świat umocnił, by się nie zachwiał“.[1]) I dalej jest powiedziane: „Podnieście wasze głowy wierzeje i otwórzcie się bramy świata, by wszedł Król chwały. Któż to jest królem chwały? Wiekuisty jest potężnym Mocarzem, Wiekuisty jest Bohaterem i Panem wojny. Podnieście wasze głowy wierzeje i otwórzcie się bramy świata, by wszedł król chwały. Któż to jest królem chwały? Wiekuisty zastępów, On jest Królem chwały. Sela'“.[2]) I przez sługi Twoje, proroków jest napisane jako następuje: „Tak rzecze Wiekuisty, Król Izraela i Jego Wybawiciel, Wiekuisty zastępów: „Jam pierwszy i Jam Ostatni, a prócz Mnie nie masz Boga“.[3]) I jest powiedziane: „I Wiekuisty będzie Królem nad całą ziemią, w onym dniu będzie Wiekuisty Jedyny, a imię Jego jedyne“.[4]) I w Twoim zakonie jest napisane, jak następuje: „Słuchaj Izraelu, Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny“.

אלהינו ואלהי Boże nasz i Boże naszych ojców zapanuj nad całym światem w Twej świetności,

---

[1]) Psalmy XCIII. 1. [2]) Psalmy XXIV. 1—10. [3]) Jezaj. XLIV. 6. [4]) Zacharia XIV. 9.

כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ, וְהִנָּשֵׂא עַל
כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ, וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן
עֻזֶּךָ עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ, וְיֵדַע
כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל
יְצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ, וְיֹאמַר כֹּל
אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה. (לשבת אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ)
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, כִּי אַתָּה
אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפוֹקֵד כָּל־
יְצוּרֵי קֶדֶם, לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל־תַּעֲלוּמוֹת
וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית, כִּי אֵין
שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְאֵין נִסְתָּר

wznieś się nad całą ziemią w Twej wspaniałości i zajaśnij blaskiem potężnej Twej mocy nad wszystkimi mieszkańcami świata na Twej ziemi, aby każde stworzenie wiedziało, żeś Ty je stworzył i zrozumiała każda istota, żeś Ty ją do życia powołał, aby przyznało wszystko, co tchnienie ma w swych nozdrzach: „Wiekuisty, Bóg Izraela jest Królem, a królestwo Jego rozciąga się na wszystko.“ [1]) (*W sobotę:* Boże nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spoczynku), Uświęć nas Twojemi przykazaniami, daj nam udział w Twej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą (*w sobotę:* i utrwal w miłości i łasce Wiekuisty Boże nasz nasze dziedzictwo, Twoją świętą sobotę, by w niej odpoczywał Izrael, co święci imię Twoje), oczyść nasze serce, by Ci mogło szczerze służyć, jako Ty Wiekuisty jesteś Bogiem szczerym słowo Twoje jest szczere i wiecznie trwające. Bądź pochwalony Wiekuisty, Królu nad całą ziemią, który uświęcasz Izraela i dzień pamiętania.

אתה זוכר Wspominasz dzieło stworzenia i pamiętasz o wszystkich dawnych tworach, przed Tobą odkryte są wszystkie tajemnice i ogrom tajników od samego początku, nie masz bowiem zapomnienia przed tronem Twej chwały i nic nie jest ukryte przed Twojemi oczyma. Ty znasz

[1]) Ps. CIII. 19.

מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. אַתָּה זוֹכֵר אֶת־כָּל־הַמִּפְעָל, וְגַם כָּל־הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ, הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת, כִּי תָבִיא חֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל־רוּחַ וָנֶפֶשׁ, לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית, מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדָעְתָּ, וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ, זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן, כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר אֵיזוֹ לַחֶרֶב, וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם, אֵיזוֹ לָרָעָב, וְאֵיזוֹ לַשָּׂבַע, וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ, לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמָּוֶת. מִי לֹא נִפְקַד כְּהַיּוֹם הַזֶּה, כִּי זֵכֶר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא, מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ, וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי גָבֶר, מַחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ. אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ, וּבֶן־אָדָם יִתְאַמֶּץ בָּךְ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ

wszystko, co się stało, a nic, co zostało stworzone, nie jest ukryte przed Tobą. Wszystko jest Tobie odkryte i znajome Wiekuisty Boże nasz. Ty przenikasz i widzisz aż do krańca wszystkich pokoleń. Ty sprowadzasz oznaczoną porę pamiętania, by wspomnieć o wszelkim duchu i duszy i pamiętać na liczne stworzenia i mnóstwo dzieł bez końca. Od samego początku to oznajmiłeś, a później to objawiłeś. Ten dzień jest początkiem Twoich dzieł, wspomnieniem pierwszego dnia. Jest ustawą Izraelowi, prawidłem Boga Jakóba. W nim się orzeka o krajach, które przeznaczone są na miecz, a które na pokój, które na głód, a które na sytość. I o stworzeniach w nim się wspomina, by je pamiętać do życia i do śmierci. Kogoż to dziś się nie wspomina? Albowiem pamięć o wszelkiem stworzeniu dochodzi do Ciebie; dzieło człowieka i jego przeznaczenie i wszelkie kroki męża, myśli człowieka i jego zamiary i skłonności każdego. Błogo mężowi, który Ciebie nie zapomina i synowi ziemskiemu, który o Ciebie się opiera; albowiem ci, którzy Ciebie szukają, nigdy nie utkną i nie

וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. כִּי זֵכֶר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא, וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם. וְגַם אֶת־נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ, וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים בַּהֲבִיאֲךָ אֶת־מֵי הַמַּבּוּל, לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל־כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל, וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה, וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם. וְנֶאֱמַר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ, אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב. וְנֶאֱמַר: וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב, וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר, וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. וְנֶאֱמַר: טֶרֶף

zawstydzą się nigdy ci, którzy Tobie ufają, albowiem pamięć wszystkich stworzeń dochodzi do Ciebie i Ty badasz dzieło każdego. I o Noem pamiętałeś w miłości i czuwałeś nad nim, słowem zbawienia i miłości, gdy sprowadziłeś wody potopu, aby zniszczyć wszystkie istoty, dla ich występków. Dlatego pamięć (Noego) przyszła do Ciebie, Wiekuisty, Boże nasz, aby pomnożyć jego nasienie, jak prochy świata i jego potomstwo, jak piasek morski, jako napisane w Twoim zakonie: „A Wiekuisty wspomniał na Noego, wszelką istotę i zwierzynę, która z nim była w korablu, dlatego powiódł Bóg wiatr na ziemię, a wody się ułożyły“[1]. I jest powiedziane: „A Wiekuisty wysłuchał ich biadania i wspomniał Bóg na Swoje przymierze z Abrahamem, Izakiem i Jakóbem“.[2]) I jest powiedziane: „I wspomnę na moje przymierze z Jakóbem i na moje przymierze z Izakiem, a także na moje przymierze z Abrahamem wspomnę i na kraj wspomnę“.[3]) I w świętych słowach Twoich jest napisane jak następuje; „Pamiątkę ustanowił dla cudów Swoich;

[1])Genesis VIII. 1. [2]) Exodus II. 24. [3]) Leviticus XXVI. 42.

נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. וְנֶאֱמַר:
וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ, וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו.

וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב
לֵאמֹר: הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַםִ
לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְיָ, זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד
נְעוּרַיִךְ, אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ, לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי
בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה. וְנֶאֱמַר:
וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי
נְעוּרָיִךְ, וַהֲקִמוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם.
וְנֶאֱמַר: הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד
שַׁעֲשׁוּעִים, כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר
אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד, עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ, רַחֵם
אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְיָ.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן
טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם, וּזְכָר לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת
הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ

Litościwy i Miłosierny jest Wiekuisty".[1]) I jest powiedziane: „Pożywienie daje tym, którzy Go czczą, On zawsze pamięta o Swojem przymierzu".[2]) I jest powiedziane: „I pamiętał na Swoje przymierze i dał się ubłagać dla Swej nieprzebranej niłości".

ועל I przez sługi Twoje, proroków, jest napisane, jak następuje: „Idź i wołaj w uszy Jerozolimy następująco; tak rzecze Wiekuisty, pamiętam Ci miłość Twojej młodości, wierność Twego narzeczeństwa, gdyż za mną poszła na puszczę, w kraj nieorany".[3]) I jest powiedziane: „Pamiętam Ci moje przymierze z Tobą z dni Twojej młodości i dochowam Ci wieczystego przymierza".[4]) I jest powiedziane: „Czyż mi Efraim drogim synem, czy umiłowanem dziecięciem, ilekroć bowiem o nim mówię, już moje łono ku niemu bije, Ja się nad nim zlituję, rzecze Wiekuisty"[5]).

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców wspomnij na nas w Swej łasce i pamiętaj o nas pamięcią pomocy i miłosierdzia z wiecznych niebios i wspomnij Wiekuisty Boże nasz na przymierze, na miłość i przysięgę, którą złożyłeś Abrahamowi, praojcu naszemu, na górze

[1]) Ps. CXI. 4—5. [2]) Ps. CVI. 51 [3]) Jerem. II. 2. [4]) Ezechiel XVI. 60. [5]) Jerem XXXI. 49.

בְּהַר הַמֹּרִיָּה, וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה
שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל
גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ
אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ, וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל
יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ
וּמִנַּחֲלָתֶךָ, וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי
לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם, לִהְיוֹת
לָהֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ. כִּי זוֹכֵר כָּל
הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, וְאֵין
שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ, וַעֲקֵדַת יִצְחָק
לְזַרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, זוֹכֵר הַבְּרִית.

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשֶׁךָ
לְדַבֵּר עִמָּם, מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ,
וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפַלֵּי טֹהַר. גַּם כָּל־הָעוֹלָם

Moria. Obyś zwsze miał przed oczyma ofiarowanie (Izaka), jakto ojciec nasz, Abraham związał swego syna Izaka na ołtarzu i stłumił swoją litość, by z całem sercem wykonać Twoją wolę. Oby tak Twoje miłosierdzie stłumiło Twój gniew przeciw nam, oby dla Twej wielkiej dobroci odwrócił się żar Twego gniewu od Twego narodu, Twego miasta, kraju i Twego dziedzictwa. Dochowuj nam, Wiekuisty Boże nasz, obietnicy, o której nas zapewniłeś w Twoim zakonie przez Twego sługę Mojżesza, z wysokości Twego majestatu, jako jest powiedziane: „I będę im pamiętał przymierze dawniejszych, których wywiodłem z kraju Egiptu przed oczyma narodów, by im być Bogiem, Jam Wiekuisty".[1]) Ty pamiętasz wszystko, co już zapomniane, bo nie masz zapominania przed tronem Twej wspaniałości; toż wspomnij dziś w miłosierdziu ofiarowanie Izaka, jego potomstwu, bądź pochwalony Wiekuisty, który pamiętasz o przymierzu.

אתה נגלית Objawiłeś się we wspaniałym obłoku Twemu świętemu ludowi, by z nim pomówić. Z niebios oznajmiłeś im Twój głos i w czystych mgłach im się objawiłeś. Wszystek

---

[1]) Levit. XXVI. 45.

כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ, וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ, בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל־הַר סִינַי, לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת־הוֹד קוֹלֶךָ, וְדִבְּרוֹת קָדְשְׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר, וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים, וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר, וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד, וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה, וְנֶאֱמַר: וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד, מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל. וְנֶאֱמַר: וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם, וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר, וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק, וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר, וְנֶאֱמַר: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ, וְנֶאֱמַר: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ, כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. וְנֶאֱמַר: הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ. הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר.

świat zadrzał przed Tobą, a pierwsze stworzenia ulękły się Ciebie, gdy się objawiłeś Królu nasz na górze Synaj, aby nauczyć naród Twój zakonu i przykazań; wówczas słyszeć im dałeś potężny Twój głos i Twoje święte oznajmienia z pośród ognistych płomieni; pośród gromów i błyskawic im się objawiłeś i przy odgłosie puzonu zajaśniałeś nad nimi, jako napisane w Twoim zakonie: „I było trzeciego dnia, kiedy nastał ranek, były gromy i błyskawice i ciężki obłok na górze, a głos puzonu mocno grał i zatrwożył się cały lud, który był w obozie"[1]). I jest powiedziane: „I głos puzonu coraz silniej gra, Mojżesz mówi, a Bóg mu donośnie odpowiada".[2]) I jest powiedziane: „I cały naród widzi, grzmoty, płomienia języki, odgłos puzonu i dymiącą górę; a gdy to naród zobaczył zadrzał i stanął zdaleka".[3]) I w Twoich świętych słowach jest napisane jak następuje: „Bóg wyrusza wśród trąbienia, Wiekuisty wśród odgłosu puzonu".[4]) I jest dalej powiedziane: „Na trąbach i puzonie zagrajcie przed Królem — Wiekuistym".[5]) I jest dalej powiedziane: „Zadmijcie z poczatkiem miesiąca w trąbę w dniu nowiu świątecznego, bo taka jest ustawa dla Izraela, prawo dla Boga Jakóba".[6]) I jest dalej powiedziane: „Halleluja'! Chwalcie Pana w Jego świętości, chwalcie Go w potężnym Jego przestworzu, chwalcie Go w Jego potędze, chwalcie Go dla Jego wielkości, chwalcie Go przez głos puzonu, chwalcie Go

[1]) Exod. XIX. 16. [2]) Exod. XIX. 19. [3]) Exod. XX. 18. [4]) Ps. XLVII. 6. [5]) Ps. XCVIII. 6. [6]) Ps. LXXXI. 4.

הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב. הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה, כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ.

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר: כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ, כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ, וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ. וְנֶאֱמַר: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם. וְנֶאֱמַר: וַייָ עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ, וַאדֹנָי יֱהֹוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע, וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן. יְיָ צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם, כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ, וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, כִּמְצֻוֶּה עָלֵינוּ

na lutni i harfie, chwalcie Go wśród bębnów i tańca, chwalcie Go na skrzypcach i flecie, chwalcie Go przez donośne dzwonienie, chwalcie Go przez potężne dzwonienie. Wszelki duch niech chwali Boga. Halleluja'".[1]) I przez Twoje sługi, proroków jest napisane, jak następuje: „Wszyscy mieszkańcy świata i przybysze ziemi! Gdy chorągiew wiać będzie na górach, będziecie widzieli, a gdy puzon zagrzmi, usłyszycie".[2]) I jest powiedziane: „A stanie się w onym dniu, że zadmie się w wielki puzon i przyjdą zabłąkani z ziemi assyryjskiej i rozprószeni po ziemi egipskiej i będą się korzyć przed Wiekuistym na świętej górze w Jerozolimie."[3]) Dalej jest powiedziane: „A Wiekuisty im się ukaże i jak błyskawica wyleci Jego strzała i Pan Bóg zadmie w surmę i nadciągnie wśród burz Temanu; Wiekuisty zastępów będzie ich osłaniał".[4]) Osłaniaj tedy Twoim pokojem, naród Twój, Izraela.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, zadmij w wielką surmę na nasze wyswobodzenie i wznieś chorągiew dla zgromadzenia naszych wygnańców i zbliż rozprószonych między narodami, a rozsypanych zbierz z krańców ziemi i sprowadź nas do Syonu, Twego grodu w radości, i do Jerozolimy Twego świętego domu, w wiecznem weselu; a tam będziemy Ci składali przepisane ofiary nasze

[1]) Ps. CL. 1—6. [2]) Jesaia XVIII. 3. [3]) Jesaia XXVII. 13. [4]) Zacharia IX. 14.

בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר, וּמַאֲזִין תְּרוּעָה, וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל

jako nam przekazane jest w Twoim zakonie przez Twego sługę Mojżesza, na rozkaz Twego majestatu, jak powiedziane:

וביום „W dzień waszych świąt i uroczystości i na początku każdego miesiąca uderzać będziecie w trąby przy waszych całopaleniach i ofiarach pokojowych, a to niech wam przypomni przed Bogiem waszym, że Ja, Wiekuisty jestem Bogiem waszym" [1]). Ty (o Panie) słyszysz głos puzonu i zważasz na grę trąby i nikt do Ciebie nie jest podobny. Bądź pochwalony Wiekuisty, który w miłosierdziu wysłuchasz głosu uderzenia w puzon przez naród Twój Izraela.

רצה Miej upodobanie Wiekuisty Boże nasz w narodzie Twoim Izraelu i w jego modlitwie i przywróć służbę do podwórza Twego domu, ofiary zaś Izraela i jego modlitwę przyjm w miłości i łasce i oby się Tobie zawsze podobała służba Izraela, narodu Twego.

ותחזינה Oby oczy nasze widziały jak powrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, który zwróci Syonowi Swoją świetność.

מודים Dziękujemy Ci, albowiem Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców po wszystkie czasy, Opoką naszego życia; Tarczą jesteś naszego zbawienia z pokolenia w pokolenie. Dziękujemy Ci i głosimy chwałę Twoją za nasze życie, Twojej ręce powierzone i za nasze duszy, Tobie poruczone i za Twoje codzienne cudy wobec nas i za Twoje dziwy i za

[1]) Numeri X. 10.

יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל

Twoje dobrodziejstwa każdoczesne, z wieczora, z rana i w południe. Najdobrotliwszy! niewyczerpane jest Twoje miłosierdzie; Najmiłosierniejszy! bezgraniczna jest Twoja łaska. Od wieków my Tobie ufamy.

ועל Za to wszystko niech będzie pochwalone i wywyższone imię Twoje Królu nasz, po wieki wieków.

וכתוב Zapisz ku błogiemu życiu wszystkich synów Twego przymierza.

וכל Wszyscy żywi dziękują Ci sela' i chwalą szczerze imię Twoje — Panie naszego zbawienia i naszej pomocy, sela'. Bądź pochwalony Wiekuisty. „Najdobrotliwszy" jest imię Twoje i tylko Tobie godzi się dziękować.

שים שלום Użycz pokoju, szczęścia i błogosławieństwa, łaski, miłości i miłosierdzia, nam i całemu Izraelowi, Twojemu narodowi. Pobłogosław nas wszystkich razem, Ojcze nasz, jasnością Twego oblicza. Wszak w jasności Twego oblicza przykazałeś nam Wiekuisty Boże nasz naukę życia i miłość cnoty, sprawiedliwość, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i pokój. Oby się Tobie podobało pobłogosławić naród Twój, Izraela, o każdej porze i każdej godzinie Twoim pokojem.

בספר W księdze życia, błogosławieństwa, spokoju i godziwego utrzymania — obyśmy byli wymienieni i zapisani przez

עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה, פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

Ciebie, my i cały naród Twój, dom Izraela, ku błogiemu życiu i pokojowi. Bądź pochwalony Wiekuisty, Sprawco pokoju.

אלהי Panie strzeż mego języka od złego, a moich warg od obłudnej mowy. Obym wobec tych, co mi złorzeczą mógł milczeć, obym mógł wobec każdego być (skromny), jak proch. Otwórz moje serce dla Twej nauki, oby moja dusza lgnęła do Twoich przykazań; zniwecz rychło zamiar tych wszystkich, którzy knują przeciw mnie zło i unicestwij ich postanowienia. Uczyń to dla imienia Twego, uczyń dla Twojej prawicy, uczyń dla Twojej świętości, uczyń dla Twojej nauki, by ocaleni zostali Twoi ulubieńcy. Dopomóż mi prawicą Twoją i odpowiedz mi.

יהיו Oby Ci się podobały słowa moich ust i myśli mego serca Wiekuisty, moja Opoko i mój Zbawco. Oby Sprawca pokoju na wyżynach zesłał pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

יהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, aby odbudowana została świątynia rychło za dni naszych; daj nam udział w Twojej nauce, abyśmy Ci służyć mogli w bojaźni, jak za dni poprzednich i lat dawnych. Oby Wiekuisty znowu sobie upodobał dań ofiarną Judy i Jerozolimy, jak za dni poprzednich i lat dawnych.

תפלה לשליח צבור בקול.

פותחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים, וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים, אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים, לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. סוגרין הארון

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי

ברוך Bądź pochwalonv Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie Wielki, Potężny i Pełen majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

מסוד חכמים W myśl rady mędrców i znawców i wedle uczonego zdania rozumnych chcę otworzyć moje usta do modlitwy i błagania, by uprosić i ubłagać oblicze Króla królów i Pana panów.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i zapisz nas do księgi żywota gwoli Sobie o Boże życia, Królu, Podporo, Zbawco i Tarczo!

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki, mój Panie, ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu.

מכלכל Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty panem potężnym

כָּמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים. *)

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא.

ביום שני אומרים זה.

*) וּבְכֵן וּלְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ.

לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין.
לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין.
לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת בַּדִּין.
לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים בְּיוֹם דִּין.
לְהוֹגֶה דֵעוֹת בַּדִּין.
לְוָתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין.
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין.
לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין.
לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין.

i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia, który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń. A wiarygodny jesteś, że ożywisz zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych. *)

ימלוך Wiekuisty będzie królował, na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie, halleluja'.

A Ty Święty, przebywasz wśród pochwał Izraela o Najdobrotliwszy Panie!

W drugi dzień Nowego Roku.

ובכן* Przeto wszyscy Tobie składają hołd.

לאל עורך דין Panu, który czyni sąd,

Który doświadcza serc w dniu sądu,

Który odsłania tajemnice na sądzie,

Który ogłasza sprawiedliwości w dniu sądu

Który rozważa zdania w sądzie,

Który jest bystry i pełen łaski w dniu sądu,

Który pamięta o Swem przymierzu na sądzie,

Który lituje się nad swojemi stworzeniami w dniu sądu.

Który oczyszcza Swoich wiernych na sądzie,

חו״ק אֵל אֱמוּנָה בְּעָרְכְּךָ דִּין, אִם תְּמַצֶּה עֹמֶק הַדִּין, מִי יִצְדַּק לְפָנֶיךָ בַּדִּין, קָדוֹשׁ.

חו״ק אִם לֹא לְמַעֲנוֹ יַעַשׂ, וְיָסִיר מֶנּוּ חֲרוֹן אַף וָכַעַס, אֵין לְבַקֵּר וְלִמְצוֹא מַעַשׂ, קָדוֹשׁ.

ליום שני

לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין.

לְכוֹבֵשׁ כַּעֲסוֹ בַּדִּין.

לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין.

לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין.

לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין.

לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בַּדִּין.

לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין.

לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין.

לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין.

לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בַּדִּין.

לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין.

לְשׁוֹמֵר אֹהֲבָיו בַּדִּין.

לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין.

לא Panie wierności, gdy przy złożeniu sądu sięgniesz do głębi prawa, któż jako sprawiedliwy wyjdzie w sądzie?

אם Najświętszy, jeżeli Ty sam dla Siebie tego nie uczynisz i nie usuniesz od nas Twego gniewu i żalu, z pewnością napróżno będziesz szukał u nas dobrych uczynków.

W drugi dzień Nowego Roku.

Który wnika w ich myśli w dniu sądu,

Który uśmierza Swój gniew na sądzie,

Który się odziewa w łaski w dniu sądu,

Który przebacza grzechy na sądzie.

Który jest pełen dostojeństwa wśród pochwał w dniu sądu.

Który odpuszcza swoim miłym na sądzie,

Który odpowiada wzywającym Go w dniu sądu.

Który czyni miłosierdzie w sądzie,

Który skrytości widzi w dniu sądu.

Który strzeże swoich sług na sądzie,

Który się lituje nad Swoim narodem w dniu sądu.

Który czuwa nad Swoimi ulubieńcami na sądzie,

Który popiera niewinnych w dniu sądu.

פותחין וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה, הארון
כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ.

וּנְתַנֶּה תֹּקֶף קְדֻשַּׁת הַיּוֹם, כִּי הוּא נוֹרָא וְאָיֹם, וּבוֹ תִנָּשֵׂא מַלְכוּתֶךָ, וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ, וְתֵשֵׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת. אֱמֶת, כִּי אַתָּה הוּא דַיָּן וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד, וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה, וְתִזְכּוֹר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת, וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת, וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא, וְחוֹתָם יַד כָּל אָדָם בּוֹ. וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתָּקַע, וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה יִשָּׁמַע, וּמַלְאָכִים יֵחָפֵזוּן, וְחִיל וּרְעָדָה יֹאחֵזוּן, וְיֹאמְרוּ, הִנֵּה יוֹם הַדִּין, לִפְקוֹד עַל צְבָא מָרוֹם בַּדִּין, כִּי לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ בַּדִּין, וְכָל בָּאֵי עוֹלָם יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי מָרוֹן. ייו כְּבַקָּרַת רוֹעֶה עֶדְרוֹ, מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ, כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה, וְתִפְקוֹד נֶפֶשׁ כָּל חָי, וְתַחְתּוֹךְ קִצְבָה לְכָל בְּרִיָּה, וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזַר דִּינָם.

ובכן I tak Tobie świętość się oddaje, albowiem Tyś nasz Bóg, Tyś nasz Król.

ונתנה Głosić chcemy ważność świętości dnia, albowiem ten jest wspaniały i straszny i w nim okazuje się wzniosłość Twego królestwa i tron Twój, ugruntowany na miłości, na którym w prawdziwości zasiadasz. Prawda jest, żeś Ty sędzia i oskarzyciel wszechwiedzący i świadek, że Ty piszesz i stwierdzasz, opisujesz i rozliczasz i pamiętasz o wszystkiem, co zapomniane i otwierasz księgę pamiątek i z niej czytasz, a znak ręki każdego człowieka jest w niej. We wielki puzon się uderza i głos lekkiego drzenia daje się słyszeć, anieli spieszą i zdjęci trwogą i lękiem, wołają: „Oto jest dzień sądu, by przez sąd przeprowadzić zastępy niebios, bo i one nie są bez winy w Twoich oczach przed sądem i wszystko, co na świat przyszło, przeciąga przed Tobą, jak młode owce.

Jak pasterz czuwa nad swoją trzodą, przeprowadza owce pod swoją laską, tak przeprowadzasz i Ty, wpisujesz i rozliczasz i pamiętasz o duszy wszelkiego stworzenia i oznaczasz przeznaczenie dla wszystkich Twoich stworzeń i spisujesz wyrok ich sądu.

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכָּתֵבוּן, וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר יֵחָתֵמוּן, כַּמָּה יַעַבְרוּן, וְכַמָּה יִבָּרֵאוּן, מִי יִחְיֶה, וּמִי יָמוּת, מִי בְקִצּוֹ, וּמִי לֹא בְקִצּוֹ, מִי בָאֵשׁ, וּמִי בַמַּיִם, מִי בַחֶרֶב, וּמִי בַחַיָּה, מִי בָרָעָב, וּמִי בַצָּמָא, מִי בָרַעַשׁ, וּמִי בַמַּגֵּפָה, מִי בַחֲנִיקָה וּמִי בַסְּקִילָה, מִי יָנוּחַ וּמִי יָנוּעַ, מִי יִשָּׁקֵט, וּמִי יִטָּרֵף, מִי יִשָּׁלֵו, וּמִי יִתְיַסָּר, מִי יֵעָנִי, וּמִי יֵעָשֵׁר, מִי יִשָּׁפֵל, וּמִי יָרוּם.

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה

מַעֲבִירִין אֶת רֹעַ הַגְּזֵרָה.

כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ, קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת, כִּי לֹא תַחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת, כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה, וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לוֹ, אִם יָשׁוּב מִיַּד תְּקַבְּלוֹ. אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם, וְיוֹדֵעַ יִצְרָם, כִּי הֵם בָּשָׂר וָדָם, אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ לֶעָפָר, בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ, מָשׁוּל כַּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר, כְּחָצִיר יָבֵשׁ,

בראש W dzień Nowego Roku wyznacza się a w dzień Postu Pojednania stwierdza się, ilu ma zejść ze świata, a ilu ma zostać stworzonych, kto ma żyć, a kto umrzeć, kto w swoim czasie, a kto przed czasem, kto od wody, a kto od ognia, kto od miecza, a kto od zwierząt, kto od głodu, a kto od pragnienia, kto od burzy, a kto od zarazy, kto ma być uduszony, a kto ukamieniowany, kto ma znaleść spokój, a kto ma się tułać, kto ma używać wywczasu, a kto ma być udręczony, kto ma zaznać szczęścia, a kto trosk, kto ma zbiednieć, a kto się wzbogacić, kto ma być poniżony, a kto wywyższony.

ותשובה Pokuta, modlitwa i miłosierdzie odwracają złe przeznaczenie.

כי כשמך Twojemu imieniu odpowiada Twoja chwała. Trudno Cię wprawić w gniew, ale łatwo ubłagać. Ty nie masz upodobania w śmierci śmiertelnika, tylko gdy nawróci z swej drogi i będzie żył. Aż do dnia śmierci czekasz na niego, a gdy się nawraca, zaraz go przyjmujesz. Prawdą jest, żeś Ty wszystkich utworzył i znasz ich istotę; że są z ciała i krwi. Człowiek, z prochu jego początek i w prochu jego koniec, z narażeniem swego życia zbiera swój chleb, podobny do złomnego czerepu, do usychającej trawy, do więdnieją-

וּכְצִיץ נוֹבֵל, כְּצֵל עוֹבֵר, וּכְעָנָן כָּלָה, וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת, וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ, וְכַחֲלוֹם יָעוּף.

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם.

אֵין קִצְבָה לִשְׁנוֹתֶיךָ, וְאֵין קֵץ לְאֹרֶךְ יָמֶיךָ, וְאֵין לְשַׁעֵר מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ, וְאֵין לְפָרֵשׁ עֵלוּם שְׁמֶךָ. שִׁמְךָ נָאֶה לְךָ וְאַתָּה נָאֶה לִשְׁמֶךָ, וּשְׁמֵנוּ קָרָאתָ בִשְׁמֶךָ.

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ, עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ, בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַנַּעֲרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ, כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ, הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ, דָּרֵי מַעְלָה עִם דָּרֵי מַטָּה (קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ).

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

ק״ה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

ק״ל כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים

cego kwiatu, do umykającego cienia, do rozchodzącego się obłoku, do mknącego wiatru, do prochu ulatującego i znikłego snu.

ואתה Ty zaś jesteś królem, Panem wiecznie żyjącym i trwałym.

אין קצבה Nie masz przeznaczenia dla Twoich lat, ani końca dla długości Twoich dni. Nikt nie może zmierzyć dróg Twojej chwały, ani zbadać głębiny Twego imienia. Twoje imię godne Ciebie, a Ty godny Twego imienia, a nasze imię nazwałeś od Twego imienia.

קדש Uczyń dla Twego imienia i uświęć imię Twoje nad tymi, którzy Twemu imieniowi hołdują dla chwały Twego wzniosłego i świętego imienia, na wzór modlitwy świętych serafim, którzy hołdują Twemu imieniowi w świętości. Mieszkańcy nieba i mieszkańcy ziemi wołają i święty hołd po trzykroć składają, jako napisane jest przez Twoich proroków: „I woła jeden do drugiego i mówi":

קדוש „Święty, Święty, Święty jest Wiekuisty zastępów, pełna jest cała ziemia Jego chwały".

כבודו Jego chwała napełnia świat, sługi Jego pytają

זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ.

ק״ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

קהל מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים.

ק״ה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

קהל אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.

ק״ה אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.

קהל אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״ה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

סוגרין הארון

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא

jeden drugiego, gdzie miejsce Jego chwały? Stojący naprzeciw odpowiadają: „Niech będzie pochwalony".

ברוך Niech będzie pochwalony majestat Wiekuistego na każdem miejscu.

ממקומו Oby On z każdego miejsca się zwrócił w miłosierdziu i zlitował się nad narodem, który uznaje, że On jest Jedyny, wieczorem i z rana, każdego dnia i ustawicznie dwa razy dziennie w miłości odmawia:

שמע „Szma". Słuchaj Izraelu, Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny.

אחד Jedyny jest nasz Bóg, On naszym Ojcem, On naszym Królem, On naszym Zbawcą i On ogłosi nam powtórnie w Swojem miłosierdziu wobec wszelkich istot, że On waszym Bogiem.

אני „Ja Wiekuisty jestem waszym Bogiem".

אדיר Wszechmocny Wiekuisty nasz, Panie! jakże potężne jest imię Twoje na całej ziemi! I nad całą ziemią Wiekuisty będzie Królem. W onym dniu będzie Wiekuisty Jedyny i imię Jego jedyne.

ובדברי W Twoich świętych słowach jest napisane, jako następuje:

ימלך „Wiekuisty będzie panował na wieki, Twój Bóg Syonie, z pokolenia w pokolenie. Halleluja'".

לדור Z pokolenia w pokolenie chcemy głosić Twoją wielkość i po wieczne czasy chcemy cześć składać Twej świętości i oby chwała Twoja, Boże nasz, nie

יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ, וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ, וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ, בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ, תּוּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ קִדַּשְׁתָּ, נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים.

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ.

עוֹד יִזְכָּר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ, וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ, וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵנוּ.

בְּאֵין מֵלִיץ יֹשֶׁר, מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע, תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט, וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט, הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט.

ustąpiła nigdy z naszych ust, albowiem Tyś jest Panem, wielkim i świętym Królem.

חמול Zmiłuj się nad Twojemi stworzeniami i raduj się Twojemi dziełami, aby Twoi wierni mogli powiedzieć, gdy ułaskawisz tych, którzy się obarczają Twojemi przykazaniami: „Zaprawdę Świętszy jesteś Panie, nad wszystkie Twoje stworzenia". Albowiem tych, którzy Ciebie święcą, Ty uświęciłeś. Najświętszemu przystoi chwała od świętych. Oby tedy uświęcone zostało imię Twoje Wiekuisty, Boże nasz, na Izraelu, Twoim narodzie i na grodzie Twoim, Jerozolimie i w Syonie, siedzibie Twej chwały i w królestwie domu Dawida, Twego pomazańca i w stałem miejscu Twojej siedziby i w Twojej świątyni.

זכר Oby nam (Bóg) popamiętał stałą miłość naszego pana i prajca (Abrahama) i przez wzgląd na syna związanego ubezwładnił naszych oskarżycieli i oby dla zasługi niewinnego (Jakóba), Wszechpotężny wykazał sprawiedliwość naszej sprawy; święty bowiem jest ten dzień naszemu Panu.

באין Gdy braknie dzielnego obrońcy wobec oskarzyciela, przemów Ty słowo za Jakóbem, wedle ustawy i sprawiedliwości i uniewinnij nas w sądzie, Królu sądu.

פותחין הארון

הָאוֹחֵז בְּיָד מִדַּת מִשְׁפָּט.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה,
הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק גִּנְזֵי נִסְתָּרוֹת.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא בּוֹחֵן כְּלָיוֹת,
הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חָזָק,
הַדָּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא דַּיָּן אֱמֶת,
הֶהָגוּי בְּאֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה,
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא הָיָה וְהוֶֹה וְיִהְיֶה,
הַוַּדַּאי שְׁמוֹ כֵּן תְּהִלָּתוֹ.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וְאֵין בִּלְתּוֹ,
הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית,
הַחוֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חָי.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם,
הַטּוֹב וּמֵטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא טוֹב לַכֹּל,
הַיּוֹדֵעַ יֵצֶר כָּל יְצוּרִים,

האוחז On dzierzy w ręku wagę sprawiedliwości.

Wszyscy wierzą, że On jest Bogiem szczerym, który doświadcza i rozstrząsa najskrytsze tajniki.

Wszyscy wierzą, że On doświadcza wnętrza, że wybawia ze śmierci i ocala z piekieł.

Wszyscy wierzą, że On jest potężnym Wybawcą, który Sam sądzi wszystko, co na świat przychodzi.

Wszyscy wierzą, że On jest prawdziwym Sędzią, który dał się poznać w słowach: „Będę czem będę".

Wszyscy wierzą, że On był, jest i będzie; „Pewnie Istniejący" jest Jego imię, to Jego chwała.

Wszyscy wierzą, że On Sam istnieje, a nic oprócz Niego, że ma w życzliwej pamięci tych, którzy Jego pamiętają.

Wszyscy wierzą, że On pomny jest przymierza, że wymierza życie wszelkim istotom.

Wszyscy wierzą, że On wiecznie żyje i trwa, że jest dobry i dobrze świadczy złym i dobrym.

Wszyscy wierzą, że jest dobry wobec każdego, że zna skłonność wszystkich Swoich stworzeń.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא יוֹצְרָם בַּבָּטֶן,
הַכֹּל יָכוֹל וְכוֹלְלָם יַחַד.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא כֹּל יָכוֹל,
הַלָּן בְּסֵתֶר בְּצֵל, שַׁדַּי.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא לְבַדּוֹ הוּא,
הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא מֶלֶךְ עוֹלָם,
הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ כָּל דּוֹר.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא נוֹצֵר חָסֶד,
הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עַיִן מִסּוֹרְרִים.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא סוֹלֵחַ סֶלָה,
הָעֶלְיוֹן, וְעֵינוֹ אֶל־יְרֵאָיו.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא עוֹנֶה לָחַשׁ,
הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בִתְשׁוּבָה.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא פְּתוּחָה יָדוֹ,
הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע וְחָפֵץ בְּהִצָּדְקוֹ.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא צַדִּיק וְיָשָׁר,
הַקְּצַר בְּזַעַם וּמַאֲרִיךְ אַף.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא קָשֶׁה לִכְעוֹס,
הָרַחוּם, וּמַקְדִּים רַחֲמִים לְרֹגֶז.

Wszyscy wierzą, że już w łonie je ukształca, że wszystko może i wszystko ogarnia.

Wszyscy wierzą, że On wszystko może, On, który się ukrywa w cieniu Swej wszechmocy.

Wszyscy wierzą, że On Sam istnieje, że koronuje królów, ale władza do Niego należy.

Wszyscy wierzą, że On jest Królem świata, że prowadzi w Swej łasce wszelkie pokolenie.

Wszyscy wierzą, że On dochowuje wierności, że jest Cierpliwy i Wyrozumiały wobec krnąbrnych.

Wszyscy wierzą, że On przebacza — sela'. On Najwyższy, ale spojrzenie Swoje (zsyła tym), którzy Go wielbią.

Wszyscy wierzą, że odpowiada na cichą modlitwę, że otwiera bramę tym, którzy pukają w skrusze.

Wszyscy wierzą, że Jego ręka jest otwarta, że On patrzy się na grzesznika i życzy sobie jego poprawy.

Wszyscy wierzą, że jest sprawiedliwy i prawy, krótko trwa Jego gniew, a nieskończono Jego pobłażliwość.

Wszyscy wierzą, że trudno Go rozgniewać, że Najmiłosierniejszy przekłada miłosierdzie nad gniew.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא רַךְ לִרְצוֹת,
הַשָּׁוֶה, וּמַשְׁוֶה קָטֹן וְגָדוֹל.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא שׁוֹפֵט צֶדֶק,
הַתָּם וּמִתַּמֵּם עִם תְּמִימִים.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא תָּמִים פָּעֳלוֹ,
תִּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בְּיִחוּד.

סוגרין הארון

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה

Wszyscy wierzą, że łatwo Go przebłagać, On zawsze jest Sporny i równa małego z wielkim.

Wszyscy wierzą, że jest sprawiedliwym Sędzią, że Sam jest szczery, i szczerze postępuje ze szczerymi.

I wszyscy wierzą, że Jego dzieło jest bez skazy. Ty jedynie jesteś Wzniosły i Sam panujesz nad wszystkiem, jako Jedyny, jak napisane przez Twoich proroków: „I Wiekuisty będzie Królem nad całą ziemią, w onym dniu będzie Wiekuisty Jedyny i imię Jego jedyne".

ובכן Tak tedy ześlij Twą bojaźń, Wiekuisty Boże nasz na wszystkie Twoje dzieła, a trwogę Twoją na wszystko, co stworzyłeś, aby się Ciebie obawiały wszystkie jestestwa, a przed Tobą się korzyły wszystkie stworzenia, aby się wszyscy złączyli w jeden związek dla czynienia Twojej woli z całem sercem — tak jak my to uznajemy Wiekuisty Boże nasz, że panowanie należy do Ciebie, potęga w Twojej ręce, a siła w Twej prawicy, a imię Twoje majestatu pełne nad wszystkiem, co stworzyłeś.

ובכן Tak tedy daj cześć Wiekuisty Twemu narodowi, chwałę tym, którzy się Ciebie boją błogą nadzieję tym, którzy Ciebie szukają i swo-

לְמַהֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְיֶאֱתָיוּ כֹל לְעָבְדֶךָ, וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ, וְיַגִּידוּ בָאִיִּים צִדְקֶךָ, וְיִדְרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא יְדָעוּךָ, וִיהַלְלוּךָ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ, וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ, (וְיִזְבְּחוּ לְךָ אֶת זִבְחֵיהֶם), וְיִזְנְחוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם, וְיַחְפְּרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם, וְיַטּוּ שְׁכֶם אֶחָד לְעָבְדֶךָ, וְיִירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, וְיַכִּירוּ כֹּחַ מַלְכוּתֶךָ, וִילַמְּדוּ תוֹעִים בִּינָה, וִימַלְּלוּ אֶת גְּבוּרָתֶךָ, וִינַשְּׂאוּךָ מִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ, וִיסַלְּדוּ בְחִילָה פָּנֶיךָ, וִיעַטְּרוּךָ נֵזֶר תִּפְאָרָה. וְיִפְצְחוּ הָרִים רִנָּה, וְיִצְהֲלוּ אִיִּים בְּמָלְכֶךָ, וִיקַבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם

bodę ust tym, którzy w Tobie pokładają ufność, radość Twej ziemi, wesele Twemu miastu i wzrost siły Twemu słudze Dawidowi i blask jasności synowi Izaja — Twemu pomazańcowi rychło za dni naszych

ובכן A sprawiedliwi będą widzieli i będą się cieszyli, uczciwi będą się radowali, a pobożni śpiewem się rozweselą. Zbrodnia zaś zawrze swą paszczę, a grzeszność wszelaka zniknie — jak dym, gdy usuniesz z ziemi panowanie przemocy.

ויאתיו Wówczas przyjdą wszyscy, aby Ci służyć i będą błogosławili imię Twoje pełne chwały i będę głosili na wyspach Twoją sprawiedliwość. I narody, które Ciebie nie znały, będą Cię szukały i będą Cię chwaliły na wszystkie krańce ziemi i będą mówiły: „Wiecznie będzie Wiekuisty Wielki.“ Będą ofiary Tobie składały i zburzą swoje bożyszcza i wstydzić się będą swoich posągów. I złączą się ramię do ramienia, by Ci służyć i będą Cię uwielbiali, pokąd słońce sięga, ci, którzy szukają Twego oblicza, i poznają moc Twego królestwa, a błądzący będą się uczyli rozwagi i będą głosili Twoją potęgę i będą Cię wywyższać, Ciebie, który i tak jesteś wyniosły ponad wszelką głowę. W trwodze zwracać się będą do Twego oblicza i uwieńczą Ciebie lawrem chwały. Góry pieśnią wybuchną i radować się będą wyspy, gdy będziesz panował i przyjmą na się jarzmo Twego królestwa

וִירוֹמְמוּךָ בִּקְהַל עָם, וְיִשְׁמְעוּ רְחוֹקִים וְיָבוֹאוּ, וְיִתְּנוּ לְךָ כֶּתֶר מְלוּכָה.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

i wywyższać Cię będą w zborze narodów. A gdy najodleglejsi o tem usłyszą, przybędą aby Ci podać królewską koronę.

ימלוך A Ty Wiekuisty Sam będziesz panował nad wszystkiemi Twojemi dziełami, na górze Syon, siedzibie Twojej chwały i w Jerozolimie, Twoim świętym grodzie, jak jest napisane w Twoich świętych słowach: „Będzie panował Wiekuisty na wieki, Bóg Twój Syonie, z pokolenia w pokolenie. Halleluja'.“ [1])

קדוש Ty jesteś Święty, a pełne majestatu imię Twoje, a nie masz Boga prócz Ciebie jak napisane: „Wywyższony jest Wiekuisty zastępów przez sprawiedliwość, a święty Pan uświęcony łaską“[2]). Bądź pochwalony Wiekuisty, Święty Królu!

אתה בחרתנו Ty nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów, umiłowałeś nas i znalazłeś w nas upodobane, wywyższyłeś nas ponad inne języki, uświęciłeś nas Twojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas Królu nasz do Twojej służby i wielkiem a świętem imieniem Twojem nas obwołałeś.

---

[1]) Psalmy CXLVI. 10. [2]) Jezajasz V. 16.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם (זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ, בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ, וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת

ותתן Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień (sobotni i dzień) pamiętania, dzień (przypominania) surmy, — (w miłości) — świętą zjawę, —jako pamiątkę wyjścia z Egiptu.

ומפני Z powodu naszych grzechów zostaliśmy wypędzeni z naszego kraju, wydaleni z naszej ziemi i nie możemy wypełnić naszych obowiązków w domu przez Ciebie wybranym, w wielkim i świętym domu nazwanym Twojem imieniem, gdyż przemoc wyciągnęła swą rękę przeciw Twej świątyni. Oby było wolą Twoją Wiekuisty, Boże nasz i Boże naszych ojców, Królu miłosierdzia, abyś wrócił i zlitował się nad nami i świątynią Twoją w nieprzebranem Twem miłosierdziu. Racz ją rychło odbudować i pomnożyć jej chwałę. Ojcze nasz, Królu nasz, odsłoń nam rychło wspaniałość Twego królestwa i zajaśnij i wznieś się nad nami wobec wszelkiej istoty i zbliż rozproszonych naszych między narodami i rozrzuconych zbierz z krańców ziemi i sprowadź nas do Syonu, Twego grodu, w chwale i do Jerozolimy, Twego świętego domu, wśród wiecznej radości. Tam

עוֹלָם, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ, עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ.

(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:)

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ, מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם. וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה, פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד, אַיִל אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ,

też chcemy Ci złożyć obowiązkowe ofiary, codzienne wedle ich porządku i dodatkowe wedle przepisu, jakoteż ofiary dodatkowe (dnia sobotniego i) dnia pamięci. Chcemy je złożyć i ofiarować w miłości wedle przykazania Twej woli, jako nam przepisałeś w Twej nauce przez sługę Twego Mojżesza z ust Twego majestatu, jak powiedziane:

(Na sobotę, IV. Moj. XXVIII. 9—10).

W dniu sobotnim (weźmiecie) dwa roczne jagnięta, bez błędu i dwie dziesiąte przedniej mąki — na daninę — zaczynioną oliwą wraz z zalewką. Całopalenie cosobotnie wraz ze zwykłem całopaleniem i jego zalewką, oto ofiara sobotnia i ofiara dnia, jak powiedziane:

ובחדש Pierwszego dnia siódmego miesiąca będziecie mieli świąteczne zgromadzenie, żadnej roboty nie będziecie czynić, dniem trąbienia będzie on dla was. I uczynicie całopalenie na przyjemną woń Wiekuistemu, z jednego młodego byka, jednego barana i siedmiu jagniąt rocznych bez wady.

ומנחתם A ich dań i zalewka jak powiedziano: Trzy dziesiąte dla byka, a dwie dziesiąte dla barana i jedna dziesiąta. dla owcy i wino do zalewki i dwa kozły

וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם. מִלְּבַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ, וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ, וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיְיָ.

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג, עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ, וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ, זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.

פיתחין הארון

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם, וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. סוגרין הארון הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד.

zagrzeszne i dwa codzienne wedle przepisu. A do tego jeszcze miesięczne całopalenie wraz z jego daniną i codzienne całopalenie z jego daniną i zalewką podług ustawy — na miłą woń — jako ofiara Wiekuistemu.

(Na sobotę):

ישמחו Oby się cieszyli królestwem Twojem ci, którzy przestrzegają soboty i nazywają ją rozkoszą — naród, który święci siódmy dzień. Oby się oni, wszyscy nasycili i rozkoszowali Twoją dobrocią. Wszak siódmy dzień Sobie upodobałeś i uświęciłeś go, rozkoszą dni go (sobotę) nazwałeś, pamiątką dzieła stworzenia.

עלינו Jest naszym obowiązkiem chwalić Pana wszechbytu, hołd złożyć Stwórcy początku za to, że nas nie stworzył, jak pogan innych krajów i nie zrównał nas z innymi narodami ziemi; za to, że nam nie przeznaczył takiego działu, jak im, ani takiego losu, jak całemu mnóstwu innych. Przeto klękamy, kłaniamy się i dzięki składamy Królowi królów, Świętemu, niech będzie błogosławiony. On to rozpiął niebiosa i utwierdził ziemię. Wspaniałą Swoją siedzibę ma w niebiosach wysoko, a potężne Swe mieszkanie na górnych wyżynach. On naszym Bogiem, niemasz nikogo prócz Niego, On też naszym Królem, a nikt inny — jak napisano w Jego nauce: „I poznasz to dziś i w sercu rozważysz, że Wiekuisty jest Bogiem w niebiosach wysoko i na ziemi nisko, On — a nikt inny“.[1])

[1]) V. ks. Mojż. IV. 39.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֱיֵה עִם פִּיפִיּוֹת שְׁלוּחֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, הָעוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִלְּפָנֶיךָ עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. הוֹרֵם מַה־שֶּׁיֹּאמְרוּ, הֲבִינֵם מַה שֶּׁיְּדַבֵּרוּ, הֲשִׁיבֵם מַה־שֶּׁיִּשְׁאֲלוּ, יַדְּעֵם אֵיךְ יְפָאֵרוּ. בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן, בֶּרֶךְ לְךָ יִכְרָעוּן, עַמְּךָ בְּפִיהֶם יְבָרְכוּן, וּמִבִּרְכוֹת פִּיךָ כֻּלָּם יִתְבָּרְכוּן. עַמְּךָ לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן, וְהֵם בַּתָּוֶךְ יַעֲבוֹרוּן. עֵינֵי עַמְּךָ בָּם תְּלוּיוֹת, וְעֵינֵיהֶם לְךָ מְיַחֲלוֹת. נִגָּשִׁים מוּל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּאֵימָה, לְשַׁכֵּךְ כַּעַס וְחֵימָה, וְעַמְּךָ מְסַבְּבִים אוֹתָם כַּחוֹמָה, וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם תַּשְׁגִּיחַ אוֹתָם לְרַחֲמָה. עַיִן נוֹשְׂאִים לְךָ לַשָּׁמַיִם, לֵב שׁוֹפְכִים נִכְחֲךָ כַּמַּיִם, וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם. שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בִלְשׁוֹנָם, וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בִשְׁנוּנָם, וְלֹא יֵבוֹשׁוּ בְּמַשְׁעֲנָם, וְלֹא יִכָּלְמוּ בָם שְׁאוֹנָם, וְאַל יֹאמַר פִּיהֶם דָּבָר שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ, כִּי חֲנוּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֵמָּה חֲנוּנִים, וּמְרוּחָמֶיךָ הֵמָּה מְרוּחָמִים, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲשֶׁר תָּחוֹן יוּחָן, וְאֶת אֲשֶׁר תְּרַחֵם יְרוּחָם, כַּכָּתוּב

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, bądź ku pomocy ustom wysłańców Twego narodu, domu Izraela, którzy stoją, by wybłagać litość i miłosierdzie przed Tobą dla Twego narodu, domu Izraela. Pouczaj ich co mają mówić, objaśniaj ich, co mają powiedzieć, spełnij im, o co Cię proszą. Daj im znać, jak mają Ciebie uświetniać ci, którzy chcą iść w świetle Twego oblicza, ci, którzy przed Tobą uginają kolano, ci którzy błogosławią usty swemi Twój naród. Oby i Twoje usta wówczas wszystkim pobłogosławiły. Oni to, Twój lud, wiodą przed Ciebie, a sami idą w środku. Oczy Twego narodu na nich spoczęły, a ich oczy Ciebie wypatrują. Przystępują do świętej arki w trwodze, by uśmierzyć (Twój) gniew i zapał, a naród Twój otacza ich jak mur; zechcij Ty na nich spojrzeć z nieba miłościwie. Podnoszą oko ku Tobie w niebie i wylewają serce do Ciebie jako wodę; zechcij Ty więc ich wysłuchać, oby nie utknęli na języku, nie usidłali się w swej mowie, oby się nie zawiedli na swej podporze i aby przez nich nie zostali zawstydzieni ci, którzy z całą ufnością na nich polegali i oby ich usta nie wypowiedziały nic coby się Tobie nie podobało, albowiem ci, nad którymi się litujesz, Wiekuisty Boże nasz, doznają litości, a ci, których Ty umiłujesz, będą umiłowani jako wiemy, Wiekuisty Boże. „Ten, nad którym się litujesz, dozna litości, a ten, którego Ty umiłujesz, będzie umiłowany“, jako napisane jest w Twoim zakonie:

בְּתוֹרָתֶךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת
אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וְנֶאֱמַר אַל יֵבֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ אֲדֹנָי
אֱלֹהִים צְבָאוֹת, אַל יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

פותחין הארון

אוֹחִילָה לָאֵל, אֲחַלֶּה פָנָיו, אֶשְׁאֲלָה
מִמֶּנּוּ מַעֲנֵה לָשׁוֹן. אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם
אָשִׁירָה עֻזּוֹ, אַבִּיעָה רְנָנוֹת בְּעַד מִפְעָלָיו.
לְאָדָם מַעַרְכֵי לֵב, וּמֵיְיָ מַעֲנֵה לָשׁוֹן.
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ.
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. סוגרין הארון

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה
בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ
וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי
תֵבֵל, כִּי־לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־
לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד
שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל

„Ja Ci objawię całą moją dobroć i wygłoszę imię Wiekuistego przed Tobą i zlituję się nad tym, nad którym się zlituję i zmiłuję się nad tym, nad którym się zmiłuję“[1]). I dalej jest powiedziane: „Oby się przezemnie nie zawiedli ci, którzy Tobie ufają, Panie Boże zastępów, i oby przezemnie nie byli zawstydzeni ci, którzy Ciebie szukają, Boże Izraela“[2]).

אוחילה Pokładam ufność w Bogu i do Niego się modlę, prosząc Go o łatwą wymowę, bym wobec zebranego narodu mógł opiewać Jego potęgę, głosić chwałę za Jego dzieło. Człowiek układa myśli serca, ale od Boga (pochodzi) łatwa wymowa. Wiekuisty otwórz tedy moje wargi, by moje usta mogły głosić chwałę Twoją. Oby ku upodobaniu Tobie były słowa moich ust i myśli mego serca, Wiekuisty Opoko moja i Zbawco mój.

על כן Dlatego ufamy Tobie Wiekuisty Boże nasz, że rychło zobaczymy świetność Twojej potęgi, że usunięte zostaną z ziemi bożyszcza i wytępione będą bałwany; świat zaś zostanie utwierdzony na królestwie Wszechmogącego; wszystkie stworzenia będą wzywały Twego imienia a nawet wszyscy grzesznicy ziemi nawrócą się do Ciebie. Wszyscy mieszkańcy świata poznają i przekonają się, że przed Tobą powinno się uginać wszelkie kolano, na Ciebie przysięgać wszelki język. Przed Tobą Wiekuisty Boże nasz — ugną się i upadną, pokłon oddając wspaniałemu imieniu Twemu i przyjmując na się jarzmo

[1]) Exodus XXXIII, 19. [2]) Psalmy LXIX, 7

מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְנֶאֱמַר, לֹא־הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב, וְלֹא־רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ, וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ. וְנֶאֱמַר: וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ, בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם, יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה, וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם. וְנֶאֱמַר: יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט. וְנֶאֱמַר: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה. וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב

Twojego królestwa. Toteż zechcij rychło nad nimi zapanować po wieki wieków. Wszak królowanie do Ciebie należy i zawsze królować będziesz w chwale, jako napisane jest w Twojej nauce: „Wiekuisty będzie królował na wieki“[1])

ונאמר Jest powiedziane: „Nie dostrzegą winy w Jakóbie i nie widzi nieprawości w Izraelu. Wiekuisty Bóg jego jest z nim i królewskie orszaki przy nim“.[2]) I dalej jest powiedziane: „I stał się królem w Jeszurun, gdy się zebrali naczelnicy narodu, razem pokolenia Izraela“.[3]) I w Twoich świętych słowach jest napisane, jak następuje: „Albowiem do Wiekuistego należy królowanie, On jest Władzcą narodów“.[4]) I dalej jest powiedziane: „Wiekuisty, który króluje odział się w krasę, odział się Wiekuisty, mocą się opasał, a świat umocnił, by się nie zachwiał“.[5]) I dalej jest powiedziane: „Podnieście wasze głowy wierzeje i otwórzcie się bramy świata, by wszedł Król chwały. Któż to jest królem chwały?. Wiekuisty jest potężnym Mocarzem, Wiekuisty jest Bohaterem i Panem wojny. Podnieście wasze głowy wierzeje i otwórzcie się bramy świata, by wszedł król chwały. Któż to jest królem chwały? Wiekuisty zastępów, On jest Królem chwały. Sela'“.[6]) I przez sługi Twoje, proroków. jest napisane

---

[1]) II ks. Mojż. r. XV. 18. [2]) Numeri XXIII. 21. [3]) Deuteronom XXXIII. 5. [4]) PsalmyXXII. 29. [5]) Psalmy XCIII. 1. [6]) Psalmy XXIV. 1—10.

לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת, אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים. וְנֶאֱמַר: וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן, לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו, וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה. וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ, וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ, וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ, וְיֵדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ, וְיָבִין כָּל יָצוּר, כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ, וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה. (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ

jako następuje: „Tak rzecze Wiekuisty, Król Izraela i Jego Wybawiciel, Wiekuisty zastępów: „Jam pierwszy i Jam Ostatni, a prócz Mnie nie masz Boga".[1]) I jest powiedziane: „I Wiekuisty będzie Królem nad całą ziemią, w onym dniu będzie Wiekuisty Jedyny, a imię Jego jedyne".[2]) I w Twoim zakonie jest napisane, jak następuje: „Słuchaj Izraelu, Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny".

אלהינו ואלהי Boże nasz i Boże naszych ojców zapanuj nad całym światem w Twej świetności, wznieś się nad całą ziemią w Twej wspaniałości i zajaśnij blaskiem potężnej Twej mocy nad wszystkimi mieszkańcami świata na Twej ziemi, aby każde stworzenie wiedziało, żeś Ty je stworzył i zrozumiała każda istota, żeś Ty ją do życia powołał, aby przyznało wszystko, co tchnienie ma w swych nozdrzach: „Wiekuisty, Bóg Izraela jest Królem, a królestwo Jego rozciąga się na wszystko." [3]) (*W sobotę:* Boże nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spoczynku), Uświęć nas Twojemi

[1]) Jezaj. XLIV. 6. [2]) Zacharia XIV. 9. [3]) Ps. CIII. 19.

וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ,) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

תְּקִיעָה, שְׁבָרִים, תְּרוּעָה, תְּקִיעָה.

הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים אִם כַּעֲבָדִים. אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אָיוֹם קָדוֹשׁ.

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא מֵבִין וּמַבִּיט מַאֲזִין וּמַקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר מַלְכֻיּוֹתֵינוּ.

przykazaniami, daj nam udział w Twej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą (*w sobotę:* i utrwal w miłości i łasce Wiekuisty Boże nasz nasze dziedzictwo, Twoją świętą sobotę, by w niej odpoczywał Izrael, co święci imię Twoje), oczyść nasze serce, by Ci mogło szczerze służyć, jako Ty Wiekuisty jesteś Bogiem szczerym słowo Twoje jest szczere i wiecznie trwające. Bądź pochwalony Wiekuisty, Królu nad całą ziemią, który uświęcasz Izraela i dzień pamiętania.

.תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה

היום Dziś dzień poczęcia świata, dziś stają przed sądem wszelkie stworzenia światów, czyto jako dzieci, czyteż jako słudzy. Jeżeli jako dzieci, zmiłuj się nad nami, jak się zmiłuje ojciec nad dziećmi, a jeżeli jako słudzy, oczy nasze Ciebie wypatrują, aż się nad nami zlitujesz i wywiedziesz naszą sprawę jak światło, o Straszny i Święty!

ארשת Oby pragnienie naszych ust Tobie się podobało, Panie Wysoki i Wzniosły, który rozumiesz, uważasz, słuchasz i chwytasz odgłos naszej trąby, obyś przyjął w miłosierdziu i łasce porządek modlitwy „malchijot".

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפוֹקֵד כָּל־יְצוּרֵי קֶדֶם, לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל־תַּעֲלוּמוֹת וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית, כִּי אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. אַתָּה זוֹכֵר אֶת־כָּל־הַמִּפְעָל, וְגַם כָּל־הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ, הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת, כִּי תָבִיא חֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל־רוּחַ וָנֶפֶשׁ, לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית, מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדָעְתָּ, וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ, זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן, כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר אֵיזוֹ לַחֶרֶב, וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם, אֵיזוֹ לָרָעָב, וְאֵיזוֹ לַשֹּׂבַע, וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ, לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמָּוֶת. מִי לֹא נִפְקַד כְּהַיּוֹם הַזֶּה, כִּי זֵכֶר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא, מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ,

וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי גָבֶר, מַחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ. אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ, וּבֶן־אָדָם יִתְאַמֶּץ־בָּךְ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. כִּי זֵכֶר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא, וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם. וְגַם אֶת־נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ, וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים בַּהֲבִיאֲךָ אֶת־מֵי הַמַּבּוּל, לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל־כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל, וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה, וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם. וְנֶאֱמַר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ, אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב. וְנֶאֱמַר: וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב, וְאַף

אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ. וְנֶאֱמַר: טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. וְנֶאֱמַר: וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ, וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו.

וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר: הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְיָ, זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ, אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ, לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה. וְנֶאֱמַר: וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ, וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם. וְנֶאֱמַר: הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים, כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד, עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ, רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְיָ.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה

וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם, וּזְכָר לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת
הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה
שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל
גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ
אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ, וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל
יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ
וּמִנַּחֲלָתֶךָ, וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי
לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם, לִהְיוֹת
לָהֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ. כִּי זוֹכֵר כָּל
הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, וְאֵין
שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ, וַעֲקֵדַת יִצְחָק
לְזַרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, זוֹכֵר הַבְּרִית.

תקיעה, שברים, תרועה, תקיעה.

הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים אִם כַּעֲבָדִים. אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ, כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אָיוֹם קָדוֹשׁ.

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא, מֵבִין וּמַבִּיט מַאֲזִין וּמַקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר זִכְרוֹנוֹתֵינוּ.

אַתָּה נִגְלֵיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשֶׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם, מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ, וְנִגְלֵיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפַלֵּי טֹהַר. גַּם כָּל־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ חָל מִפָּנֶיךָ, וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָּ, בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל־הַר סִינַי, לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת־הוֹד קוֹלֶךָ, וְדִבְּרוֹת קָדְשְׁךָ מִלַּהֲבוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ, וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בִּהְיֹת הַבֹּקֶר, וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים, וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר, וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד, וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה, וְנֶאֱמַר: וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד, מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל. וְנֶאֱמַר: וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם, וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר, וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק, וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה, יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר, וְנֶאֱמַר: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ, וְנֶאֱמַר: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ, כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. וְנֶאֱמַר: הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ. הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר. הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב. הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה, כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ.

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר: כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ, כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ, וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ. וְנֶאֱמַר: וְהָיָה

בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם. וְנֶאֱמַר: וַייָ עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ, וַאדֹנָי יֱהוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע, וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן, יְיָ צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם, כֵּן תָּגֵן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמֶךָ.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ, וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ, וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, כִּמְצֻוֶּה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי

אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר, וּמַאֲזִין תְּרוּעָה, וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה.

הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם, הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט, כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים, אִם כְּבָנִים, אִם כַּעֲבָדִים, אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, וְאִם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת, עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ, אָיוֹם קָדוֹשׁ.

אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא. מֵבִין וּמַבִּיט מַאֲזִין וּמַקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעָתֵנוּ. וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֵדֶר שׁוֹפְרוֹתֵינוּ.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

קיה וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן, אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

הין בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רָע וְכָל־

ותערב Oby Ci miłą była nasza modlitwa, jak całopalenie i ofiara. Proszę zmiłuj się w Twojem nieprzebranem miłosierdziu, przywróć Twój majestat Syonowi i porządek służby Jerozolimie. Oby jeszcze oczy nasze widziały, gdy powrócisz do Syonu w miłosierdziu; tam chcemy Ci służyć w bojaźni, jako za dni dawnych i lat poprzednich.

(Kantor). Bądź błogosławiony Wiekuisty, Tobie Samemu chcemy służyć w trwodze.

מודים Dziękujemy Ci, albowiem Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców po wszystkie czasy, Opoką naszego życia; Tarczą jesteś naszego zbawienia z pokolenia w pokolenie. Dziękujemy Ci i głosimy chwałę Twoją za nasze życie, Twojej ręce powierzone i za nasze duszy, Tobie poruczone i za Twoje codzienne cudy wobec nas i za Twoje dziwy i za Twoje dobrodziejstwa każdoczesne, z wieczora, z rana i w południe. Najdobrotliwszy! niewyczerpane jest Twoje miłosierdzie; Najmiłosierniejszy! bezgraniczna jest Twoja łaska. Od wieków my Tobie ufamy.

ועל Za to wszystko niech będzie pochwalone i wywyższone imię Twoje Królu nasz, po wieki wieków.

אבינו Ojcze nasz, Królu nasz, wspomnij na Twoje miłosierdzie, powściągnij gniew Twój i odwróć morowe powietrze, miecz, głód, niewolę, zgubę, winę i zarazę, zły przypadek,

מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל־מִינֵי פוּרְעָנִיּוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

הש״ץ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה. הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה. הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו. כֹּהֲנִים. עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר:

סֵדֶר דּוּכָן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן, וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

יְבָרֶכְךָ. יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

יְיָ. יְיָ אֲדֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ.

wszelką chorobę, wszelki spór i wszelką kłótnię, wszelkiego rodzaju dolegliwości, wszelkie złe przeznaczenie i bezpodstawną nienawiść—od nas i wszystkich synów Twego przymierza.

וּכְתוֹב Zapisz ku błogiemu życiu wszystkich synów Twego przymierza.

וְכֹל Wszyscy żywi dziękują Ci sela' i chwalą szczerze imię Twoje — Panie naszego zbawienia i naszej pomocy, sela'. Bądź pochwalony Wiekuisty. „Najdobrotliwszy" jest imię Twoje i tylko Tobie godzi się dziękować.

אֱלֹהֵינוּ Boże nasz i Boże naszych ojców, pobłogosław nas błogosławieństwem, które trzy są razy wymienione w zakonie, napisanym przez sługę Twego Mojżesza, które wygłaszał Aron i jego synowie kapłanie — święty Twój lud jako powiedziane:

Błogosławieństwo kapłanów.

בָּרוּךְ Bądź błogosławiony Wiekuisty Boże, nasz Królu wszechświata, który uświęciłeś nas świętością Arona i nakazałeś nam błogosławić naród Twój, Izraela w miłości.

Oby Ci pobłogosławił. Oby Ci pobłogosławił Wiekuisty z Syonu, Stwórca nieba i ziemi.

Wiekuisty. Wiekuisty Panie nasz, jak wspaniałe jest imię Twoje na całej ziemi.

וְיִשְׁמְרֶךָ. שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ.

יָאֵר. אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה.

יְיָ. יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת.

פָּנָיו. פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי, כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי.

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא.

וִיחֻנֶּךָּ. הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ, כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ.

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב, בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

יְיָ. יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ, הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה.

פָּנָיו. אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, בְּיוֹם צַר לִי, הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ, בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי.

I oby Cię strzegł. Strzeż mię Panie, albowiem Tobie zaufałem.

Oby rozjaśnił. Oby nas Bóg obdarzył łaską i błogosławił. Oby nam ukazał swoje oblicze. Sela'.

Wiekuisty. Wiekuisty, Wiekuisty Panie Miłosierny i Łaskawy, Cierpliwy, Pełen miłosierdzia i prawdy.

Oblicze Swoje. Zwróć się ku mnie i bądź mi łaskawym, albowiem jestem samotny i biedny.

Ku Tobie. Do Ciebie Wiekuisty wznoszę moją duszę.

I oby był Ci łaskawy. Jako oczy niewolników są zwrócone na rękę swych panów, jak oczy służebnicy na rękę swej pani, tak nasze oczy ku Wiekuistemu naszemu Bogu, aż nas ułaskawi.

Oby zwrócił. Otrzymuje się błogosławieństwo od Wiekuistego i łaskę od Pana, Zbawcy, znajdź i Ty łaskę i upodobanie w oczach Boga i człowieka.

Wiekuisty. Wiekuisty, bądź nam łaskawy, w Tobie nadzieję pokładamy, bądź nam pomocą każdego ranka i naszą pomocą w czasie niedoli.

Swoje oblicze. Nie odwracaj oblicza Twego odemnie w dniu mej niedoli, nachyl ku mnie Twoje ucho; w dniu wołania spiesznie mi odpowiedz.

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי, הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם.

וְשָׂם. וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם.

לְךָ. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ.

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב, אָמַר יְיָ, וּרְפָאתִיו.

אחר הדוכן אומרים הקהל בלחש תפלה זו.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי. שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ. הַפְּשׁוּטִים. וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצֵא מִפְּסוּקִים שֶׁל־בִּרְכַּת כֹּהֲנִים הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ. שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לָךְ, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי נַאֲקָתִי וְאֶנְקָתִי תָּמִיד, כְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתֶּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם. בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר. בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר. מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה. כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ פִּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל, וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם. וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה

Ku Tobie. Oczy moje podnoszę ku Tobie, który mieszkasz na niebie.

I udzielił. Niech synów Izraela nazwie mojem imieniem, a Ja im pobłogosławię.

Ci. Twoja, Wiekuisty, jest wielkość, potęga, świetność, zwycięstwo i wspaniałość, albowiem wszystko, co na niebie i ziemi, jest Twoje. Twoje Wiekuisty jest królowanie i wywyższenie wszelakiej głowy.

Pokoju. Pokój, pokój dla dalekiego i bliskiego, rzecze Wiekuisty, Ja go wyleczę.

Lud odmawia po cichu następującą modlitwę.

יהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty, Boże mój i Boże moich ojców, uczyń dla świętej łaski Twojej i dla Twojego wielkiego i powszechnego miłosierdzia i dla czystości Twego wielkiego, potężnego i wspaniałego imienia, oznaczonego dwudziestu dwiema literami (dla imienia) zawartego w zdaniach błogosławieństwa kapłanów, wypowiedzianego przez Arona i synów jego, twój święty naród. Obyś mi bliskim był, gdy Cię wzywam i wysłuchał zawsze mojej modlitwy, mego westchnienia i biadania tak, jak wysłuchałeś westchnienie Jakóba, Twego ulubieńca, przez pismo nazwanego „mężem bez skazy". Zechcij w Twej szczodrości użyczyć mnie i wszystkim duszom mego domu pożywienia i utrzymania w dostatku — a nie w ubóstwie, w sposób godziwy, a nie zakazany, w obfitości, a nie wśród trosk, tak jak dałeś chleb do jedzenia, a odzież do wdziewania naszemu ojcu, Jakóbowi, nazwanemu przez pismo „mężem bez skazy". Pozwól nam

וּלְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ, וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ. כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת־יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאָיו, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכַי, וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ, וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת, וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ וּלְיִרְאָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי. (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי) (וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם. אָמֵן סֶלָה.

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה, אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם, יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל

znaleźć miłość, upodobanie i łaskę w Twoich oczach i w oczach wszystkich, którzy nas widzą, i oby moje słowa zostały wysłuchane w czasie naszej modlitwy do Ciebie, jakto dozwoliłeś pobożnemu Józefowi, kiedy go ojciec odział w pstrą suknię, znaleźć upodobanie, łaskę i miłosierdzie w Twoich oczach i w oczach wszystkich, którzy go widzieli. Dokonaj na mnie niebywałych, cudownych i dobrych znaków i poszczęść mi na drogach moich. Użycz memu sercu roztropności, rozwagi i rozumu, by móc dochować wszystkich słów nauczonych przez Twój zakon i jego tajemnice. Uchroń mnie od pomyłek i oczyść moje myśli i moje serce dla Twej służby i przedłuż moje dni (i dni mego ojca i mej matki, i dni mojej żony, moich synów i córek) w pełni siły i pokoju amen, sela'!

אדיר Potężny w Swej wysokości, który mieszkasz w mocy, Tyś pokój i imię Twoje pokój. Oby było Twoją wolą, abyś zesłał na nas i na cały Twój naród, dom Izraela, życie i błogosławieństwo ku ochronie pokoju.

שים שלום Użycz pokoju, szczęścia i błogosławieństwa, łaski, miłości i miłosierdzia, nam i całemu Izraelowi, Twojemu narodowi. Pobłogosław nas wszystkich razem, Ojcze nasz, jasnością Twego oblicza. Wszak w jasności Twego oblicza przykazałeś nam Wiekuisty Boże nasz naukę życia i miłość cnoty, sprawiedliwość, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i pokój. Oby się Tobie podobało pobłogosławić naród Twój, Izraela, o każdej porze i każdej godzinie Twoim pokojem.

בספר W księdze życia, błogosławieństwa, spokoju i godziwego utrzymania — obyśmy byli wymienieni i zapisani przez

עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.

וְנֶאֱמַר, כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים, לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ, אֱלֹהִים חַיִּים. כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, כַּכָּתוּב, וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיָי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם.

פותחין הארון

הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ. אמן

הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ. אמן

הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ. אמן

הַיּוֹם תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה. אמן

הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ. אמן

הַיּוֹם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. אמן

הַיּוֹם תִּתְמְכֵנוּ בִּימִין צִדְקֶךָ. אמן

סוגרין הארון

ק״ה כְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבִיאֵנוּ שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים בְּבִנְיָן שָׁלֵם, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי, וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי,

Ciebie, my i cały naród Twój, dom Izraela, ku błogiemu życiu i pokojowi.

ונאמר I jest powiedziane: „Albowiem przezemnie mnożyć się będą dni Twoje i przydane Ci będę lata życia";[1]) zapisz nas ku dobremu życiu. Boże życia zapisz nas do księgi życia, jako napisane: „Wy, którzy trwać będziecie przy Wiekuistym Bogu naszym, wszyscy żyć będziecie, jako dzisiaj".[2])

היום Dziś wzmocnij nas.
Dziś pobłogosław nam.
Dziś wznieś nas.
Dziś pamiętaj o nas ku dobremu.
Dziś wysłuchaj naszego wołania.
Dziś przyjm w miłosierdziu i łasce naszą modlitwę.
Dziś wzesprzyj nas łaskawą Twoją prawicą.

כהיום Zechcij nas rychło zaprowadzić uradowanych i wesołych do zupełnie odbudowanej świątyni, jako napisane przez Twoich proroków: „I zaprowadzę ich na Moją świętą górę i uraduję ich w Mojej modlitewni; ich całopalenia

[1]) Proverbia IX. 11. [2]) Deuter. IV 4.

עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים. וְנֶאֱמַר, וַיְצַוֵּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְנֶאֱמַר, וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם. חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן.

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ.

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן.

i ofiary będą ku upodobaniu na Moim ołtarzu, albowiem Mój dom nazwany będzie domem modlitwy wszystkich narodów“.[1]) I dalej jest powiedziane: „I rozkazał mi Wiekuisty wykonywać te wszystkie ustawy i uwielbiać Wiekuistego, Boga naszego, aby nam dobrze było przez wszystkie czasy i by nas utrzymać przy życiu jako w dniu dzisiejszym“.[2]) I dalej jest powiedziane: „I za zasługę to nam będzie poczytane, gdy się będziemy starali wykonywać całe to przykazanie wobec Wiekuistego, naszego Boga, jak nam rozkazał“.) Oby zasługi, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i spokój dostały się nam w udziele i całemu Izraelowi po wieczyste czasy. Bądź błogosławiony Wiekuisty, Sprawco pokoju.

יתגדל Niech będzie wywyższone i poświęcone imię Pana na świecie, który stworzył wedle Swej woli. Oby zesłał Swoje królestwo za życia waszego i waszych dni i za życia całego domu Izraela, jak najrychlej i w jak najbliższym czasie i mówcie amen!

יהא Niech będzie imię Jego wielkie pochwalone na wieki wieków.

יתברך Niech będzie pochwalone, błogosławione, uczczone i wywyższone, uświetnione i wyniesione imię Jego świętości. Niech będzie pochwalony Ten, który jest wyższy ponad wszelkie błogosławieństwo, śpiew, chwałę lub dziękczynienie, jakie my tu na świecie możemy głosić i mówcie amen!

קבל Przyjm w miłosierdziu i łasce naszą modlitwę.

תתקבל Oby błaganie i życzenia całego Izraela wysłuchane zostały przez Ojca niebieskiego i mówcie amen!

[1]) Jesaias LVI. 7 [2]) Deuter. VI. 24. [3]) Deuter VI. 25.

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.
קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ, אֵין כַּאדוֹנֵינוּ, אֵין כְּמַלְכֵּנוּ, אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ. מִי כֵאלֹהֵינוּ, מִי כַאדוֹנֵינוּ, מִי כְמַלְכֵּנוּ, מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ. בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ, בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ. נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ, נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ, נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ, נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ, אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים.

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים, לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ,

יהי Niech będzie imię Wiekuistego chwalone odtąd i na wieki.

יהא Oby nam z niebios przeznaczone zostały mnogi pokój i życie, nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

עזרי Pomoc moja od Wiekuistego, Stwórcy nieba i ziemi.

עשה Oby Ten, który jest Sprawcą pokoju na wyżynach zesłał w Swojem miłosierdziu pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

אין כאלהינו Nikt nie jest, jak nasz Bóg, nikt jak nasz Pan, nikt jak nasz Król, nikt jak nasz Zbawca. Albo któż jak nasz Bóg, kto jak nasz Pan, kto jak nasz Król, kto jak nasz Zbawca. Bądź pochwalony Boże nasz, bądź pochwalony Panie nasz, bądź pochwalony Królu nasz, bądź pochwalony Zbawco nasz. Dzięki Ci składamy, Boże nasz, dzięki Ci składamy, Panie nasz, dzięki Ci składamy, Królu nasz, dzięki Ci składamy, Zbawco nasz. Tyś jest naszym Bogiem, Tyś naszym Panem, Tyś naszym Królem, Tyś naszym Zbawcą. Tyś jest Tym, któremu ofiarowali nasi ojcowie wonne kadzidła.

השיר Pieśń, którą lewici śpiewali w świątyni. Pierwszego dnia śpiewali: „do Boga należy ziemia i jej pełnia, świat i jego mieszkańcy“

תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ. בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים, גָּדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ.
בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל,
בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט. בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים,
הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ, הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב.
בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ
יְיָ עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט.
בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת.
מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת
וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, תַּלְמִידֵי
חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר, וְכָל
בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ, וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי
בָּנָיִךְ, אֶלָּא בּוֹנָיִךְ. שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ,
וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל. יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ, שַׁלְוָה
בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ. לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי, אֲדַבְּרָה נָּא
שָׁלוֹם בָּךְ. לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקְשָׁה
טוֹב לָךְ. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בַשָּׁלוֹם.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה
לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת

W drugim dniu odmawiali: „Wielki jest Wiekuisty i bardzo godny chwały, w mieście naszego Boga jest Jego święta góra". W trzecim dniu odmawiali: „Bóg stoi w gminie Pana, wkrótce Bóg sądzić będzie". W czwartym dniu odmawiali: „Panem odpłaty jest Wiekuisty, Pan zapłaty zajaśniał". W piątym dniu odmawiali: „Zanućcie Bogu, naszej potędze, zagrzmijcie Bogu Jakóba". W szóstym dniu odmawiali: „Wiekuisty, co króluje, odział się majestatem, odział się Wiekuisty, opasał się siłą, a świat umocnił, by się nie zachwiał". W sobotę zaś odmawiali: „Pieśń, śpiew na dzień sobotni, pieśń śpiew przyszłości na dzień powszechnej soboty, i odpoczynku wiecznego życia".

אמר Rabi Eleazar w imieniu Rabi Chaniny mawiał: „Uczeni pomnażają pokój na świecie, jako powiedziane: „a wszyscy Twoi synowie są uczonymi boskimi i mnogi pokoj—oznaczają Twoi synowie". Nie należy czytać „synowie", tylko „mistrze". Mnogi pokój (daj) miłośnikom pokoju, oby się nigdy nie potknęli. Oby pokój zapanował w Twoich murach, spoczynek w Twoich pałacach. Dla moich braci i przyjaciół proszę o pokój, dla Ciebie (Jerozolimo), dla domu Wiekuistego naszego Boga proszę o szczęście dla Ciebie. Oby Wiekuisty nadał narodowi Swemu siłę, oby Wiekuisty pobłogosławił naród Swój spokojem.

עלינו Jest naszym obowiązkiem chwalić Pana wszechbytu, hołd złożyć Stwórcy początku za to, że nas nie stworzył, jak pogan innych krajów

וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם, וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד.

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי־לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: יְיָ יִמְלֹךְ

i nie zrównał nas z innymi narodami ziemi; za to, że nam nie przeznaczył takiego działu, jak im, ani takiego losu, jak całemu mnóstwu innych. Przeto klękamy, kłaniamy się i dzięki składamy Królowi królów, Świętemu, niech będzie błogosławiony. On to rozpiął niebiosa i utwierdził ziemię. Wspaniałą Swoją siedzibę ma w niebiosach wysoko, a potężne Swe mieszkanie na górnych wyżynach. On naszym Bogiem, niemasz nikogo prócz Niego, On też naszym Królem, a nikt inny — jak napisano w Jego nauce: „I poznasz to dziś i w sercu rozważysz, że Wiekuisty jest Bogiem w niebiosach wysoko i na ziemi nisko, On — a nikt inny“.[1])

על כן Dlatego ufamy Tobie Wiekuisty Boże nasz, że rychło zobaczymy świetność Twojej potęgi, że usunięte zostaną z ziemi bożyszcza i wytępione będą bałwany; świat zaś zostanie utwierdzony na królestwie Wszechmogącego; wszystkie stworzenia będą wzywały Twego imienia a nawet wszyscy grzesznicy ziemi nawrócą się do Ciebie. Wszyscy mieszkańcy świata poznają i przekonają się, że przed Tobą powinno się uginać wszelkie kolano, na Ciebie przysięgać wszelki język. Przed Tobą Wiekuisty Boże nasz — ugną się i upadną, pokłon oddając wspaniałemu imieniu Twemu i przyjmując na się jarzmo Twojego królestwa. Toteż zechciej rychło nad nimi zapanować po wieki wieków. Wszak królowanie do Ciebie należy i zawsze królować będziesz w chwale, jako napisane jest w Twojej nauce: „Wiekuisty będzie królował na wieki“[2])

[1]) V. ks. Mojż. IV. 39. [2]) II ks. Mojż. r. XV. 18.

לְעוֹלָם וָעֶד. וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

קדיש יתום.

שִׁיר הַכָּבוֹד.

פותחין הארון.

חזן אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג, כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג.

קהל נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ,
לָדַעַת כָּל־רָז סוֹדֶךָ.

חזן מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ, הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ.

קהל עַל־כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת,
וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת.

חזן אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ,
אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ.

קהל בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ,
דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ.

חזן גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ, כִּנּוּ לְתוֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ.

קהל דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי־יֶשְׁךָ,
וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ.

חזן הִמְשִׁילוּךָ בְּרוֹב חֶזְיוֹנוֹת, הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת.

i jeszcze jest powiedziane: „Wiekuisty będzie królem nad całą ziemią, w onym dniu będzie Wiekuisty jedyny i imię Jego jedyne“.[1])

אנעים Śpiew Ci nucę i pieśni Ci składam albowiem dusza moja tęskni do Ciebie.

Cienia Twych rąk pragnę, poznać chcę ukryte Twe tajemnice.

Gdy o Twojej mówię chwale, serce mi tętni z miłości.

Dlatego chwalby o Tobie głoszę i imię Twoje chwalę w pieśniach miłości.

Chwałę Twoją głoszę, acz Cię nie widziałem, ja sobie Ciebie przedstawiam, wyobrażam, acz Cię nie poznałem.

Ale prorokom, zebraniu Twoich sług, przedstawiłeś chwałę Twej wspaniałości.

Wielkość i potęgę Twoją, oni wyobrażali sobie wedle mocy Twego działania.

Przedstawiali sobie Ciebie, ale nie wedle Twej istoty, porównywali wedle dzieł Twoich.

Odtwarzali Cię we wielu widzeniach, aleś Ty Jeden mimo wszystkich obrazów.

---

[1]) Zacharyasz XIV. 9.

קהל וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת,
וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת.

חזן זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב.
כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב.

קהל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ,
הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ.

חזן טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה.

קהל יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי,
וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי.

חזן כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ,
וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ.

קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה,
אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה.

חזן מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת,
קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת.

קהל נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ,
יַעֲלֶה נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ.

חזן סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת, וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת.

קהל עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם,
מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם.

חזן פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו, וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו.

Widzieli Cię w starości i młodzieńczości, nawet włosy Twej głowy w siwiźnie i czerni.

Starość na dzień sądu, młodzieńczość zaś na dzień wojny, jak bohatera wojennego, co ma moc w rękach.

Który hełm zbawienia na głowę zakłada, któremu prawica i święte ramię pomagają.

Od perlistej kropel rosy ocieka Jego głowa a Jego sploty od nocnego szronu.

Mną się chlubi, bo mnie Sobie upodobał, toteż On i mnie będzie ozdobną koroną.

Dyadem z czystego złota to kształt Jego skroni, a na majestatycznem czole Jego, wryte święte imię.

Z wdzięków, chwały, świetności i wspaniałości uplótł Mu naród Jego wieniec.

Na warkocze głowy, niby na czarne sploty młodzieńca.

Oby się (bóg) radował w mieszkaniu Swej sprawiedliwości i w Swojej chwale.

Oby Jego wybraniec został koroną w Jego ręku i zwojem królewskim świetnością i wspaniałością.

Tych, których On nosił i podnosił, uwieńczy koroną, uczci ich, bo są w Jego oczach drodzy.

Blask Jego na mnie, a mój na Niego, bliski mi gdy Go wzywam.

קהל צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם,
פּוּרָה בְּדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם.

חזן קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָו, תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו.

קהל רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר,
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר.

חזן רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ,
דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ.

קהל שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ,
וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ.

חזן תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת, וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת.

קהל תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ,
כַּשִּׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ.

חזן בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר,
מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר.

קהל וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ,
וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ.

חזן יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ, כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ.

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד
כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא
לְכֹל לְרֹאשׁ. מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ.

מזמור של יום. — קדיש יתום.

Biel i czerwień Jego szkarłatny płaszcz, gdy ślad wydeptał, wracając z wyprawy z Edomu.

Węzeł z tfilin okazał kornemu Mojżeszowi, który obraz Boży zawsze miał przed oczyma.

Wiekuisty upodobał Sobie Swój naród, biednych uświetnia, zasiada wśród pochwał, by się nimi ozdobić.

Pierwsze Twoje słowo, które na początku oznajmiłeś, jest prawdą, pamiętaj o narodzie, który Cię wspomina z pokolenie na pokolenia.

Przyjm mnogie moje pieśni, do Ciebie skierowane, a radości mojej pozwól do Siebie się zbliżyć

Oby moja chwała była Ci wieńcem na głowę, a moja modlitwa zastąpiła kadzidła.

Oby pieśń biednego drogą Ci była w Twoich oczach, jak pieśń śpiewana przy Twoich ofiarach.

Oby Cię dosięgnął mój hymn Dawco szczęścia, Twórco, Rodzicielu, Sprawiedliwy, Bohaterze.

Skłoń ku mojej pieśni głowę i przyjm ją, jak przednie kadzidła.

Oby Ci miłem było moje słowo, bo dusza moja tęskni do Ciebie.

Twoja Wiekuisty jest wielkość, potęga świetność, zwycięstwo i wspaniałość, albowiem wszystko, co na niebie i ziemi, jest Twoje. Twoje Wiekuisty królowanie i wywyższanie wszelkiej głowy.

תְּפִלַּת מִנְחָה.

אשרי תמצא לעיל צד מח.

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב, נְאֻם יְיָ. וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זַרְעֲךָ, וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין, וְאָמְרִין קַדִּישׁ, בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ, קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ, קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ. וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ, וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וּנְטָלַתְנִי רוּחָא, וּשְׁמָעִית בַּתְרַי קָל־זִיעַ סַגִּיא, דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם, לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב

Modlitwa przedwieczorna.

אשרי znajduje sie na str. 49.

ובא לציון I przyjdzie dla Syonu wybawca i ku nawróconym grzesznikom od Jakóbie rzecze Wiekuisty: „A Ja — oto moje przymierze z nimi, mówi Wiekuisty. Duch mój, który jest na tobie i słowa moje, które włożyłem w usta twoje, nie powinny ustąpić z twoich ust, ani z ust twego potomstwa, ani z ust potomstwa twego potomstwa, mówi Wiekuisty, odtąd i na wieki. A Ty Najświętszy zasiadasz wśród pochwał Izraela. I jeden woła do drugiego i mówi: „Święty, Święty, Święty Wiekuisty zastępów, pełna jest cała ziemia Jego chwały". A jeden stojąc naprzeciw drugiego, mówi: „Święty, na najwyższych niebiosach, tam na górze jest dom Jego Majestatu, Święty na ziemi, dziele Swej potęgi, Święty na wieki wieków, jest Wiekuisty zastępów, pełna jest cała ziemia blasku Jego świetność". I uniósł mnie duch i usłyszałem za sobą odgłos wielkiego szumu „niech będzie pochwalony majestat Wiekuistego z miejsca Swego pobytu"; i uniósł mnie duch i usłyszałem za sobą głos „niech będzie pochwalony Majestat Wiekuistego z miejsca Swego pobytu. Wiekuisty będzie panował na wieki wieków; Wiekuistego królowanie ostoi się po wszewieki. Wiekuisty jest Bogiem Abrahama, Izaka i Izraela, naszych ojców, dochowaj nam tego na wieki jako pragnienie

עַמֶּךָ, וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר
עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ, וְלֹא
יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח,
וְרַב חֶסֶד לְכָל־קוֹרְאֶיךָ. צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם,
וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי
קֶדֶם. בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ, הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה. יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׂגָּב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה. יְיָ צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם
בֹּטֵחַ בָּךְ. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ.

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ
מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם
נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיָשֵׂם
בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ
בְּלֵבָב שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד
לַבֶּהָלָה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה
וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה, וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה, לִשְׁנֵי
יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ
כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם, יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ. בָּרוּךְ

myśli i serca Twego narodu i skieruj ich serca ku Sobie. Wszak On miłosierny przebacza winy i nie wytraca i częstokroć odwraca Swój gniew i nie wznieca całej Swej zapalczywości, albowiem Tyś panem dobrym i przebaczającym i miłościwym wszystkim, którzy Ciebie wzywają. Twoja sprawiedliwość trwa po wieki i Twoja nauka jest prawdziwa. Prawdę nadałeś Jakóbowi, okazywałeś Abrahamowi łaskę, którą zaprzysiągłeś naszym praojcom z dawien dawna". Bądź pochwalony Panie, któryś nam na każdy dzień przeznaczył obowiązki, Panie naszego zbawienia, sela'. Wiekuisty zastępów z nami, twierdzą nam Bóg Jakóba, sela'. Wiskuisty zastępów, błogo jest człowiekowi, który Tobie zaufa. Wiekuisty dopomóż, Królu odpowiedz nam, gdy do Ciebie wołamy.

Niech będzie pochwalony nasz Bóg, który nas stworzył na Swoją chwałę i oddzielił nas od błąkających się i dał nam naukę prawdy, wieczne życie w nas wszczepił, oby On otworzył nasze serce dla Swej nauki, oby nam w nasze serce zaszczepił miłość i szacunek ku Sobie, abyśmy czynili Jego wolę i służyli Mu sercem całem, abyśmy się darmo nie trudzili i aby nasze urodzenie nie było bezcelowe. Oby było wolą Twoją, Wiekuisty, Boże nasz i Boże naszych ojców, abyśmy przestrzegali Twoich ustaw na tym świecie, abyśmy godnymi się stali dożyć, obaczyć i odziedziczyć szczęście i błogosławieństwo za czasów Messyasza i przyszłego życia. Aby chwała Cię opierała i nie zamilkła; Wiekuisty, mój Boże, po wieki będę

הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ, וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ. בִּטְחוּ בַיְיָ עֲדֵי עַד, כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים. וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ. יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר.

בשבת:

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ.

תפלת שמונה עשרה במעריב צד ט׳. אבינו מלכנו בשחרית צד צ״ו. עלינו במעריב צד י״ט.

Cię chwalił. Szczęsny jest mąż, który zaufa Wiekuistemu, któremu Bóg będzie ucieczką; ufajcie Wiekuistemu wiecznie, albowiem w Jah Wiekuistym jest opokę światów. Toteż Tobie ufają ci, którzy mają Twoje imię, a Ty nie opuszczasz Tych, którzy Ciebie szukają, Wiekuisty. Wiekuisty tego chce, dla Swej Sprawiedliwości kazał wywyższać i uświętnić zakon.

תפלת שמונה עשרה w modlitwie wieczornej str. 9;
אבינו מלכנו w modlitwie porannej str. 96;
עלינו w modlitwie wieczornej str. 19.